AKADEMIA
OBRONY NARODOWEJ

Płk dr hab. inż. Józef MICHNIAK

METODY I TREŚĆ PRACY ZESPOŁÓW FUNKCJONALNYCH NA STANOWISKU DOWODZENIA WOJSK LĄDOWYCH

CZĘŚĆ II

Stanowisko dowodzenia batalionu (bz, bcz)

Materiał wydany na prawach rękopisu

BIBLIOTEKA GŁÓWNA – ARCHIWUM
Akademii Obrony
53286

WARSZAWA 2000

AKADEMIA OBRONY NARODOWEJ
WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH
KATEDRA DOWODZENIA I ŁĄCZNOŚCI

53286

Płk dr hab. inż. Józef MICHNIAK

METODY I TREŚĆ PRACY ZESPOŁÓW FUNKCJONALNYCH NA STANOWISKU DOWODZENIA WOJSK LĄDOWYCH

Część II

Stanowisko dowodzenia batalionu (bz, bcz)

Materiał wydany na prawach rękopisu

WARSZAWA-REMBERTÓW 2000

SPIS TREŚCI

Strona

WSTĘP 5

1. STRUKTURA ORGANIZACYJNO-FUNKCJONALNA STANOWISKA DOWODZENIA BATALIONU 7

2. METODYKA I TREŚĆ PRACY DOWÓDCY ORAZ GŁÓWNYCH ZESPOŁÓW FUNKCJONALNYCH STANOWISKA DOWODZENIA BATALIONU 9

2.1. W fazie – **USTALENIE POŁOŻENIA** 11

2.1.1. Centrum Dowodzenia SD batalionu 11

2.1.2. Centrum Zabezpieczenia Działań (S4, S1) SD batalionu 17

2.1.3. Centrum Wsparcia Działań SD batalionu 19

2.2. W fazie – **PLANOWANIE** 19

2.2.1. Analiza zadania 19

2.2.1.1. Centrum Dowodzenia SD batalionu 19

2.2.1.2. Centrum Zabezpieczenia Działań (S4, S1) SD batalionu 24

2.2.1.3. Centrum Wsparcia Działań SD batalionu 25

2.2.2. Informowanie operacyjne 28

2.2.2.1. Centrum Dowodzenia SD batalionu 28

2.2.2.2. Centrum Zabezpieczenia Działań (S4, S1) SD batalionu 30

2.2.2.3. Centrum Wsparcia Działań SD batalionu 31

2.2.3. Ocena czynników wpływających na wykonanie zadania i określenie wariantów działania 33

2.2.3.1. Centrum Dowodzenia SD batalionu 33

2.2.3.2. Centrum Zabezpieczenia Działań (S4, S1) SD batalionu 51

2.2.3.3. Centrum Wsparcia Działań SD batalionu 54

2.2.4. Rozważanie i porównanie wariantów działania 55

2.2.4.1. Centrum Dowodzenia SD batalionu 55

2.2.4.2. Centrum Zabezpieczenia Działań (S4, S1) SD batalionu 59

2.2.4.3. Centrum Wsparcia Działań SD batalionu 61

2.2.5. Odprawa decyzyjna 68

2.2.5.1. Centrum Dowodzenia SD batalionu 68

2.2.5.2. Centrum Zabezpieczenia Działań (S4, S1) SD batalionu 69

2.2.5.3. Centrum Wsparcia Działań SD batalionu 70

2.2.6. Sporządzanie planu działania i rozkazu operacyjnego 70

2.2.6.1. Centrum Dowodzenia SD batalionu 70

2.2.6.2. Centrum Zabezpieczenia Działań (S4, S1) SD batalionu 73

2.2.6.3. Centrum Wsparcia Działań SD batalionu 74

2.3. W fazie – **STAWIANIE ZADAŃ** 76

2.3.1. Centrum Dowodzenia SD batalionu 76

2.3.2. Centrum Zabezpieczenia Działań (S4, S1) SD batalionu 79

2.3.3. Centrum Wsparcia Działań SD batalionu 79
2.4. W fazie – **KONTROLA** 80
2.4.1. Centrum Dowodzenia SD batalionu 80
2.4.2. Centrum Zabezpieczenia Działań (S4, S1) SD batalionu 82
2.4.3. Centrum Wsparcia Działań SD batalionu 84

ZAKOŃCZENIE **87**

ZAŁĄCZNIKI

1. Aneks D (Wsparcie ogniowe) do rozkazu operacyjnego Nr1 18 BZ 89
2. Przykład Zarządzenia Przygotowawczego dowódcy batalionu 95
3. Przykład Rozkazu Operacyjnego dowódcy batalionu 97
4. Aneks E (Wsparcie ogniowe) do rozkazu operacyjnego Nr 1 2 bz 103
5. Układ i treść aneksu „Zabezpieczenie Logistyczne" do rozkazu operacyjnego batalionu 109
6. Uzupełnienie do Planu Zabezpieczenia Logistycznego 32 bz (przykład) 117
7. Układ i treść pkt. 4 „Zabezpieczenie Logistyczne" w wstępnych zarządzeniu operacyjnym bz (przykład) 122
8. Przykład meldunku sytuacyjnego dowódcy batalionu 125

WSTĘP

Szanowny Czytelniku.

Niniejsze opracowanie nie jest powtórzeniem opisu przebiegu cyklu decyzyjnego procesu dowodzenia przedstawionego w pracy zbiorowej pt. „Metody i treść pracy zespołów funkcjonalnych na stanowisku dowodzenia wojsk lądowych – główne problemy". W tej części opracowania podkreślono szczególnie wpływ zasadniczych przedsięwzięć tego cyklu na obieg informacji wewnątrz stanowiska dowodzenia batalionu oraz poza stanowisko dowodzenia batalionu. Nie wszystkie czynności cyklu decyzyjnego procesu dowodzenia, szczególnie na tym szczeblu dowodzenia jakim jest batalion, wymagają zastosowania technicznych środków dowodzenia wspomagających przepływ informacji. Wiele z tych informacji przekazywanych jest w ramach kontaktów osobistych pomiędzy funkcyjnymi dowództw batalionu na stanowisku dowodzenia. Toteż w tym opracowaniu przedstawiono szerzej tylko te czynności, dla których wsparcie technicznymi środkami dowodzenia jest konieczne lub w znaczącym stopniu usprawnia przebieg cyklu decyzyjnego procesu dowodzenia na szczeblu batalionu (bz, bcz, itp.). Mimo, że dokonano wielu skrótów w opisie stosowanych na SD batalionu metod i treści pracy poszczególnych zespołów funkcjonalnych czy pojedynczych osób funkcyjnych domniema się, że przedstawiony materiał pomoże wielu z Was w wypracowaniu, w nowych uwarunkowaniach, własnych rozwiązań usprawniających pracę na stanowiskach dowodzenia tego szczebla organizacyjnego.

Autor

1. STRUKTURA ORGANIZACYJNO-FUNKCJONALNA STANOWISKA DOWODZENIA BATALIONU

W zależności od szczebla dowodzenia i przeznaczenia stanowiska dowodzenia jego strukturę wewnętrzną tworzą elementy funkcjonalne na bazie osób funkcyjnych wydzielanych z jednej lub kilku komórek organizacyjnych dowództwa, a przede wszystkim komórek grupy głównej sztabu tego dowództwa, tworząc grupy połączone w odpowiednie centra stanowiące trzon stanowiska dowodzenia. Te zasadnicze centra to: dowodzenia, wsparcia dowodzenia, wsparcia działań i zabezpieczenia działań. Ich zasadnicze przeznaczenie i zadania określono w poprzednim opracowaniu.

Szczegółową strukturę organizacyjno-funkcjonalną poszczególnych stanowisk dowodzenia określają dowódcy w odniesieniu do podległych dowództw uwzględniając zawsze możliwości środków dowodzenia, obsadę operacyjną, złożoność sytuacji operacyjno-taktycznej oraz bezwzględnie potrzebę kompatybilnego działania w sojuszniczym lub narodowym systemie dowodzenia.

Przyjmując za podstawę perspektywiczną strukturę dowództwa batalionu (około 20-22 osób funkcyjnych)** to na stanowisku dowodzenia powinno zorganizować się centra: dowodzenia, wsparcia dowodzenia zabezpieczenia działań oraz wsparcia działań (rys. 1.1.).

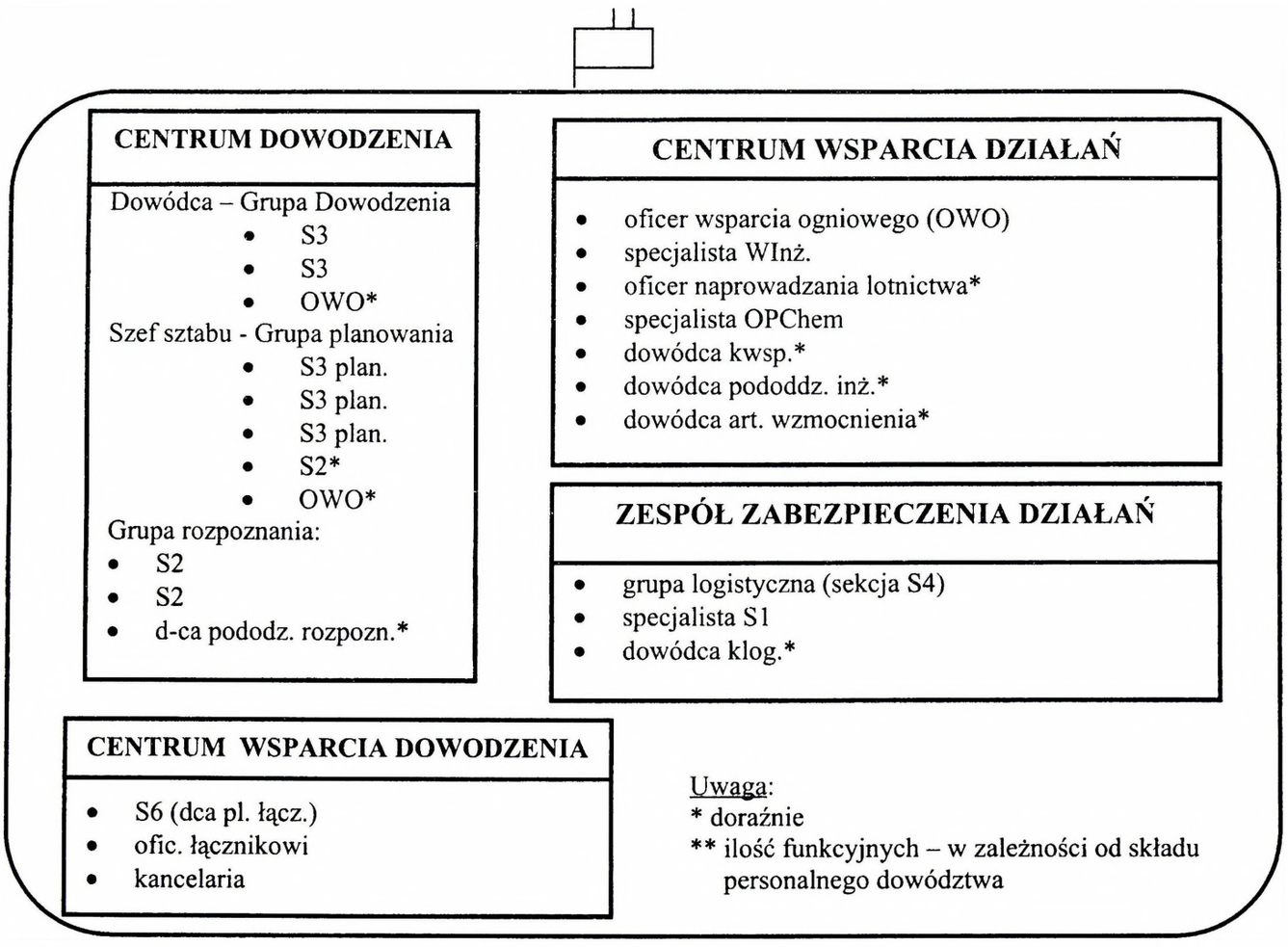

Rys. 1.1. Struktura organizacyjno-funkcjonalna SD batalionu (wariant części operacyjnej)

Stanowisko dowodzenia batalionu powinno zapewnić:

- łączność dowodzenia ze wszystkimi elementami ugrupowania;
- łączność dowodzenia z PDO do głównych elementów ugrupowania;
- łączność z przełożonym i sąsiadami;
- kierowanie prowadzonymi aktualnie działaniami taktycznymi;
- ciągłe i terminowe przygotowanie informacji potrzebnych dowódcy w toku oceny sytuacji i do powzięcia decyzji oraz określenia zamiaru działania;
- przygotowanie planu działania i rozkazu operacyjnego oraz pozostałych dokumentów dowodzenia;
- dowodzenie wojskami i sterowanie środkami rażenia w toku walki;
- organizację i koordynację wsparcia ogniowego i lotniczego;
- przygotowanie i przesyłanie meldunków do przełożonego;
- koordynację prowadzenia rozpoznania i analizę informacji rozpoznawczych ze wszelkich dostępnych źródeł;
- koordynację potrzeb zabezpieczenia logistycznego;
- planowanie kolejnych działań taktycznych batalionu;
- kontrolę realizacji zadań.

2. METODYKA I TREŚĆ PRACY DOWÓDCY ORAZ GŁÓWNYCH ZESPOŁÓW FUNKCJONALNYCH STANOWISKA DOWODZENIA BATALIONU

Większość informacji, zarówno przekazywanych w ramach stanowiska dowodzenia, jak i poza nie przez zespoły funkcjonalne ma postać dokumentu sformalizowanego, tzn. przygotowanego w standardowej formie i układzie. Do takich zalicza się:

- Zarządzenie przygotowawcze;
- Wstępne zarządzenie operacyjne;
- Rozkaz operacyjny;
- Meldunek o sytuacji;
- Zarządzenie operacyjne;
- Zestawienie sił i środków.

Dokumenty te przygotowywane są w postaci przedstawionej i opisanej w wspomnianym we wstępie opracowaniu.

Niektóre z nich, szczególnie dokumenty wewnętrzne, wykonywane na użytek poszczególnych osób funkcyjnych (zespołów funkcjonalnych), nie mają ustalonego układu. Szczegółowa zawartość informacyjna takich dokumentów zależy od konkretnej sytuacji oraz potrzeb i możliwości ich wykonawców i odbiorców.

W rozdziale przedstawiono zasadnicze informacje wytwarzane na użytek wewnętrzny sztabu batalionu, przekazywane w ramach SD oraz wchodzące i wychodzące z SD „z punktu widzenia" dowódcy i grupy dowodzenia oraz szefa sztabu i grupy planowania, grupy rozpoznania Centrum Zabezpieczenia Działań oraz Centrum Wsparcia Działań. W dalszych podrozdziałach przedstawiono przede wszystkim:

- Czynności, które powodują przepływ informacji (lub dla realizacji których określone informacje są niezbędne), np. złożenie meldunku o sytuacji;
- Wykonawcę i miejsce realizacji czynności, np. dowódca batalionu na PDO;
- Potrzeby informacyjne;
- Źródło lub adresata informacji;
- Formę i objętość informacji;
- Ponadto zasadniczym rodzajom informacji, mających szczególny wpływ na sprawność dowodzenia, przypisano priorytet przekazywania, oparty na zasadzie:
  - Sygnały alarmowe – priorytet 1
  - Zadania ogniowe – priorytet 2

- Zadania taktyczne – priorytet 3
- Meldunki doraźne – priorytet 4
- Meldunki terminowe – priorytet 5;

gdzie „1" oznacza priorytet najwyższy.

Metodyka i treść pracy dowództwa batalionu jest w ogólnym zarysie zgodna z przebiegiem cyklu decyzyjnego procesu dowodzenia opisanym we wcześniej wspomnianym opracowaniu. Różnice wynikające z wymogów konkretnej sytuacji (szczególnie w zakresie czasu posiadanego na przygotowanie działań, zazwyczaj krótszego na niższych szczeblach dowodzenia), powodują w zasadzie tylko przesunięcia głównego wysiłku pracy dowództwa z dowódcy na sztab i odwrotnie. Powodowane tym zjawiskiem konsekwencje dla metodyki pracy dowódcy zostały zaakcentowane w dalszej części materiału.

Praca dowództwa batalionu w ramach nowego cyklu decyzyjnego procesu dowodzenia rozpoczyna się zwykle po otrzymaniu zadania od przełożonego. Dowódca brygady może postawić zadanie dla batalionu w formie:

- pisemno – graficznego (graficznego) wstępnego zarządzenia operacyjnego (które jest następnie potwierdzane rozkazem operacyjnym w formie pisemno – graficznej);
- pisemno – graficznego rozkazu operacyjnego*;
- ustnego rozkazu (ustnego wstępnego zarządzenia operacyjnego) potwierdzanego następnie pisemno – graficznym rozkazem operacyjnym.

Sposób rozkazodawstwa w stosunku do dowództw batalionów (dywizjonów) zastosowany przez dowódcę brygady zależał będzie w znacznej mierze od warunków (sytuacji) w jakich stawiane jest zadanie. Dowódca batalionu może je otrzymać:

- na SD dowódcy brygady;
- na własnym SD (od dowódcy brygady lub dostarczone przez oficera łącznikowego);
- przez techniczne środki łączności.

Niezależnie od przyjętej przez dowódcę brygady techniki rozkazodawstwa, otrzymanie zadania rozpoczyna pracę dowództwa batalionu - czyli nowy cykl decyzyjny procesu dowodzenia, w którym zawsze występują cztery fazy, tj. ustalenie położenia, planowanie, stawianie zadań, kontrola.

---

* Termin „pisemno – graficzny" oznacza dokument dowodzenia składający się z zasadniczej części pisemnej uzupełnionej graficznymi aneksami i apendyksami (część Aneksów i Apendyksów może mieć inną formę).

2.1. W fazie – USTALENIE POŁOŻENIA

2.1.1. Centrum Dowodzenia SD batalionu

Dowódca batalionu z grupą dowodzenia Centrum Dowodzenia SD.

Celem ustalenia położenia jest stworzenie maksymalnie przejrzystego, aktualnego i wiarygodnego obrazu sytuacji, w jakiej batalion będzie wykonywał postawione zadanie. Aby osiągnąć ten cel dowódca batalionu żąda od sztabu przedstawienia aktualnej sytuacji w obszarze odpowiedzialności batalionu. Jeżeli bieżąca sytuacja na to pozwala, dowódca batalionu może sam przyjąć od podwładnych meldunki (doraźne) o sytuacji, wykorzystując w tym celu techniczne środki łączności. W wyjątkowych sytuacjach (posiadanie dużej ilości czasu, działania o charakterze statycznym, bez gwałtownych zmian w sytuacji) dowódca batalionu może zorientować się w położeniu poprzez przyjęcie ustnych meldunków od dowódców pododdziałów przybywając na ich PDO lub wzywając ich na SD batalionu. W razie potrzeby (braku informacji w określonych obszarach) powinien zwrócić się (osobiście lub przez techniczne środki łączności) do dowódcy brygady z prośbą o dostarczenie dodatkowych danych dotyczących przeciwnika, wojsk własnych lub otoczenia, niezbędnych jego zdaniem do prawidłowego przebiegu cyklu decyzyjnego procesu dowodzenia. Jeżeli zadanie otrzymał na SD brygady, wymiana informacji z pozostałymi dowódcami elementów ugrupowania bojowego brygady jest również ważnym źródłem pozyskiwania danych pozwalających na stworzenie aktualnego obrazu położenia. W przypadku gdy na SD batalionu znajdują się oficerowie łącznikowi przełożonego i sąsiadów, dowódca batalionu i oficerowie grupy dowodzenia wykorzystują posiadane przez nich informacje do poszerzenia i uaktualnienia swojego obrazu sytuacji. Otrzymane i pozyskane informacje nanoszone są na mapę sytuacyjną dowódcy batalionu. Niekiedy dowódca batalionu z grupą dowodzenia zaangażowany jest w wykonywanie innych czynności, szczególnie jeśli batalion znajduje się w trakcie wykonywania poprzednio otrzymanego zadania (a dowódca batalionu dowodzi pododdziałami prowadzącymi działania). W takiej sytuacji obowiązek realizacji wszystkich czynności związanych z ustalaniem położenia oraz doprowadzeniem niezbędnych informacji do dowódcy ciąży na grupie planowania kierowanej przez szefa sztabu.

Szef sztabu batalionu i grupa planowania Centrum Dowodzenia SD.

W trakcie ustalania położenia podstawowym zadaniem szefa sztabu batalionu jest koordynacja czynności realizowanych w całym sztabie. Dotyczy to przede wszystkim zapewnienia uaktualnienia informacji posiadanych na mapach sytuacyjnych przez poszczególne osoby funkcyjne i zespoły funkcjonalne. W przypadku zaangażowania

dowódcy w realizacje innych czynności, w jego imieniu przyjmuje od podwładnych meldunki o sytuacji.

Głównym zadaniem grupy planowania w tej fazie jest uaktualnienie map sytuacyjnych szefa sztabu i własnej wykorzystując do tego celu meldunki składane przez dowódców pododdziałów.

Jak się okazuje, z punktu widzenia obiegu informacji zasadnicze znaczenie w fazie ustalania położenia ma zebranie meldunków o sytuacji (meldunków doraźnych) od podwładnych. Tabela 2.1. przedstawia wykonawców, potrzeby informacyjne, źródło informacji, ich formę oraz objętość i priorytet przekazywania w trakcie realizacji tych czynności.

Tabela 2.1.

Czynności	Wykonawca		Potrzeby informacyjne	Źródło	Forma Informacji	Prio-rytet
	D-ca grupa dowodz.	SSzt. gr. plan.			objętość	
	miejsce	miej-sce				
Przyjęcie meldunków od dowódców kompanii. Naniesienie nowych informacji na mapę sytuacyjną	* SD		Meldunek doraźny dowódcy kompanii: informacje dotyczące położenia przeciwnika i wojsk własnych, sytuacji logistycznej, próśb i potrzeb.	Dowódcy kompanii	Meldunek ustny, pisemny lub graficzny (szkic) 1-2 strony tekstu lub 1 strona grafiki	4
Przyjęcie (w imieniu dowódcy batalionu) meldunków od dowódców kompanii. Naniesienie nowych informacji na mapę sytuacyjną		* SD	Meldunek doraźny dowódcy kompanii	Dowódcy kompanii	Meldunek ustny, pisemny lub graficzny (szkic) 1-2 strony tekstu lub 1 strona grafiki	4

Przykład „meldunku o sytuacji" składanego przez dowódcę kompanii przedstawiono poniżej.

Egz. nr 1 z 2
1 kz
BRZEŹNICZEK /0053/
291200 WRZESIEŃ
BY 13

MELDUNEK O SYTUACJI Nr 6

Za okres: 290000 – 291200 WRZESIEŃ

Dokumenty odniesienia: mapa 1:25000 arkusze N - 34 - 140-B-a, b, c, d; -D-a, b, c, d; wydanie Szt. Gen WP 1983 r.

1. PRZECIWNIK
   a. Jednostki (siły) bedące w styczności. Kompania nie nawiązała styczności z przeciwnikiem naziemnym.
   b. Odwody przeciwnika, które mogą mieć wpływ na lokalną sytuację. Brak danych.
   c. Działanie przeciwnika (w okresie objętym meldunkiem). 290500 atak 2 samolotów Su-17.
   d. Ocena sił przeciwnika (w tym jego sytuacja logistyczna), morale i prawdopodobna znajomość sytuacji wojsk własnych. Brak danych.
2. WOJSKA WŁASNE
   a. Przebieg przedniego skraju. -
   b. Położenie podległych jednostek, stanowisk dowodzenia i linii rozgraniczenia. Kompania wykonuje marsz po nakazanej drodze. Na 291200 czoło kompanii zachodni skraj OSSÓWNO/9952/
   c. Położenie sąsiadów i jednostek wspierających. W przedzie wykonuje marsz 1kz. Z tyłu maszeruje 2 kwsp.
   d. Krótki opis i wynik działań prowadzonych w okresie objętym meldunkiem. W wyniku uderzenia lotniczego 1 BWP i 1 S.C.-T uszkodzone.
   e. Jednostki (siły), które utraciły zdolność bojową. Brak.
3. ZABEZPIECZENIE LOGISTYCZNE
   Bez zmian.
4. INNE INFORMACJE
   W 1 plz jeden przypadek dezercji.
5. OCENA ROZWOJU SYTUACJI
   Kompania jest w stanie kontynuować marsz i osiągnąć nakazany rejon w gotowości do dalszych działań po niezbędnym odpoczynku i obsłudze sprzętu.

Potwierdzenie.

JÓŹWIAK
KPT.

Rozdzielnik:

	Egz. nr
Dowódca 2 bz	1
a/a	2

Grupa rozpoznania Centrum Dowodzenia SD.

Faza ustalania położenia jest jednocześnie początkiem procesu rozpoznawczego przygotowania pola walki (RPPW). Celem fazy ustalenie położenia z punktu widzenia specjalistów od rozpoznania (S2) batalionu i potrzeb procesu RPPW jest zebranie, uporządkowanie, a następnie zobrazowanie danych i informacji o położeniu i ukompletowaniu przeciwnika, jego dotychczasowych działaniach, otoczeniu pola walki (teren, pogoda, warunki demograficzne itp.) a także o położeniu i realizowanych zadaniach przez potencjał rozpoznania wojsk własnych. Dane i informacje są pozyskiwane z wcześniej określonego przez dowódcę obszaru zainteresowania rozpoznawczego.

Podstawę do ustalenia położenia przeciwnika stanowią meldunki wojsk w styczności, rozkazy operacyjne i komunikaty szczebla nadrzędnego, meldunki własnego potencjału rozpoznania (o ile były lub są w działaniu), informacje uzyskane ze sztabów sąsiadów, sił Obrony Terytorialnej, Układu Niemilitarnego, itp..

Położenie własnych sił i środków rozpoznania jest z kolei ustalane na podstawie meldunków od podwładnych.

Zebrane dane i informacje są porządkowane i ewidencjonowane oraz poddawane wstępnej analizie, ocenie i uogólnieniu. Tak „obrobione" stają się materiałem wyjściowym dla procesu RPPW w fazie planowania. Zasilane są nimi również podległe wojska, sąsiedzi, szefowie rodzajów wojsk i służb, itp.

Ocena posiadanych informacji rozpoznawczych pozwala również na określenie braków informacyjnych, luk w wiedzy o przeciwniku i terenie oraz ukierunkowanie na nie cyklu rozpoznawczego zgodnie z zadaniami postawionymi przez dowódcę.

Właściwością procesu RPPW w fazie ustalenie położenia jest to, że ma on charakter działania ciągłego, podczas którego dane szczątkowe i informacje rozpoznawcze poddaje się stałej weryfikacji. Jest przez to możliwa ich aktualizacja, uwiarygodnianie oraz poszerzanie obszaru wiedzy (rozpoznania).

Dane i informacje gromadzone na potrzeby ustalenia położenia (przeciwnika) będą zwykle obejmowały:

1. **Wojska przeciwnika,** a w tym:
   - identyfikacja wszystkich sił i środków przeciwnika z którymi będziemy walczyć;
   - położenie, ugrupowanie i dotychczasowe działania wojsk lądowych;
   - rezultaty działań i poniesione straty;
   - położenie i dotychczasowe zadania sił wzmocnienia i wsparcia;
   - skład, ewentualne położenie i zadania lotnictwa;
   - zaobserwowane zmiany w zasadach i sposobach prowadzenia walki oraz wykorzystaniu środków walki;
   - zmiany jakościowe wprowadzonego do wojsk sprzętu bojowego i uzbrojenia.

2. **Teren**, a w nim:

- pokrycie i infrastruktura;
- demografia;
- przeszkody naturalne i sztuczne;
- teren kluczowy;
- dotychczasowy wpływ właściwości terenu na prowadzenie walki oraz użycie środków i systemów walki przez przeciwnika.

3. **Pogodę**, a w niej;

- aktualne warunki meteorologiczne;
- dotychczasowy wpływ warunków pogodowych na zmiany we właściwościach terenu;
- dotychczasowy wpływ warunków pogodowych na prowadzenie walki oraz użycie środków i systemów walki przez przeciwnika.

Wnioski z procesu RPPW w omawianej fazie są zwykle zobrazowane w takich dokumentach jak: mapa informacyjna lub sytuacyjna (oleata sytuacji bojowej), meldunek terminowy, rozkaz operacyjny. Ogólny model procesu RPPW w fazie ustalenie położenia przedstawiono na rysunku 2.1.

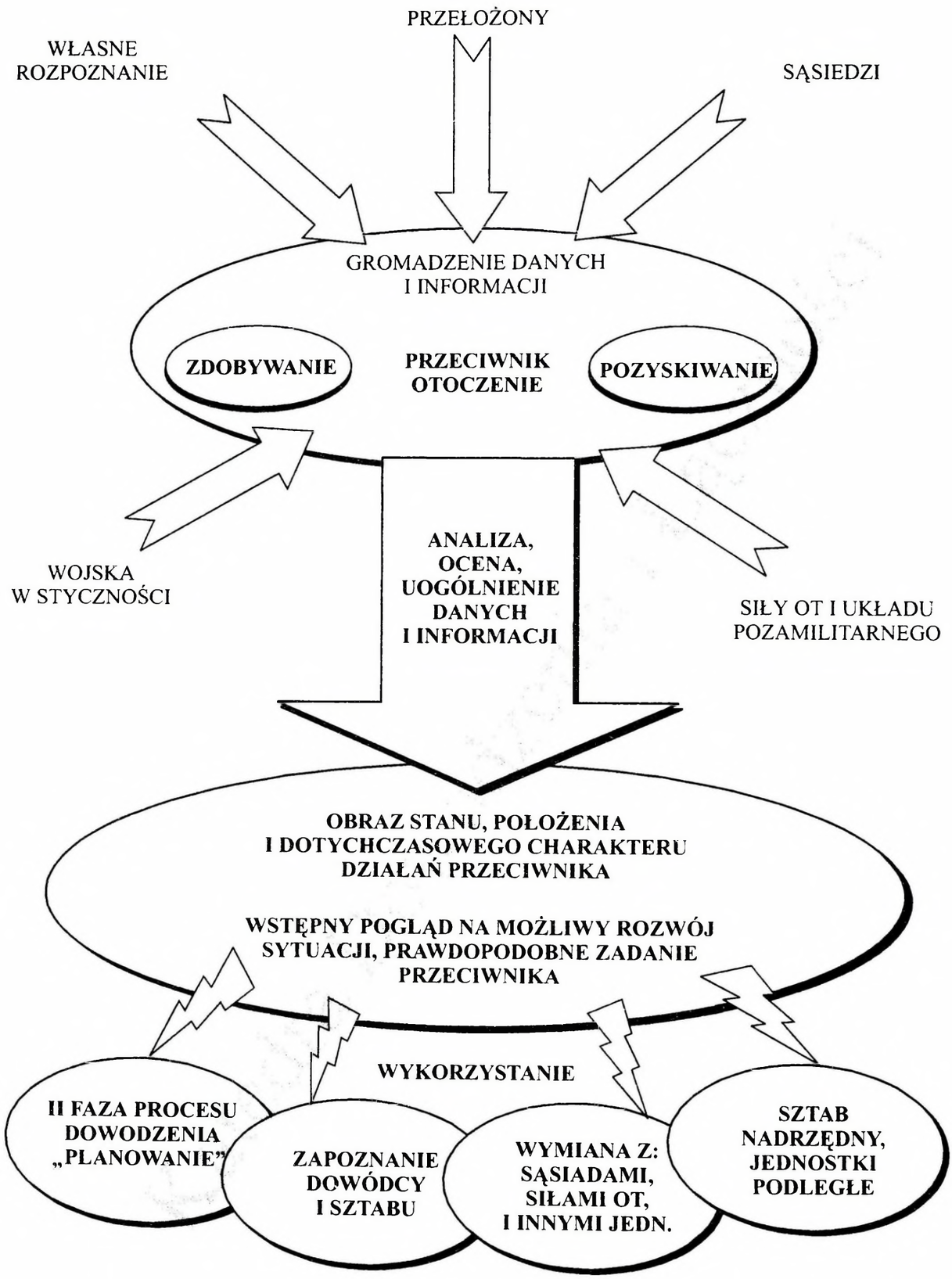

Rys. 2. 1. Model procesu RPPW w fazie „Ustalanie położenia"

W wyniku swojej pracy w fazie ustalanie położenia, grupa rozpoznania (S2) sporządza wstępną ocenę rozpoznawczą, dającą jej i sztabowi niezbędne dane do dalszej pracy nad informacyjnym przygotowaniem pola walki.

2.1.2. Centrum Zabezpieczenia Działań (S4 i S1) SD batalionu

Ustalenie położenia z reguły zapoczątkowuje określony cykl decyzyjny procesu dowodzenia, w tym i kierowania zabezpieczeniem logistycznym batalionu. Etap ten tworzy warunki m.in. do poprawnego opracowania planu zabezpieczenia logistycznego batalionu. Zasadniczym jego zadaniem jest stworzenie rzetelnego obrazu posiadanego potencjału logistycznego. Polegać to będzie na pozyskiwaniu informacji logistycznych od przełożonego, podwładnych, sąsiadów i wojsk współdziałających oraz urzędów administracji cywilnej i ludności miejscowej. Obszar informacji stanowiących podstawę do planowania zabezpieczenia logistycznego batalionu zobrazowano na rysunku 2.2.

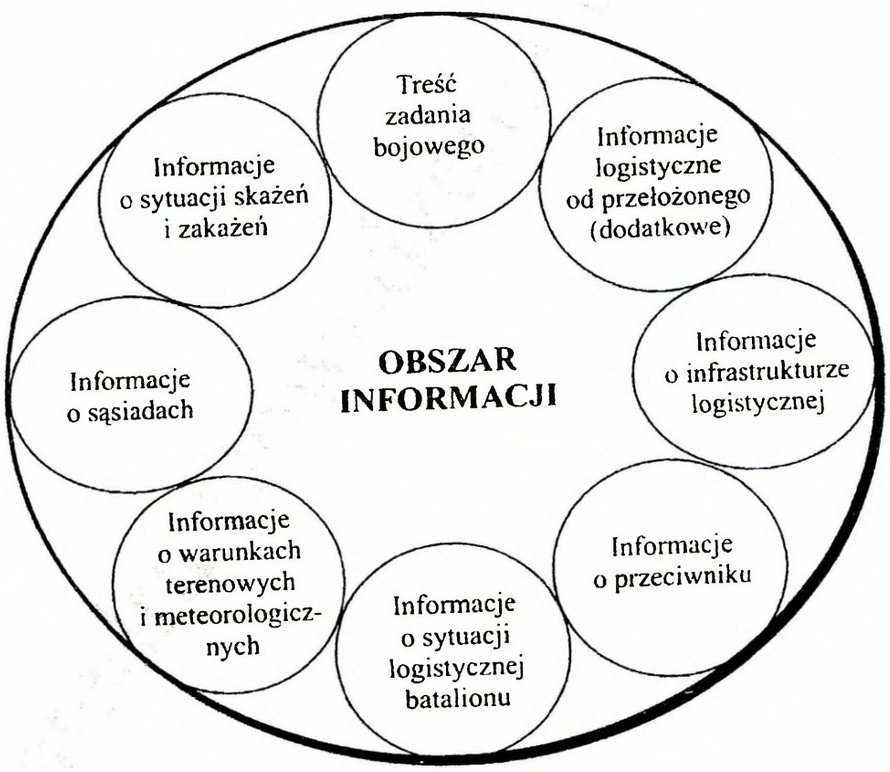

Rys 2.2. Obszar informacji stanowiących podstawę do planowania zabezpieczenia logistycznego batalionu

We wszystkich fazach cyklu decyzyjnego procesu dowodzenia informacje te są przez szefa CZDz SD (S4) batalionu porównywane i porządkowane. Dokonuje on ich oceny a ponadto śledzi się stale rozwój sytuacji tak, aby na bieżąco dysponować aktualnymi danymi. Pozyskane informacje zapamiętywane są w systemach informatycznych organów kierowania logistyką lub zapisywane w dziennikach działań bojowych. Zobrazowuje się je w postaci obrazów graficznych w systemach komputerowych, na oleatach informacyjnych, mapach sytuacyjnych, w tabelach, szkicach itp. Zebrane w czasie ustalania położenia informacje przekazywane są zainteresowanym poprzez orientowanie o sytuacji; meldunki itd.

W czasie prowadzenia ustalania położenia grupa logistyczna (S4), działająca w Centrum Zabezpieczenia Działań nanosi na mapę sytuacyjną (oleatę) uzyskane informacje, rozpoczynając tym samym tworzenie części graficznej planu zabezpieczenia logistycznego batalionu.

Ponieważ szef (S4) wraz z obsadą Centrum Zabezpieczenia Działań może znajdować się w znacznej odległości od Centrum Dowodzenia powinien mieć możliwość zapoznania się z meldunkami z chwilą ich złożenia przez dowódców kompanii dowódcy batalionu. W tabeli 2.2. przedstawiono wykonawców, potrzeby informacyjne, źródło informacji ich formę i objętość, będących w zainteresowaniu szefa Centrum Zabezpieczenia Działań w fazie ustalania położenia.

Tabela 2.2.

Czynności	**Wykonawca**		**Potrzeby informacyjne**	**Źródło**	**Forma Informacji**
	SSzt./ S3 plan	**S4**			
	miejsce	**miejsce**			**objętość**
Zapoznanie z meldunkami dowódców kompanii (kz, kcz, kwsp.). Naniesienie nowych informacji na mapę sytuacyjną	* / SD	* / CZDz	Informacje dotyczące położenia przeciwnika i wojsk własnych, sytuacji logistycznej (w tym stanu środków materiałowych, ilości uszkodzonego UiSW i sytuacji medycznej), próśb i potrzeb.	Dowódcy kompanii	Meldunek ustny, pisemny lub graficzny (szkic) / 1 strona tekstu i 1 strona grafiki
Zapoznanie z meldunkiem dowódcy kompanii logistycznej. Naniesienie nowych informacji na mapę sytuacyjną	* / SD	* / SD	Informacje dotyczące rejonu rozmieszczenia kompanii i jej PDO. Rejony rozwinięcia urządzeń logistycznych batalionu. Stany środków materiałowych, sprawnego transportu	Dowódca kompanii logistycznej	Meldunek ustny, pisemny lub graficzny (szkic) / 2 strony tekstu i 1 strona grafiki
Zapoznanie z meldunkami dowódców urządzeń logistycznych przełożonego działających na korzyść batalionu. Naniesienie nowych informacji na mapę sytuacyjną	* / SD	* / SD	Informacje dotyczące rejonu rozwinięcia urządzenia logistycznego i jego możliwości wykonawczych	Dowódcy urządzeń logistycznych	Meldunek ustny, pisemny lub graficzny (szkic) / 1 strona tekstu i 1 strona grafiki

2.1.3. Centrum Wsparcia Działań SD batalionu

Oficer wsparcia ogniowego (OWO).

Oficer wsparcia ogniowego batalionu – Szef Centrum Wsparcia Działań w celu ustalenia położenia nakazuje, w imieniu dowódcy batalionu, dowódcy kwsp złożyć doraźny meldunek sytuacyjny. Ze względu na zyski czasowe wskazane jest, aby przesyłanie meldunków i stawianie zadań mogło odbywać się w transmisji depesz z wykorzystaniem komputera będącego na wyposażeniu stanowiska pracy OWO oraz komputera dowódcy kompanii wsparcia znajdującego się na wyposażeniu Zautomatyzowanego Systemu Kierowania Ogniem (ZSKO). Działanie takie wymaga potwierdzenia poprawności odbioru depesz.

Meldunek doraźny zawiera informacje, które mogą mieć znaczenie dla przełożonego w aktualnej sytuacji. Z kolei meldunek sytuacyjny terminowy zawiera: skutki oddziaływania ogniowego na kompanię, zadania wykonane na korzyść wspieranego pododdziału, rezultaty wykonanych zadań ogniowych, aktualne ugrupowanie bojowe, stan zapasów materiałowych (w tym amunicji), straty w ludziach, uzbrojeniu i sprzęcie, powzięte decyzje, prośby. Na podstawie meldunku OWO ocenia jakie przedsięwzięcia należy podjąć dla lepszego (szybszego) przygotowania kwsp do działań. W sytuacji awaryjnej meldunek przesyłany jest przez środki łączności. Gdy warunki na to pozwalają, OWO nakazuje dowódcy kwsp przybyć na SD batalionu. Takie działanie przyspieszy planowanie wsparcia ogniowego oraz z uwagi na styczność osobistą obu oficerów ułatwi jego koordynację, wpływając na sprawną realizację zaplanowanych zadań.

Uwaga: Zadania pozostałych funkcyjnych CWDz SD, tj. OPChem, WInż. , itp. będą zbliżone, a szerzej zostaną przedstawione na szczeblu brygady i dywizji.

2.2. W fazie - PLANOWANIE

2.2.1. Analiza zadania

2.2.1.1. Centrum Dowodzenia SD batalionu

Dowódca batalionu

Analizę zadania dowódca batalionu prowadzi zwykle wraz z szefem sztabu na własnym SD. W razie potrzeby w czynności analizy zadania mogą uczestniczyć także inne osoby funkcyjne SD batalionu (oficer S2, S4, OWO, itp.). Analizując otrzymane zadanie dowódca batalionu określa:

- Jakie jest zadanie i zamiar dowódcy brygady oraz jaka jest rola batalionu w realizacji zadania brygady ?;
- Czego dowódca brygady wymaga (co batalion **musi** wykonać)?;
- Czy i jeśli tak to jakie istnieją ograniczenia swobody działania batalionu?;
- Czy nastąpiły znaczące zmiany sytuacji od momentu podpisania rozkazu przez dowódcę brygady?, jeśli tak - to czy wiedząc o tych zmianach postawiłby on takie samo zadanie? ;

Rozpatruje **zadanie i zamiar dowódcy brygady** oraz rolę batalionu w wykonaniu zadania przez brygadę, dowódca batalionu:

- prowadzi wstępną ocenę obszaru prowadzenia przyszłych działań;
- zapoznaje się z zadaniem brygady i zamiarem dowódcy brygady, ze szczególnym uwzględnieniem jego myśli przewodniej;
- zapoznaje się z podziałem sił zapisanym w rozkazie operacyjnym dowódcy brygady w celu pełniejszego zrozumienia zarówno zadania jak i zamiaru działania.

Określając **czego wymaga przełożony**, dowódca batalionu dokonuje rozbioru zadania otrzymanego od dowódcy brygady na zadania cząstkowe określone w punkcie 3. rozkazu operacyjnego dowódcy brygady oraz na zadania nie zapisane wprost, ale wynikające z jego treści - czyli zadania cząstkowe wynikłe z analizy zadania. Następnie dąży do określenia tych z nich, które mają kluczowe znaczenie dla osiągnięcia celu – tzw. zadań głównych. Wnioski z tej części analizy zadania pozwalają dowódcy batalionu na **sformułowanie sprecyzowanego zadania własnego, myśli przewodniej dowódcy** oraz wytycznych do przygotowania **zarządzenia przygotowawczego**. Ponadto wnioski te umożliwiają zidentyfikowanie ważnych problemów, na które sztab batalionu zwróci szczególną uwagę podczas oceny czynników wpływających na wykonanie zadania i opracowanie wariantów działania.

Dążąc do identyfikacji **ograniczeń**, które mogą wpłynąć na wykonanie zadania przez batalion, dowódca batalionu rozpatruje przede wszystkim ograniczenia związane z czasem posiadanym na przygotowanie działania i wykonanie zadania, przestrzenią (obszarem) działań oraz siłami, którymi dysponuje do wykonania zadania. W ramach tej czynności dowódca batalionu dokonuje (przy pomocy szefa sztabu) kalkulacji czasu. Kalkulując czas powinien ustalić:

- do kiedy musi zostać zakończona ocena sytuacji;
- kiedy zostanie przeprowadzona odprawa decyzyjna;
- kiedy i w jaki sposób dowódcy kompanii otrzymają zadania do wykonania;
- do kiedy musi zostać przygotowany rozkaz operacyjny dowódcy batalionu.

Ustalenie **czy od momentu podpisania rozkazu przez dowódcę brygady nastąpiły znaczące zmiany sytuacji, czy też nie**, powoduje konieczność podjęcia przez dowódcę batalionu następujących działań:

- jeżeli nastąpiły istotne zmiany w sytuacji i prawdopodobnie przełożony wiedząc o nich nie postawiłby tego samego zadania, dowódca batalionu musi skontaktować się z dowódcą brygady osobiście lub wykorzystując techniczne środki łączności; jeżeli nie jest to możliwe dowódca jest zobowiązany przeprowadzić ponownie analizę zadania zgodną z „duchem" zadania i zamiaru działania dowódcy brygady (ze szczególnym uwzględnieniem celu jego działania – czyli myśli przewodniej);
- jeżeli odpowiedź na to pytanie jest negatywna, wcześniej sformułowane wnioski kończą przeprowadzanie analizy zadania przez dowódcę batalionu.

Najważniejszymi dla dalszego przebiegu cyklu decyzyjnego procesu dowodzenia ustaleniami w wyniku analizy zadania prowadzonej przez dowódcę batalionu są:

- **sprecyzowane zadanie własne;**
- **myśl przewodnia dowódcy batalionu;**
- **kryteria do porównania wariantów działania, które będą użyte przez sztab batalionu w trakcie dalszej pracy;**
- **wytyczne do pracy sztabu batalionu wynikłe z kalkulacji czasu;**
- **zadania do pracy sztabu i podległych pododdziałów.**

Wnioski z analizy zadania muszą być następnie przekazane oficerom sztabu batalionu. Jeżeli ilość czasu jest wystarczająca (co powinno wynikać z kalkulacji czasu) organizowane jest w tym celu informowanie operacyjne. Na szczeblu batalionu często występować będzie jednak sytuacja, w której brak czasu uniemożliwi przeprowadzenie tego rodzaju formalnej odprawy sztabowej. Wówczas wnioski z analizy zadania przekazane przez dowódcę batalionu szefowi sztabu stanowią dla niego (szefa sztabu) podstawę do zorganizowania pracy pozostałych osób funkcyjnych bez stosowania informowania operacyjnego.

Szef sztabu batalionu i grupa planowania Centrum Dowodzenia SD.

Szef sztabu batalionu zazwyczaj prowadzi analizę zadania wspólnie z dowódcą batalionu, natomiast grupa planowania uaktualnia zestawienie sił i środków batalionu pozyskując informacje z meldunków dowódców kompanii oraz pozostałych zespołów funkcjonalnych stanowiska dowodzenia.

Zasadnicze kierunki wymiany informacji w trakcie realizacji tej czynności zawiera tabela 2.3.

Tabela 2.3.

Czynności	Wykonawca		Potrzeby informacyjne	Źródło / Adresat	Forma Informacji / objętość	Priorytet
	D-ca batalionu miejsce	S3 miejsce				
Potwierdzenie otrzymania i zrozumienia rozkazu	* / SD			- / Dowódca brygady	Krótka informacja tekstowa według ustalonego kodu	4
Analiza zadania	* / SD		Rozkaz operacyjny dowódcy brygady	Dowództwo brygady / -	Dokument tekstowo-graficzny Do 20 stron tekstu, do 10 stron grafiki	
Uaktualnienie zestawienia sił i środków		* / SD	Stan sił i środków batalionu	S1/4/Centrum Zabezpieczenia Działań / -	Dokument tekstowy-tabela 1 strona	
Opcjonalnie Kontakt z dowódcą brygady – czy zadanie jest nadal aktualne	* / SD		Potwierdzenie zadania lub zmiana zadania na nowe	Dowódca brygady / -	Jak w przypadku rozkazu operacyjnego	3

Przykład batalionowego zestawienia sił i środków zobrazowano w tabeli 2.4.

Tabela 2.4.

Stan na: 2950930 **2 bz S3**

Siły i środki / Pododdział	Czołgi	BWP	Moździerze	Samochody różne	Stan osobowy
1 kz	-	9	-	3	90
2 kz	-	10	-	2	96
3 kz	-	9	-	4	95
1 kcz	9	-	-	4	42
2 kwsp	-	-	6	10	68
2 klog	-	-	-	68	112
Razem	9	28	6	91	503

Grupa rozpoznania (S2) Centrum Dowodzenia SD.

Faza planowania /szczególnie etap „oceny sytuacji"/ jest zasadniczym etapem prowadzenia rozpoznawczego przygotowania pola walki (RPPW).

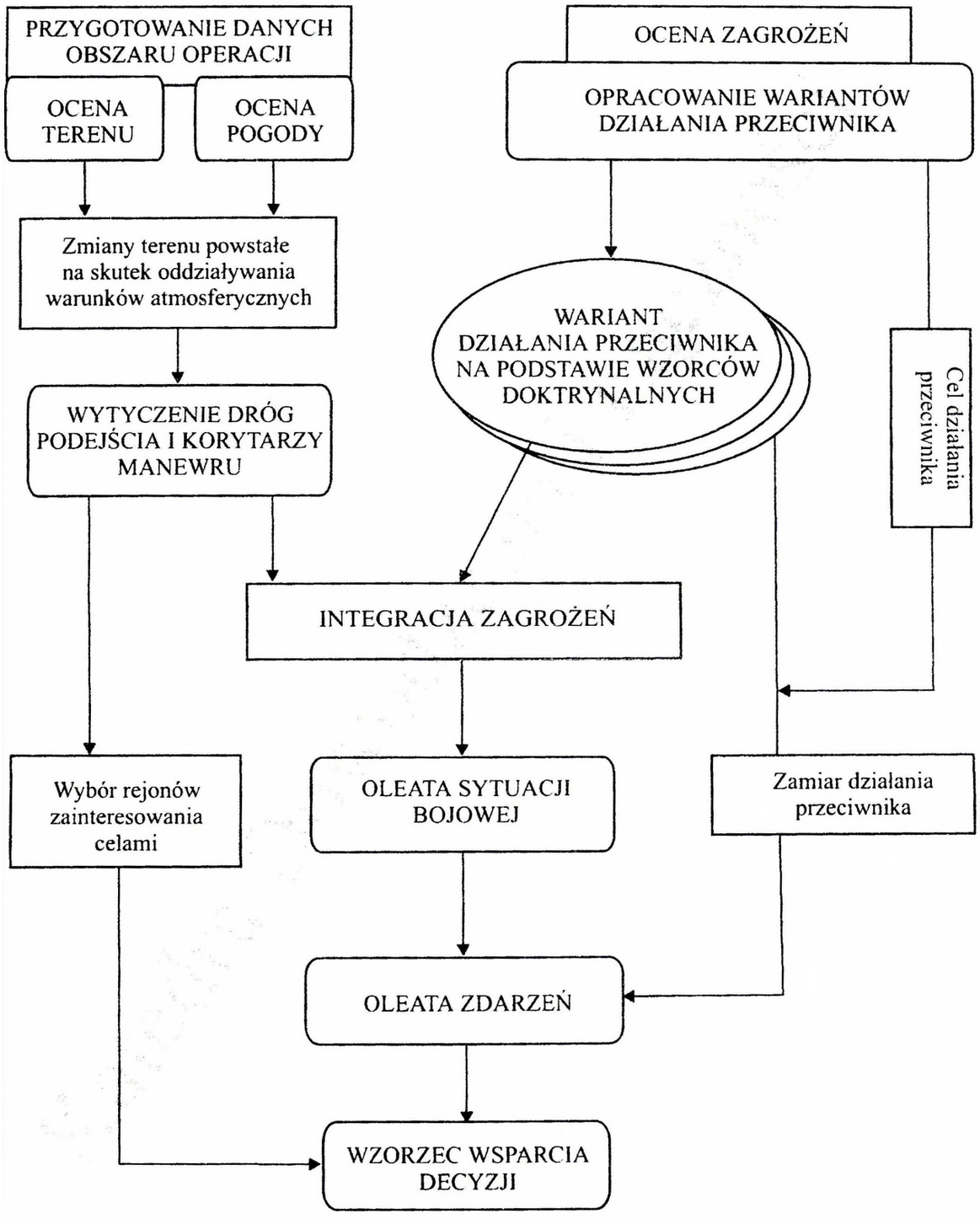

Rys. 2.3. Rozpoznawcze przygotowanie pola walki

Podczas **analizy zadania** prowadzonej przez dowódcę z udziałem szefa sztabu i specjalistów (S2 i S3) dokonywana jest wstępna analiza i ocena rozpoznawcza posiadanych informacji o przeciwniku oraz środowisku pola walki, pozwalająca na określenie najbardziej ogólnych zadań z punktu widzenia przeciwnika, wskazanie luk w rozpoznaniu (wiedzy o przeciwniku), ocenę wpływu czynników środowiska na realizację jego prawdopodobnych zadań.

W trakcie analizy zadania, specjalista S2 analizując zadanie z punktu widzenia przeciwnika winien zreferować wypracowaną w fazie ustalania położenia wstępną ocenę rozpoznawczą oraz określić cel i zamiar działania przeciwnika. Celowym jest by specjalista S2 w trakcie analizy zadania meldował ocenę rozpoznawczą zanim specjalista S3 zamelduje swoją analizę zadania.

Wypracowane wnioski w trakcie analizy zadania powinny posłużyć dowódcy do ukierunkowania w trakcie informowania operacyjnego, dalszej pracy grupy rozpoznania (S2) w procesie informacyjnego przygotowania pola walki i organizowania rozpoznania.

2.2.1.2. Centrum Zabezpieczenia Działań (S4 i S1) SD batalionu

Analiza zadania oraz wytycznych dowódcy w zakresie zabezpieczenia logistycznego batalionu, obok oceny sytuacji oraz rozważenia i sprecyzowania sposobów zabezpieczenia logistycznego batalionu (w wariantach prowadzenia walki wypracowanych przez S3) jest częścią oceny sytuacji.

Szef Centrum Zabezpieczenia Działań (S4), po informowaniu operacyjnym, może samodzielnie przystąpić do analizy zadania lub po udaniu się do CZDz przystąpić do niej wraz z całą grupą logistyczną i specjalistami S1.. Zależeć będzie to zawsze od czasu jakim dysponował będzie sztab batalionu na przygotowanie i wydanie zarządzeń przygotowawczych. Znając treść zadania bojowego oraz wytyczne dowódcy, w wyniku analizy zadania szef CZDz powinien uzyskać odpowiedź na cztery podstawowe pytania, tj.:

1. Co jest zamiarem dowódcy brygady i jaka jest rola logistyki batalionu w całokształcie jego planu?
2. Co jest zobowiązana zrobić logistyka oraz jakie zadania musi zakończyć przed rozpoczęciem wykonania przez batalion zadania bojowego?
3. Jakie ograniczenia są na logistykę batalionu nałożone i jaką posiada ona swobodę działania?
4. Co się zmieniło od poprzednich rozkazów (aneksów logistycznych)?

Na podstawie wniosków z analizy zadania szef CZDz precyzuje zadania, które należy niezwłocznie przekazać wojskom w postaci wytycznych zawartych w zarządzeniach przygotowawczych wydawanych po informowaniu operacyjnym. Zestawienie informacji przedstawiono w tabeli 2.5.

Tabela 2.5.

Czynności	Wykonawca		Potrzeby informacyjne	Źródło	Forma Informacji
	SSzt. /S3	S4/S1			
	miejsce	miejsce			objętość
Przygotowanie danych do zarządzeń przygotowawczych	- / SD	- / SD	Priorytetowe czynności w zakresie zabezpieczenia logistycznego	S4/CZDz	Dokument tekstowy niesformalizowany ¼ strony

2.2.1.3. Centrum Wsparcia Działań SD batalionu

Oficer wsparcia ogniowego (OWO).

Stopień szczegółowości rozważań w trakcie analizy zadania zależy od stopnia szczegółowości otrzymanego zadania. Najlepsza sytuacja występuje wówczas, gdy batalion otrzymuje zadanie w formie rozkazu operacyjnego. Wówczas szczegółowej analizie poddawana jest treść rozkazu (zwłaszcza w punktach dotyczących wsparcia ogniowego) oraz aneks „Wsparcie ogniowe”* do rozkazu operacyjnego wraz z odpowiednimi apendyksami, załącznikami i uzupełnieniami. Ponieważ w przypadku oleat nie ma różnicy w skali mapy na podstawie której zostały wykonane wskazane jest, aby wszelkie informacje graficzne mogły być zobrazowane na ekranie komputera. Umożliwi to OWO dowolne „nakładanie” sytuacji z oleaty na mapę terenu i uzupełnianie powstałej w ten sposób mapy sytuacyjnej o elementy wypracowane w trakcie swojej pracy, jak również transmitowane od innych oficerów sztabu. Obecność dowódcy kwsp oraz innych specjalistów rodzajów wojsk zapewni możliwość niezakłóconej pracy OWO na stanowisku pracy w WDSz oraz prowadzenie przez nich „normalnej” mapy sytuacyjnej. Konieczność ciągłej współpracy między nimi sprawia, że miejsca pracy specjalistów Centrum Wsparcia Działań powinny znajdować się bezpośrednio obok stanowiska pracy OWO w wozie dowódczo-sztabowym lub pomieszczeniu z terminalami wynośnymi..

Podczas analizy zadania OWO batalionu musi określić wszelkie ograniczenia, zawarte w otrzymanych dokumentach W wyniku powyższej analizy OWO batalionu uzmysławia sobie m.in.:

- położenie oraz prawdopodobne działanie przeciwnika w aspekcie oczekiwanych zadań dla środków wsparcia ogniowego;
- zamiar rozegrania walki przez przełożonego, w tym głównie koncepcję użycia środków wsparcia ogniowego oraz wynikające stąd zadania taktyczne;

* Przykładową treść aneksu „Wsparcie ogniowe” do rozkazu operacyjnego BZ zawiera załącznik 1.

- informacje wsparcia ogniowego dotyczące:
  a) artylerii wsparcia bezpośredniego brygady: ugrupowanie bojowe (jak wpływa na możliwość wykonania zadań ogniowych w ramach wzmocnienia ogniem batalionu), zadania wykonywane przez przełożonego, wzmocnienie, limity amunicji, okresy (fazy określone liniami lub rubieżami w terenie) wsparcia ogniowego, dane dotyczące przygotowania strzelania i sterowania ogniem, informacje logistyczne;
  b) lotnictwa podczas wykonania zadań w ramach bezpośredniego wsparcia lotniczego;*
  c) kompanii wsparcia batalionu: ugrupowanie bojowe (jeśli zostało określone przez przełożonego), zadania wykonywane według planu przełożonego, limity amunicji, dane dotyczące przygotowania strzelania i sterowania ogniem;
- punkty ciężkości oraz priorytety wsparcia (kiedy, gdzie i co mają wykonać?);
- informacje dotyczące organizacji systemu dowodzenia artylerii brygady, w tym zwłaszcza organizacji łączności;
- ustalenia koordynujące (przedsięwzięcia koordynacji wsparcia ogniowego, terminy czasowe itp.)
- wpływ terenu, pory doby i roku, pogody itp. na prowadzenie wsparcia ogniowego.

Dla sprawnego przebiegu analiza zadania OWO powinien mieć dostęp do wszelkich możliwych do wykorzystania informacji zgromadzonych w bazie danych oraz informacji już przetworzonych i wstępnie opracowanych przez innych oficerów SD batalionu, a zwłaszcza oficerów S2, S3 i S4. Informacje te powinny być transmitowane do komputera OWO, a dodatkowo najważniejsze informacje z map sytuacyjnych zespołów S2 i S3 na bieżąco nanoszone na mapę sytuacyjną CWDz SD batalionu (lub oddzielne oleaty).

Przykładowe rozważania OWO batalionu podczas analizy zadania przedstawiono w tabeli 2.6.

* W sytuacji gdy brak jest oficera naprowadzania lotnictwa

Tabela 2.6.

Rozważania OWO batalionu podczas analizy zadania
(przykład)

PRZEDMIOT	ROZPATRYWANE CZYNNIKI
Zadanie bojowe	Jaki jest zamiar dowódcy brygady? Jakie zadanie otrzymał batalion i jaka jest jego rola w realizacji zamiaru dowódcy? Jaka jest myśl przewodnia dowódcy artylerii (zespołu art. CWDz) brygady w zakresie wsparcia ogniowego? Jakie jest zadanie przełożonego, podwładnych i sąsiadów? Czy są jakieś inne zadania?
Przeciwnik	Jakie są możliwości bojowe i ograniczenia środków wsparcia ogniowego przeciwnika w rejonie działania oddziału (np. środki wsparcia ogniowego, środki ogniowe strzelające ogniem bezpośrednim, możliwości manewrowe sprzętu)? W jaki sposób przeciwnik może użyć swych sił (artylerii, patroli, posterunków obserwacyjnych, śmigłowców uderzeniowych)? W jaki sposób uzyskać dodatkowe informacje o przeciwniku?
Teren i pogoda	Jakie są kluczowe elementy terenu? Jakie są możliwość obserwacji, pokrycie terenu, właściwości maskujące, przeszkody terenowe, kluczowe elementy terenu, drogi manewru i możliwość maskowania? Jaka jest możliwość prowadzenia rozpoznania wzrokowego w danym rejonie (pasie)? Czy można wykorzystać właściwości maskujące i ukrycia w rejonie (pasie)?
Dostępne siły i środki	Jakie jest położenie i stan elementów wsparcia ogniowego (doświadczenie bojowe, stan żołnierzy i sprzętu, itp.)? Jakie jest położenie i stan przydzielonych elementów wsparcia ogniowego (doświadczenie bojowe, stan żołnierzy i sprzętu, itp.)? Jakie jest położenie elementów rozpoznania artyleryjskiego?
Czas	Ile jest czasu do rozpoczęcia zadania (dziennego, nocnego)?

Wariant myślowy analizy zadania przeprowadzonej przez oficera wsparcia ogniowego 2 bz może być następujący:

2 bz przechodzi do obrony w pierwszym rzucie, na lewym skrzydle brygady, bez styczności z przeciwnikiem. Fakt ten umożliwia skryte rozwinięcie w ugrupowanie bojowe oraz wcześniejsze dokładne rozpoznanie rejonów. Zadaniem batalionu jest załamanie natarcia przeciwnika przed przednim skrajem obrony i we współdziałaniu z prawym sąsiadem 4 bz oraz odwodami specjalnymi utrzymanie rejonu kluczowego obrony. W tej sytuacji organizując system ognia należy uwzględnić duży zakres zadań ogniowych wykonywanych przez przełożonego. Wymagać to będzie szczegółowego zaplanowania i właściwej koordynacji.

W wypadku stworzenia warunków, odwód brygady 1 bcz wykona kontratak z jednej z dwóch przygotowanych rubieży. Jego wsparcie ogniowe organizowane będzie przez dowódcę artylerii brygady i weźmie w nim udział 2 kwsp, która na ten cel musi posiadać 0,5 jo. Brak jednoznacznego wskazania rejonu SO dla kwsp wskazuje, iż celowym jest zaplanować główne i zapasowe SO w prawej części rejonu obrony batalionu, aby zapewnić odpowiedni zasięg ognia. Dodatkowym zadaniem kwsp jest zwalczanie grup torujących przeciwnika podczas wykonywania przejść w zaporach inżynieryjnych, co może mieć miejsce w warunkach nocnych. W tym celu koniecznym będzie zorganizowanie oświetlania terenu.

Na korzyść 2 bz artyleria brygady w okresie OOA wykona trzy SOZ. Koniecznym jest określenie priorytetu wsparcia ogniowego kompanii batalionu i wspólnie z dowódcami kompanii takie zaplanowanie ognia artylerii, który uwzględni system ognia batalionu oraz system zapór inżynieryjnych. Ponieważ w ugrupowaniu batalionu działać będzie OPpanc brygady i dywizji planując SO i manewr kwsp należy uwzględnić rubieże ogniowe tych odwodów.

Przydział amunicji pozwala jedynie na realizację najważniejszych zadań wsparcia ogniowego. W tym celu podczas planowania ognia należy skupić się na odpowiednim zaplanowaniu SOZ. Kompania wsparcia wymaga natychmiastowego uzupełnienia środkami mps.

Najpilniejszym zadaniem jest określenie rejonu SO kompanii wsparcia oraz rozwinięcie systemu rozpoznania artyleryjskiego. W tym celu jak najszybciej należy zorganizować współdziałanie z GR 18 das działającymi w ugrupowaniu batalionu.

Na osiągnięcie gotowości systemu ognia artylerii dysponuję 6 godzinami czasu dziennego, z tego na opracowanie „Planu wsparcia ogniowego" mam 2 godziny.

2.2.2. Informowanie operacyjne

2.2.2.1. Centrum Dowodzenia SD batalionu

Jeżeli informowanie operacyjne jest organizowane, prowadzi je z zasady szef sztabu, a dowódca nie musi w nim uczestniczyć. Niezależnie jednak od przyjętego sposobu pracy, dowódca (poprzez szefa sztabu) musi przekazać podwładnym co najmniej:

- sprecyzowane zadanie własne;
- swoją myśl przewodnią;
- czas zakończenia oceny sytuacji, czyli czas rozpoczęcia odprawy decyzyjnej;

- zadania, które zapewnią ukierunkowanie i skupienie pracy sztabu zgodnie z intencjami dowódcy batalionu, w tym główne problemy taktyczne zidentyfikowane podczas analizy zadania;
- kryteria do porównania wariantów działania;
- informacje, które mają zostać przekazane dowódcom kompanii w ramach zarządzeń przygotowawczych (w tym czas, miejsce i sposób postawienia im zadań).

W przypadku, gdy sporządzane są pisemne **zarządzenia przygotowawcze** dla dowódców pododdziałów, dowódca podpisuje je po zapoznaniu się z ich treścią.

Szef sztabu batalionu i grupa planowania Centrum Dowodzenia SD.

Na podstawie informacji otrzymanych od dowódcy batalionu precyzuje wytyczne do pracy sztabu i przekazuje podległym osobom funkcyjnym w porządku przedstawionym powyżej, a następnie po sporządzeniu zarządzeń przygotowawczych prze grupę planowania i w imieniu dowódcy przekazuje je dowódcom kompanii.
Tabela 2.7. ukazuje zasadnicze kierunki wymiany informacji w poruszanym zakresie.

Tabela 2.7.

Czynności	**Wykonawca**		**Potrzeby informacyjne**	**Źródło** / **Adresat**	**Forma Informacji** / **objętość**	**Priorytet**
	D-ca batalionu / **miejsce**	**S3 plan** / **miejsce**				
Sporządzenie zarządzenia przygotowawczego	* / SD (podpisanie)	* / SD	Priorytetowe czynności w zakresie zabezpieczenia logistycznego	Centrum Zabezpieczenia Działań / -	Dokument tekstowy niesformalizowany / ¼ strony	
			Istotne informacje dotyczące pododdziału wsparcia ogniowego	Oficer wsparcia ogniowego / -	Dokument tekstowy niesformalizowany / ¼ strony	
Przekazanie dowódcom kompanii zarządzenia przygotowawczego		* / SD		- / Dowódcy kompanii	Dokument tekstowy / 1-2 strony	3

Przykład zarządzenia przygotowawczego dowódcy batalionu zawarto w załączniku 2.

Grupa rozpoznania (S2) Centrum Dowodzenia SD.

W trakcie **informowania operacyjnego** podaje się ogólną sytuację przeciwnika wraz ze wstępną oceną rozpoznawczą i pierwszymi możliwymi wariantami jego działania, przeciwstawiającymi się wykonaniu zadania własnego.

Ten zakres wiedzy o przeciwniku znajdzie również swoje odbicie w „Zarządzeniu Przygotowawczym", w punkcie „Położenie przeciwnika, jego działania i prawdopodobne zadanie".

Informowanie operacyjne kończy się wydaniem przez dowódcę (Szefa sztabu) wytycznych do dalszej pracy sztabu, w których dla grupy rozpoznania (S2) uszczegóławia się dalszy przebieg procesu RPPW. Treścią wytycznych dla grupy rozpoznania (S2) przykładowo może być: ilość wariantów działania oraz aspektów oceny zagrożenia, terminy i forma wypracowania ocen rozpoznawczych, zakres i metody poszukiwania brakujących informacji, źródła informacji itp.

2.2.2.2. Centrum Zabezpieczenia Działań (S4 i S1) batalionu

Po powrocie do CZDz szef (S4) przeprowadza informowanie operacyjno-logistyczne którego celem jest zapoznanie osób funkcyjnych CZDz z posiadanymi informacjami oraz wydanie im wytycznych do dalszego planowania zabezpieczenia logistycznego i personalnego batalionu. Jeżeli szef (S4) nie prowadził analizy zadania samodzielnie po informowaniu operacyjnym, będzie ją prowadził z całym zespołem przygotowując jednocześnie dane do zarządzeń.

Po analizie zadania opracowywany jest **plan pracy CZDz SD**. Jest on kalkulacją czasu przeprowadzaną w celu określenia terminów wykonania zasadniczych przedsięwzięć zabezpieczenia logistycznego i personalnego batalionu. Musi on być ściśle skorelowany z planem pracy pozostałych centr SD, w tym przede wszystkim z zespołem planowania CD SD. Zawiera się w nim: termin informowania operacyjnego (prowadzonego przez dowódcę lub szefa sztabu na SD), czas przeznaczony na dokonanie analizy zadania i przeprowadzenie informowania operacyjno-logistycznego, termin odprawy koordynacyjnej, czas przewidziany na opracowanie i sprecyzowanie wariantów zabezpieczenia logistycznego i personalnego batalionu, termin odprawy decyzyjnej, terminy opracowania aneksów do wstępnych zarządzeń operacyjnych, czasy przeznaczone na opracowanie planu zabezpieczenia logistycznego batalionu i termin opracowania aneksu logistycznego do rozkazu operacyjnego dowódcy.

Plan pracy Centrum Zabezpieczenia Działań (S4 i S1) może być wykonany w formie tabelarycznej.* Zawiera on wówczas: wykonawców (ich stanowiska służbowe), zakres działania (wyszczególnienie czynności) i terminy ich wykonania. Zasadnicze kierunki wymiany informacji w fazie informowania operacyjno - logistycznego przedstawiono w tabeli 2.8.

---

* Plan pracy CZDz nie musi być opracowywany na szczeblu batalionu. Wystarcza „Plan pracy dowództwa batalionu".

Tabela 2.8.

Czynności	Wykonawca		Potrzeby informacyjne	Źródło	Forma Informacji
	SSzt./S3	S4/S1			
	miejsce	miejsce			objętość
Zapoznanie osób funkcyjnych CZDz z zadaniem operacyjnym i aneksem logistycznym oraz wytycznymi dowódcy /szefa sztabu/ do planowania zabezpieczenia logistycznego.		CZDz / SD	Rozkaz operacyjny dowódcy brygady. Wytyczne dowódcy /szefa sztabu/ batalionu do planowania	S3	Dokument tekstowo-graficzny / Do 20 stron tekstu, do 10 stron grafiki / Dokument tekstowy niesformalizowany / 1/4 strony
Sporządzenie planu pracy CZDz		CZDz / SD	Plan pracy Centrum Dowodzenia	S3/ plan.	Dokument tekstowy niesformalizowany / 1/2 strony

2.2.2.3. Centrum Wsparcia Działań SD batalionu

Oficer wsparcia ogniowego (OWO).

Podczas informowania operacyjnego w trakcie krótkiego (do 2 min) wystąpienia OWO może poinformować dowódcę i sztab batalionu z wnioskami ze swej analizy zadania. W ten sposób przyczyni się do lepszego zrozumienia zadania batalionu, a szczególnie roli, jaką w jego wykonaniu odegra system wsparcia ogniowego. Stopień szczegółowości informacji zależy od przyjętej metody pracy sztabu, jego zgrania oraz stylu pracy. Przyjmuje się, że w toku informowania operacyjnego na życzenie dowódcy OWO batalionu powinien przekazać następujące informacje:

- zadania środków wsparcia ogniowego;
- siły, ugrupowanie, gotowość do użycia i stan amunicji własnych środków wsparcia ogniowego;
- ustalenia i wiadomości o:
  - siłach i ugrupowaniu bojowym artylerii i moździerzy przeciwnika;
  - działalności ogniowej artylerii przeciwnika;
  - zmianach w stosunku do dotychczas posiadanych wiadomości oraz wnioski końcowe wynikające z położenia artylerii przeciwnika;
- wnioski z informacyjnego przygotowania walki i analizy wartości celów na realizację wsparcia ogniowego, cele wysokowartościowe;

- problemy dowodzenia oraz wnioski i propozycje.

Przykład treści wystąpienia OWO batalionu podczas informowania operacyjnego może być następująca:

Na korzyść 2 bz artyleria brygady realizuje wsparcie bezpośrednie skupiając na nim priorytet wsparcia ogniowego. W rejonie rażenia ogniowego TANGO w czasie OOA od PL ZIELONA 18 das jest w gotowości do wykonania dwóch SOZ w celu wzbraniania ataku przeciwnika na przedni skraj obrony. Na komendę dowódcy artylerii brygady, artyleria dywizji wykona narzutowe pole minowe o szerokości 1800 m w rejonie: pkt. 145,3, płn. zach. kol. BOJMIE w celu zatrzymania czołgów i BWP przeciwnika, po czym 18 das i 2 kwsp wykonają ogień ześrodkowany do zatrzymanego przeciwnika. W przypadku pokonania zapór inżynieryjnych artyleria brygady całością sił wykona SOZ GRUSZA, a w razie włamania się przeciwnika w głąb obrony batalionu SOZ AKACJA, dążąc do ostatecznego załamania jego natarcia. W przypadku wykonywania kontrataku odwodu brygady z rubieży nr 2 w jego wsparciu ogniowym weźmie udział 2 kwsp zużywając 0,5 jo.

Przeciwnik dysponuje przewagą w artylerii. Należy więc w maksymalnym stopniu wykorzystywać maskujące właściwości terenu, a w trakcie rozpoznania wykryć PO artylerii przeciwnika, skupiając się na ich natychmiastowym obezwładnianiu.

Przydział amunicji dla kwsp pozwala jedynie na realizację najważniejszych zadań wsparcia ogniowego. W tym celu należy skupić się na odpowiednim zaplanowaniu SOZ. Brak jednoznacznego wskazania rejonu SO dla kwsp na czas wykonywania kontrataku wskazuje, iż celowym jest zaplanować główne i zapasowe SO w prawej części rejonu obrony batalionu, aby zapewnić odpowiedni zasięg ognia. Dodatkowym zadaniem kwsp jest zwalczanie grup torujących przeciwnika podczas wykonywania przejść w zaporach inżynieryjnych, co może mieć miejsce w warunkach nocnych. W tym celu koniecznym będzie zorganizowanie oświetlania terenu.

W ugrupowaniu batalionu znajdują się planowane rubieże ogniowe nr 1 i 2 OPpanc brygady, natomiast z tyłu rejonu obrony na styku z 4 bz znajduje się planowa rubież ogniowa nr 1 OPpanc dywizji.

Podczas informowania operacyjnego dowódca batalionu lub szef sztabu przedstawia myśl przewodnią dowódcy oraz wydaje *wytyczne do planowania*. W zakresie wsparcia ogniowego wytyczne dowódcy mogą zawierać:

1. Zadania taktyczne środków wsparcia ogniowego w poszczególnych etapach walki
2. Elementy ugrupowania, które będą posiadać priorytet wsparcia ogniowego;
3. Cele opłacalne oraz kryteria rażenia, tzn. wielkość i typ obiektów przeciwnika, jakie dowódca chce porazić ogniem kompanii wsparcia i artylerii wsparcia bezpośredniego w poszczególnych rejonach pola walki, sposoby ich rażenia (np. przez wojska

walczące, przez środki wsparcia ogniowego, rodzaj użytej amunicji) oraz pożądane skutki rażenia;

4. Wytyczne do planowania (ognia, rozpoznania artyleryjskiego);
5. Wymagania i ograniczenia w użyciu amunicji specjalnej (dymnej, oświetlającej) oraz pododdziały posiadające priorytet wsparcia tą amunicją;
6. Rejony kluczowe obrony i rejony skupienia wysiłku wsparcia ogniowego;
7. Czas wydania rozkazu operacyjnego.

Z *„Planu pracy dowództwa"* OWO dowiaduje się jakie czynności (dokumenty) oraz do kiedy ma wykonać. Na tej podstawie przeprowadza własne kalkulacje określając zadania do wykonania przez Centrum Wsparcia Działań.

2.2.3. Ocena czynników wpływających na wykonanie zadania i określenie wariantów działania

2.2.3.1. Centrum Dowodzenia SD batalionu

Dowódca batalionu.

Treść pracy dowódcy batalionu w dalszych czynnościach oceny sytuacji zależeć będzie od przyjętej przez niego metody pracy. Jeżeli dowódca nie będzie uczestniczył osobiście w ustaleniu, rozważeniu i porównaniu wariantów działania (ponieważ w tym czasie np. dowodził będzie batalionem w ramach wykonywania poprzednio otrzymanego zadania), główny wysiłek pracy sztabu batalionu będzie ogniskował się w grupie planowania i rozpoznania CD oraz CZDz. Udział dowódcy batalionu w poszczególnych czynnościach cyklu decyzyjnego procesu dowodzenia, po przyjęciu takiej metody pracy, przedstawia tabela 2.9.

Tabela 2.9.

Faza (etap, czynność) cyklu decyzyjnego procesu dowodzenia			Udział dowódcy
USTALENIE POŁOŻENIA			*
PLANOWANIE	Ocena sytuacji	Analiza zadania	*
		Informowanie operacyjne	
		Ocena czynników wpływających na wykonanie zadania i ustalenie wariantów działania	
		Rozważenie wariantów działania	
		Porównanie wariantów działania	
	Decyzja i zamiar		*
	Sporządzenie planu operacji		
	Sporządzenie rozkazu operacyjnego		(podpisanie)
STAWIANIE ZADAŃ			*
KONTROLA			*

Jeśli natomiast dowódca batalionu zdecyduje się uczestniczyć w tych przedsięwzięciach, może albo kontynuować ocenę sytuacji we własnym zakresie (równolegle do pracy sztabu lecz nie razem z nim), albo pracować wraz ze sztabem. W takiej sytuacji, szczególnie w przypadku ograniczonego czasu posiadanego na przygotowanie działań, dowódca batalionu może przyjąć jedną z dwóch typowych metod pracy:

1. Zrealizować samodzielnie wszystkie czynności aż do podjęcia decyzji i określenia zamiaru działania (szczególnie w warunkach skrajnie ograniczonego czasu). Udział dowódcy w zasadniczych czynnościach cyklu decyzyjnego procesu dowodzenia w powyższych warunkach obrazuje tabela 2.10.

Tabela 2.10.

Faza (etap, czynność) cyklu decyzyjnego procesu dowodzenia			Udział dowódcy
USTALENIE POŁOŻENIA			*
PLANOWANIE	Ocena sytuacji	Analiza zadania	*
		Ocena czynników wpływających na wykonanie zadania i ustalenie wariantów działania	*
		Rozważenie wariantów działania	*
		Porównanie wariantów działania	*
	Decyzja i zamiar		*
	Sporządzenie planu operacji		
	Sporządzenie rozkazu operacyjnego		(podpisanie)
STAWIANIE ZADAŃ			*
KONTROLA			*

2. Samodzielnie ocenić czynniki wpływające na wykonanie zadania, określić warianty działania wojsk własnych i przekazać je sztabowi do rozważenia i porównania, po czym postępować zgodnie z metodyką pracy właściwą dla sytuacji, gdy czas na przygotowanie działań nie jest czynnikiem ograniczającym – to znaczy pozwolić sztabowi na metodyczne rozważenie i porównanie wariantów działania. Udział dowódcy w zasadniczych czynnościach cyklu decyzyjnego procesu dowodzenia w takim przypadku (przy zastosowaniu metody „pośredniej") obrazuje tabela 2.11.

Tabela 2 .11.

Faza (etap, czynność) cyklu decyzyjnego procesu dowodzenia			Udział dowódcy
USTALENIE POŁOŻENIA			*
PLANOWANIE	Ocena sytuacji	Analiza zadania	*
		Ocena czynników wpływających na wykonanie zadania i ustalenie wariantów działania	*
		Rozważenie wariantów działania	
		Porównanie wariantów działania	
	Decyzja i zamiar		*
	Sporządzenie planu operacji		
	Sporządzenie rozkazu operacyjnego		(podpisanie)
STAWIANIE ZADAŃ			*
KONTROLA			*

W obydwu przedstawionych powyżej sytuacjach metodyka pracy dowódcy batalionu w ramach czynności „przejętych" od pionu operacyjnego będzie adekwatna do metodyki i treści pracy grupy planowania (S3 plan) w tym zakresie, przedstawionej na kolejnych stronach opracowania.

Szef sztabu batalionu i grupa planowania Centrum Dowodzenia SD.

Szef sztabu koordynuje pracę całego w sztabu w zakresie oceny przeciwnika, wojsk własnych, otoczenia i innych czynników oraz podczas ustalania wariantów działania wojsk własnych.

Natomiast grupa planowania (S3 plan) ocenia sytuację wojsk własnych i sąsiadów oraz innych czynników wpływających na wykonanie zadania. Wspólnie z grupą rozpoznania (S2) ocenia teren przyszłych działań. Na podstawie wniosków z oceny różnorodnych czynników przygotowuje warianty działania wojsk własnych.

Zasadnicze potrzeby w ramach wymiany informacji w tej czynności przedstawia tabela 2.12.

Tabela 2.12.

Czynności	Wykonawca: D-ca batalionu / miejsce	Wykonawca: SSzt./ S3plan / miejsce	Potrzeby informacyjne	Źródło / Adresat	Forma Informacji / objętość	Priorytet
Ocena terenu		* / SD	Informacje na temat wpływu terenu na działania wojsk własnych i przeciwnika	S2 / -	Oleata oceny terenu / 4 arkusze dokumentu graficznego	
Ocena przeciwnika		* / SD	Informacje na temat prawdopodobnych sposobów działania przeciwnika	S2 / -	Oleata zagrożeń / 4 arkusze dokumentu graficznego	
Ocena wojsk własnych			Informacje o ukompletowaniu w sile żywej i sprzęcie	S1/4/ Centrum Zabezpieczenia Działań	Dokument tekstowy – tabela / 1 strona	
		* / SD	Informacje o dostępnym potencjale logistycznym	S4/ Centrum Zabezpieczenia Działań / -	Dokument tekstowy niesformalizowany 2 strony Oleata rozmieszczenia elementów logistycznych / 2 strony	
		* / SD	Informacje o możliwościach wsparcia ogniowego	Oficer wsparcia ogniowego / -	Dokument tekstowy niesformalizowany / 2 strony	

Grupa rozpoznania (S2) Centrum Dowodzenia SD

W etapie tym wykonywane są zasadnicze czynności informacyjnego przygotowania pola walki związane z oceną działań przeciwnika i wypracowaniem wariantów jego działania. Podstawą do oceny przeciwnika są:

- jego regulaminowe zasady działania /wzorce doktrynalne/;
- teren wraz z warunkami hydrometeorologicznymi, w którym będzie prowadził działania;

Tabela 2 .11.

Faza (etap, czynność) cyklu decyzyjnego procesu dowodzenia			Udział dowódcy
USTALENIE POŁOŻENIA			*
PLANOWANIE	Ocena sytuacji	Analiza zadania	*
		Ocena czynników wpływających na wykonanie zadania i ustalenie wariantów działania	*
		Rozważenie wariantów działania	
		Porównanie wariantów działania	
	Decyzja i zamiar		*
	Sporządzenie planu operacji		
	Sporządzenie rozkazu operacyjnego		(podpisanie)
STAWIANIE ZADAŃ			*
KONTROLA			*

W obydwu przedstawionych powyżej sytuacjach metodyka pracy dowódcy batalionu w ramach czynności „przejętych" od pionu operacyjnego będzie adekwatna do metodyki i treści pracy grupy planowania (S3 plan) w tym zakresie, przedstawionej na kolejnych stronach opracowania.

Szef sztabu batalionu i grupa planowania Centrum Dowodzenia SD.

Szef sztabu koordynuje pracę całego w sztabu w zakresie oceny przeciwnika, wojsk własnych, otoczenia i innych czynników oraz podczas ustalania wariantów działania wojsk własnych.

Natomiast grupa planowania (S3 plan) ocenia sytuację wojsk własnych i sąsiadów oraz innych czynników wpływających na wykonanie zadania. Wspólnie z grupą rozpoznania (S2) ocenia teren przyszłych działań. Na podstawie wniosków z oceny różnorodnych czynników przygotowuje warianty działania wojsk własnych.

Zasadnicze potrzeby w ramach wymiany informacji w tej czynności przedstawia tabela 2.12.

- stopień ukompletowania w sprzęt i ludzi;
- rodzaje posiadanego uzbrojenia i wyposażenia;
- charakter dotychczasowych działań.

Model informacyjnego przygotowania pola walki składa się z dwóch równolegle prowadzonych etapów:

A. Oceny środowiska działań;
B. Oceny zagrożeń.

A. OCENA ŚRODOWISKA DZIAŁAŃ

Jedną z ważniejszych czynności realizowanych przez specjalistów rozpoznania (S2) podczas rozpoznawczego przygotowania pola walki (RPPW) jest ocena środowiska działań. Środowisko działań zawsze wywierało istotny wpływ na możliwości i sposoby prowadzenia działań bojowych. Współcześnie, mimo rozwoju nowoczesnych środków walki, konieczne jest ciągłe dostrzeganie i uwzględnianie umiejętności wykorzystania środowiska, jego walorów taktycznych oraz wpływu na działania bojowe wojsk własnych i przeciwnika.

Ocena środowiska działań i aktualnej sytuacji taktycznej jest punktem wyjściowym do opracowania możliwych wariantów działania przeciwnika. Jednak specjaliści (S2) mają ograniczone możliwości w zakresie jej pełnego prowadzenia. Dlatego winien otrzymać niezbędne dane do jej prowadzenia od przełożonych. Na szczeblu ZT działa w tym celu specjalny zespół ludzi, przygotowany do oceny terenu i jego wpływu na działania bojowe. Nie mniej jednak dane na temat środowiska działań należy opracować i uszczegółowić w batalionie pod kątem jego potrzeb. Oprócz specjalistów (S2), zajmuje się tym problemem również specjalista WInż oraz specjalista S3. Efektem końcowym tej pracy są przede wszystkim wnioski dotyczące oceny terenu i pogody oraz ich wpływu na realizację zadań bojowych.

Na charakterystykę środowiska działań składa się ocena terenu, pogody oraz dróg podejścia i korytarzy manewru, a jej odzwierciedleniem są specjalnie wykonywane oleaty.

Ten etap pracy obejmuje:

1/ przygotowanie i sklejenie odpowiednich arkuszy map obszaru (terenu), w granicach którego prowadzona jest ocena środowiska działań oraz opisanie ich współrzędnymi (Rys.2.4.– Mapa terenu);

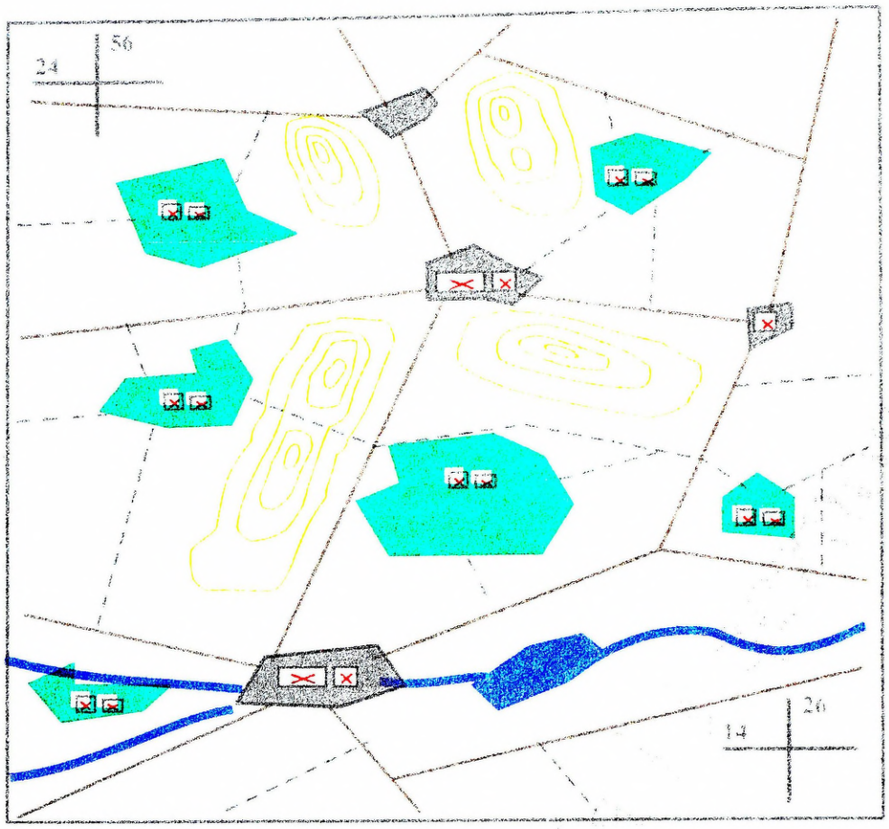

Rys. 2.4. Mapa terenu

2/ wykonanie oleaty oceny terenu (przeszkód terenowych), na której zaznaczone są obszary trudno przejezdne, nieprzejezdne i ograniczające swobodę manewru (Rys. 2.6. – Oleata przeszkód terenowych);

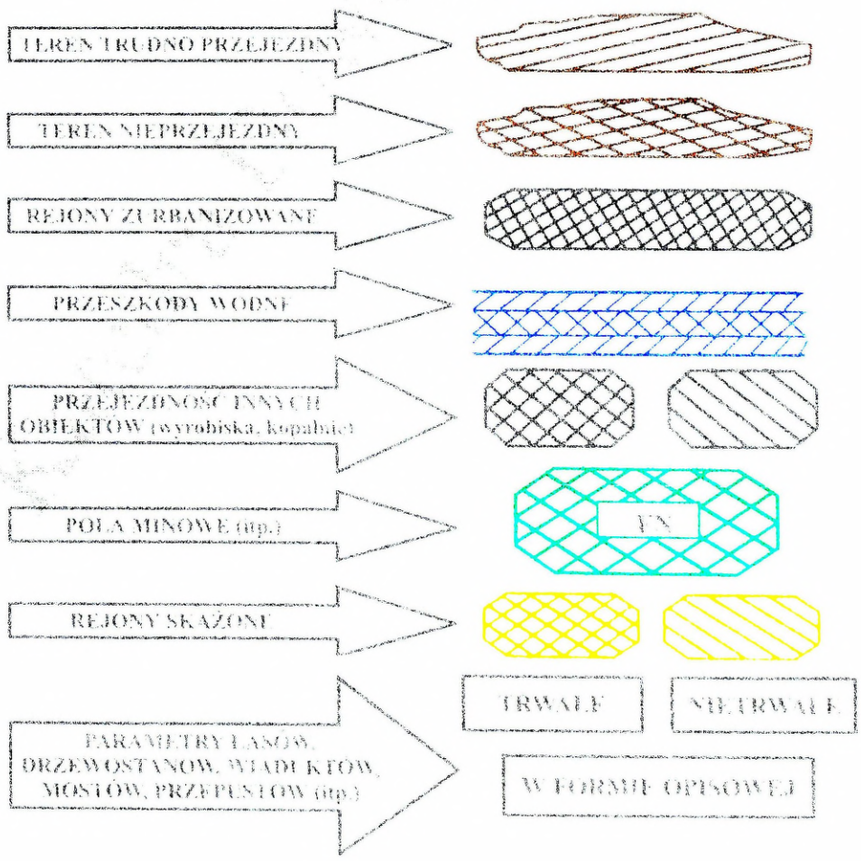

Rys. 2.5. Zobrazowanie terenu

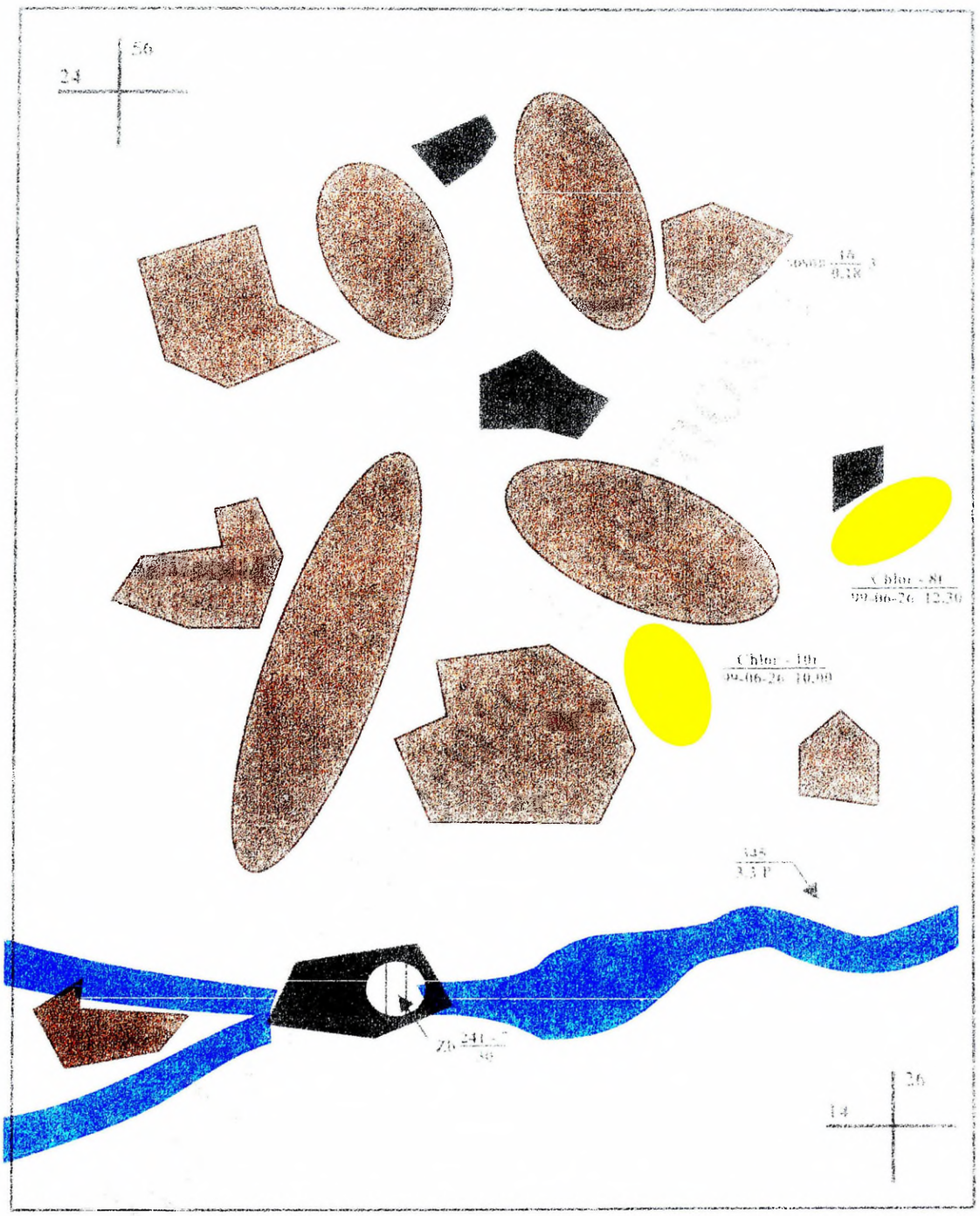

Rys. 2.6. Oleata przeszkód terenowych

3/ sporządzenie oleaty dróg podejścia i korytarzy manewru (oceniając jednocześnie ich pojemność), wynikającej z oceny terenu (Rys.2.7. – Oleata dróg podejścia i korytarzy manewru).

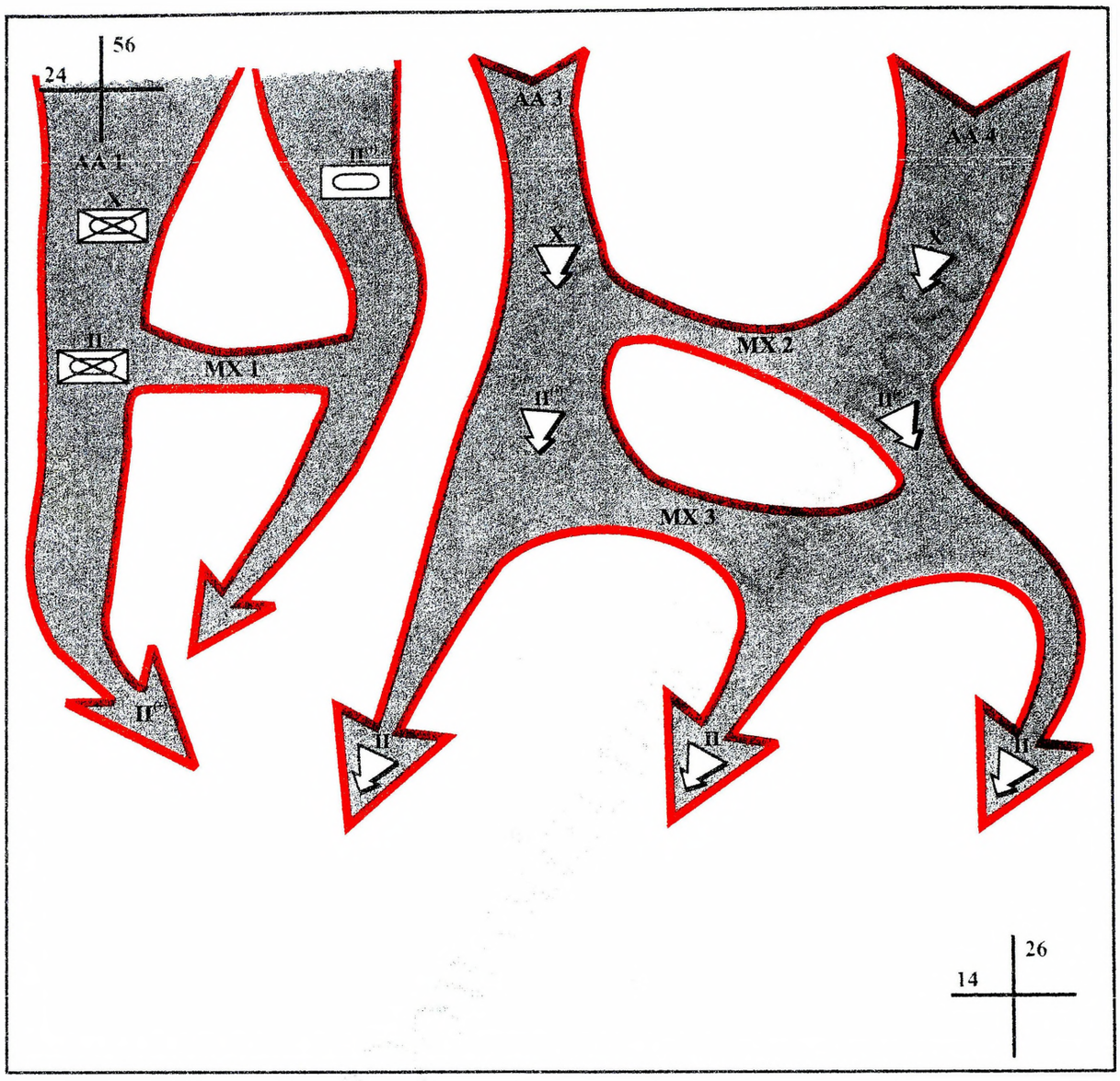

Rys. 2.7. Oleata dróg podejścia i korytarzy manewru

4/ zrobienie oleaty warunków pogodowych (oceny pogody) na obszarze działań, na której naniesione są czynniki atmosferyczne, odgrywające istotną rolę (Rys. 2.8. – Oleata oceny pogody w ppkt. A2)).

W batalionie ze względu na ograniczone możliwości wykonawcze te oleaty łączy się w jedną.

A1) Ocena terenu

Teren stanowi jeden z ważniejszych elementów sytuacji bojowej. W zależności od pory roku, pogody, przygotowania pod względem operacyjnym i dokonanych zniszczeń wynikłych z działań, teren w różnym stopniu wpływa na jej obraz. Każdy rodzaj terenu ma

określone właściwości taktyczne, które wpływają na użycie sprzętu bojowego i sposoby prowadzenia walki.

Podczas rozpatrywania wpływu terenu na prowadzenie działań bojowych specjalista S2 bierze pod uwagę m.in. jego wpływ na:

- obronę i ochronę ludzi oraz sprzętu, zwłaszcza przed BMR;
- możliwości prowadzenia walki przez obie strony;
- warunki prowadzenia obserwacji optycznej i elektronicznej;
- możliwości prowadzenia ognia na wprost i z zakrytych stanowisk ogniowych;
- warunki maskowania ludzi i sprzętu, zwłaszcza środków ogniowych i radioelektronicznych;
- rozmieszczenie stanowisk dowodzenia i ogniowych;
- pokonywanie terenu drogami i na przełaj, czyli ruch i manewr sprzętem;
- warunki prowadzenia orientacji topograficznej.

Istotne znaczenie dla oceny terenu jest jego scharakteryzowanie pod względem przekraczalności.

Tabela 4.13.

Charakterystyka terenu pod kątem przekraczalności

rodzaj terenu	CHARAKTERYSTYKA		
	TERENU PRZEJEZDNEGO	TERENU TRUDNO PRZEJEZDNEGO	TERENU NIEPRZEJEZDNEGO
Rejony zurbanizowane			Szersze niż 500 m lub mniejsze lub trudne do obejścia
Przeszkody wodne	Szerokość poniżej 1,5 m Głębokość poniżej 0,6 m	Wysokość brzegów do 1,20 m Prędkość nurtu do 1,5 m/s Głębokość do 1,2 m Możliwość pokonania przeszkody na wybranych odcinkach	Wysokość brzegów powyżej 1,2 m Prędkość nurtu większa niż 1,5 m/s Głębokość powyżej 1,2 m Przeszkody do pokonania w których potrzebny jest sprzęt przeprawowy
Nachylenie zboczy	Poniżej 30 %	Od 30 do 50 %	Powyżej 60 %
Lasy	Grubość pnia drzewa poniżej 5 cm Odległość pomiędzy drzewami większa niż 5 m	Grubość pnia drzewa 5 – 15 cm Odległości pomiędzy drzewami mniejsze niż 5 m	Grubość pnia drzewa 15 – 20 cm i więcej Odległości pomiędzy drzewami mniejsze niż 5m
Inne przeszkody			Pola minowe Rowy przeciwczołgowe Powalone drzewa

W celu osiągnięcia właściwych efektów oceny terenu sporządza się w sposób graficzny, na podstawie mapy (Rys. 2.4.) i notatki wojskowo – geograficznej, oleat przeszkód terenowych. Sposób zobrazowania terenu i przeszkód terenowych na oleacie (Rys. 2.5.) jest następujący:

- teren trudno przejezdny (SLOW GO) – brązowe przekątne linie;
- teren nieprzejezdny (NO GO) – brązowe linie w kratę;
- rejony zurbanizowane, zajmujące ponad 1km^2 powierzchni – czarne linie w kratę;
- przeszkody wodne – niebieskie przekątne linie;
- przeszkody wodne, w których następuje pogorszenie warunków na skutek opadów atmosferycznych – niebieskie linie w kratę;
- trudno przejezdne obiekty terenowe – czarne przekątne linie;
- nieprzejezdne obiekty terenowe (np. wyrobiska, kopalnie) - czarne linie w kratę;
- pola minowe, zawały, rowy przeciwczołgowe – obszar zaznaczony na zielono z napisem: „EN".

Dla pełniejszego zobrazowania właściwości terenu, na oleacie oceny terenu (przeszkód terenowych) ponadto zaznacza się:

- zakłady przemysłowe i związane z nimi zagrożenia, odpowiednio:
  - nietrwałe środki toksyczne – żółte przekątne linie;
  - trwałe środki toksyczne – żółte linie w kratę;
- naturalne przeszkody terenowe wraz z ich charakterystyką (np. lasy i terenu zalesione);
- wybudowane (sztuczne) przeszkody terenowe wraz z ich charakterystyką (np. mosty, wiadukty i przepusty);
- tereny, których opanowanie pozwoli na uzyskanie przewagi taktyczno – ogniowej nad przeciwnikiem;
- rejony ułatwiające oraz utrudniające manewr;
- drogi marszu, które są wykorzystywane do przemieszczania;
- drogi manewru, które są wykorzystywane do zmiany kierunku przemieszczania, tworząc tzw. korytarze manewru.

Ocenę terenu dokonuje się z jednakową wnikliwością zarówno po stronie własnej jak i przeciwnika. Stopień szczegółowości oceny terenu zależy od szczebla dowodzenia i granic stref odpowiedzialności rozpoznawczej i zainteresowania. Większej szczegółowości wymaga strefa odpowiedzialności.

A2) Ocena pogody

Duży wpływ na działania bojowe wojsk wywierają warunki atmosferyczne (pogodowe). Pogoda (w znaczeniu wojskowym) to chwilowy stan zespołu elementów meteorologicznych, na które składają się przede wszystkim: temperatura i wilgotność powietrza, zachmurzenie, opady, widzialności, kierunek wiatru oraz ciśnienie atmosferyczne.

Oceniając pogodę nie należy pomijać pory roku i doby, gdyż i te elementy wywierają istotny wpływ na przygotowanie i prowadzenie działań bojowych.

Współcześnie, chociaż siły zbrojne zdolne są do prowadzenia działań w każdych warunkach atmosferycznych i o dowolnej porze doby i roku, to jednak pogoda w połączeniu z terenem ma niebagatelny wpływ na tempo i charakter tych działań.

Właściwości terenu ulegają nie tylko zmianom sezonowym ale i zależą od aktualnych warunków atmosferycznych. Ten sam teren w letnich, zimowych i wiosenno – jesiennych okresach ma inną przekraczalność, różne warunki maskowania, obserwacji, inżynieryjnej rozbudowy i orientowania się, czyli zmieniają się jego właściwości taktyczne.

Wiosną i jesienią, wskutek roztopów, powodzi i zwiększonej ilości opadów, właściwości taktyczne terenu pogarszają się, zwłaszcza jego przekraczalność. Utrudnione jest a czasem i wręcz niemożliwe jego pokonanie przez wozy bojowe i transportery opancerzone.

Wiosenne roztopy przyczyniają się do przyboru wód w rzekach i jeziorach. Poziom wody podnosi się także podczas intensywnych opadów deszczu. Często spokojne strumyki zmieniają się w rwące rzeki, tworząc z nich trudne do pokonania przeszkody. Wiosną i jesienią mamy także do czynienia ze znacznymi wahaniami temperatury, gęstą mgłą i silnymi wiatrami. Czynniki te mogą wpływać ujemnie na kondycję psychofizyczną żołnierzy, którą też trzeba uwzględniać na etapie planowania działań.

Zupełnie inne właściwości taktyczne terenu występują zimą i latem. Podczas prowadzenia działań zimą musimy uwzględniać przede wszystkim niskie temperatury i opady śniegu. Czynniki te odgrywają niebagatelny wpływ na ludzi i sprzęt bojowy. Niskie temperatury utrudniają prowadzenie prac inżynieryjnych a oblodzone drogi znacznie spowalniają ruch pojazdów. Z drugiej jednak strony zimą możliwe jest pokonanie terenów, które wiosną i jesienią są trudno przekraczalne (np. bagna).

Diametralnie inne warunki prowadzenia działań bojowych występują latem. Długie dni i krótkie noce sprzyjają przede wszystkim wykorzystaniu lotnictwa, bogata roślinność stwarza dogodniejsze (niż zimą) warunki maskowania.

ZOBRAZOWANIE POGODY

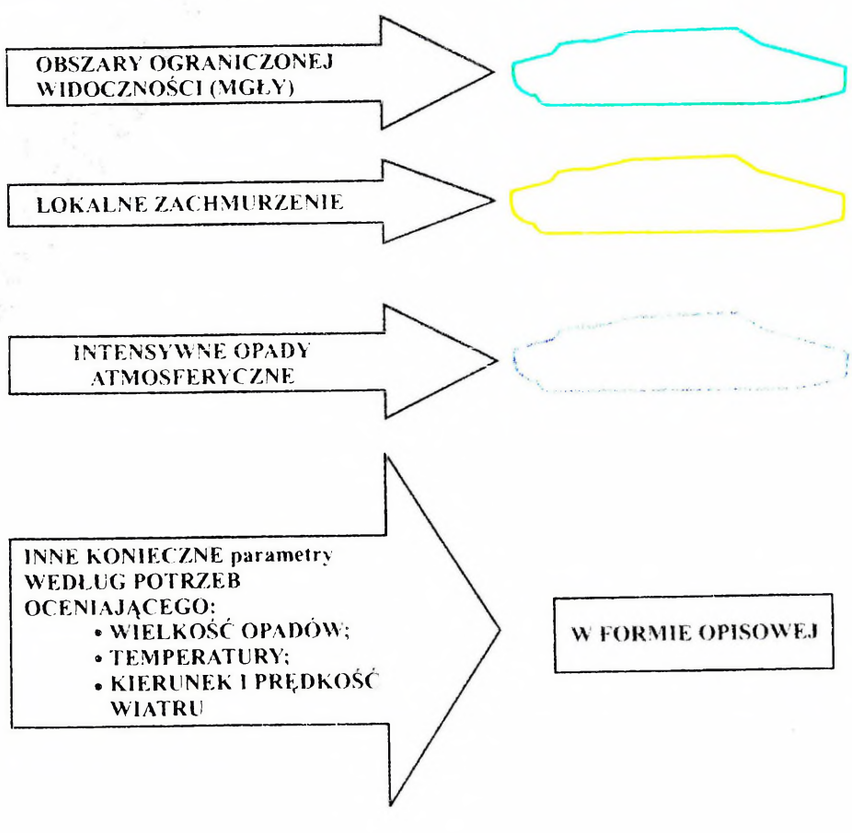

Wszystkie wyżej wymienione informacje stanowią podstawę do opracowana oleaty oceny pogody (rys. 2.8), ma którą nanosi się:

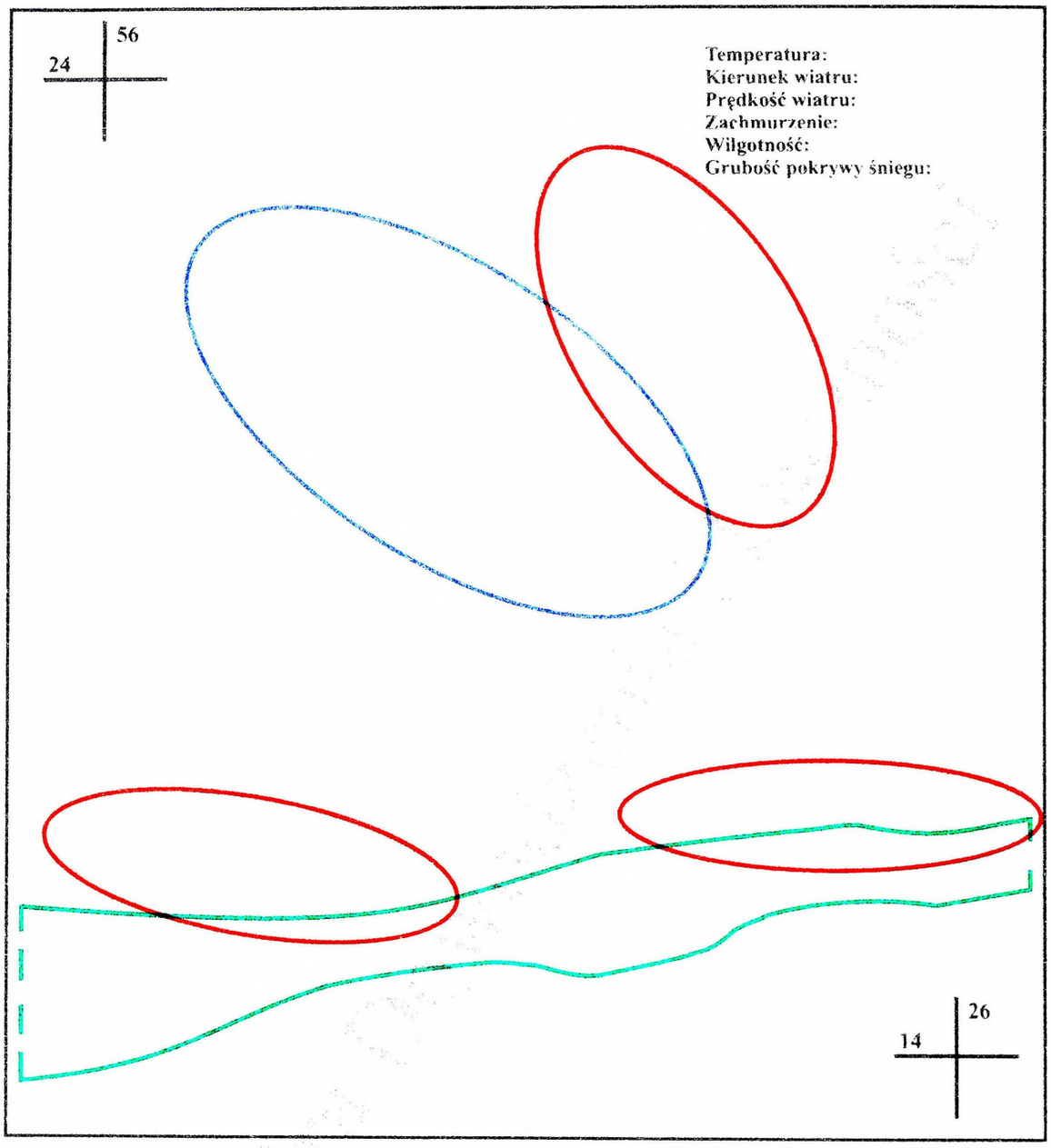

Rys. 2.8. Oleata oceny pogody

gdzie:

- obszary ograniczonej widoczności (rejony występowania mgieł) – kolor zielony;
- obszary objęte lokalnym zachmurzeniem – kolor purpurowy;
- obszary intensywnych opadów atmosferycznych – kolor niebieski;
- wielkość opadów – opisowo;
- kierunek i prędkość wiatru – opisowo;
- wartość temperatury – opisowo;
- inne, według uznania niezbędne, parametry – opisowo.

Oleata oceny pogody może być wykonana jako oddzielny załącznik do części rozkazu operacyjnego „Rozpoznanie" lub może stanowić całość z oleatą oceny terenu.

A3) Określanie dróg podejścia i korytarzy manewru

Podstawą poprawnego określenia dróg podejścia i korytarzy manewru jest właściwie wykonana ocena terenu z uwzględnieniem na niego wpływu określonych warunków pogodowych. Realizowane jest to w formie graficznej na oddzielnej oleacie na wyższych szczeblach, natomiast na niższych szczeblach określanie dróg podejścia i korytarzy manewru wykonuje się na oleacie zawierającej ocenę terenu i pogody.

Kształt dróg podejścia i korytarzy manewru wykreślony na oleacie (Rys.2.7.) odzwierciedla możliwość rozwinięcia środków walki przeciwnika /jednostki zmechanizowane, pancerne itp./ w szyku bojowym. Drogi podejścia i korytarze manewru wyznacza się na całą głębokość strefy odpowiedzialności rozpoznawczej, a grot strzałki, którym zakończona jest droga określa ogólny kierunek przemieszczania się sił przeciwnika.

Obok zobrazowania dróg podejścia i korytarzy manewru na oleacie umieszcza się również w formie graficznej ich pojemność. Pojemność dróg podejścia (korytarzy manewru) jest to wielkość charakteryzująca maksymalną dopuszczalną intensywność ruchu wojsk w określonej jednostce czasu (godzina, doba). Odgrywa ona bardzo ważną rolę w działaniach bojowych, określa bowiem ile środków walki można przemieścić, np. w ciągu doby. Pojemność ta zależy m.in. od: rodzaju gruntu, panujących warunków atmosferycznych i prędkości marszu kolumn wojskowych.

Pojemność dróg podejścia (korytarzy manewru) można wyrazić na oleacie za pomocą znaku taktycznego (graficznie) lub opisowo. Uzupełnieniem tych informacji, bardzo istotnym dla oceny dróg podejścia i korytarzy manewru, jest jakościowa charakterystyka przemieszczających się jednostek.

Tabela 2.14.

Wymagane szerokości korytarzy ruchu

Szczebel organizacyjny	**Szerokość korytarza ruchu (km)**	**Odległość między korytarzami ruchu (km)**
Kompania	0,5	0,5
Batalion (dywizjon)	1,5	2,0
Brygada (pułk)	3,0	6,0
Dywizja	6,0	10,0

Podstawowym kolorem, obowiązującym podczas wyznaczania dróg podejścia i korytarzy manewru na oleacie, jest kolor czerwony.

B. OCENA ZAGROŻEŃ

W trakcie oceny zagrożeń wykorzystywane są modele /wzorce/ doktrynalne działań przeciwnika* oraz wykonywane:

- oleata sytuacji bojowej przeciwnika;
- warianty działań przeciwnika;
- oleata zdarzeń.

B1) Model doktrynalny działań przeciwnika

Modele działań doktrynalnych potencjalnego przeciwnika tworzone są już w warunkach pokoju. Ich aktualizacja odbywa się na bieżąco na podstawie wniosków z przeprowadzanych ćwiczeń dowódczo - sztabowych, ćwiczeń z wojskami, treningów, a także zmian w sposobie szkolenia jednostek na poligonach i placach ćwiczeń. Baza danych o przeciwniku ulega ciągłej i bieżącej modyfikacji w zakresie wyposażenia jednostek bojowych w nowy sprzęt techniczny i środki walki. Szczególnej uwadze poddawany jest system logistyczny wojsk potencjalnego przeciwnika. Możliwości zaopatrywania wojsk w środki bojowe i materiałowe, sposoby uzupełniania amunicji, tankowania i rotacji sprzętu technicznego to zasadnicze składowe decydujące o rytmiczności dostaw na polu walki. Specyfika tworzenia baz danych jest odmienna w czasie pokoju i w czasie wojny. W okresie pokoju wszelkie wiadomości podwładni uzyskują od przełożonych. Napływają one w formie instrukcji, podręczników, komunikatów rozpoznawczych i innych dokumentów. Natomiast w czasie walki jako pierwsi „nowe informacje" uzyskują pododdziały prowadzące walkę. Sposób obiegu i wykorzystania pozyskanych wiadomości jest więc „odwrotny" do czasu pokoju.

Jednak w każdych warunkach, każdy specjalista S2 jest obowiązany do konstruowania własnej, lokalnej bazy danych o przeciwniku. Wielokrotnie też zachodzi potrzeba budowy „specjalnego" modelu doktrynalnego działania przeciwnika np. w specyficznych środowiskach pola walki. Wówczas uwzględniając wnioski z ćwiczeń realizowanych w czasie pokoju oraz aktualne meldunki i komunikaty rozpoznawcze sporządza się nowe wzorce. Podstawowy model działania strony przeciwnej przedstawiany jest w formie graficznej i powinien spełniać następujące warunki:

- ilustrować ugrupowanie bojowe przeciwnika o jeden szczebel wyżej i o dwa szczeble niżej w stosunku do oceniającego,
- każdy etap walki /operacji/ musi być zobrazowany na oddzielnej oleacie, umożliwiającej porównanie zasad użycia sił i środków z realną sytuacją bojową /operacyjną/,

* W specyficznych sytuacjach trzeba je tworzyć od nowa.

- prezentować zasady działania jednego rodzaju jednostki bojowej /dywizji zmechanizowanej, pancernej, brygady piechoty górskiej, brygady powietrznodesantowej/,
- obok graficznego przedstawienia ugrupowania bojowego, naniesione powinny być normy taktyczne /operacyjne/ w odniesieniu do rozpatrywanego szczebla przeciwnika.

Graficzne zobrazowanie wzorca /modelu/ działania przeciwnika prezentowane jest na oleacie zawierającej:

- ugrupowanie jednostek bojowych;
- kierunek głównego działania /kierunek głównego uderzenia w natarciu, kierunek głównego wysiłku w obronie/;
- rozmieszczenie stanowisk dowodzenia;
- położenie jednostek logistycznych;
- zasadnicze normy taktyczne określonego szczebla.

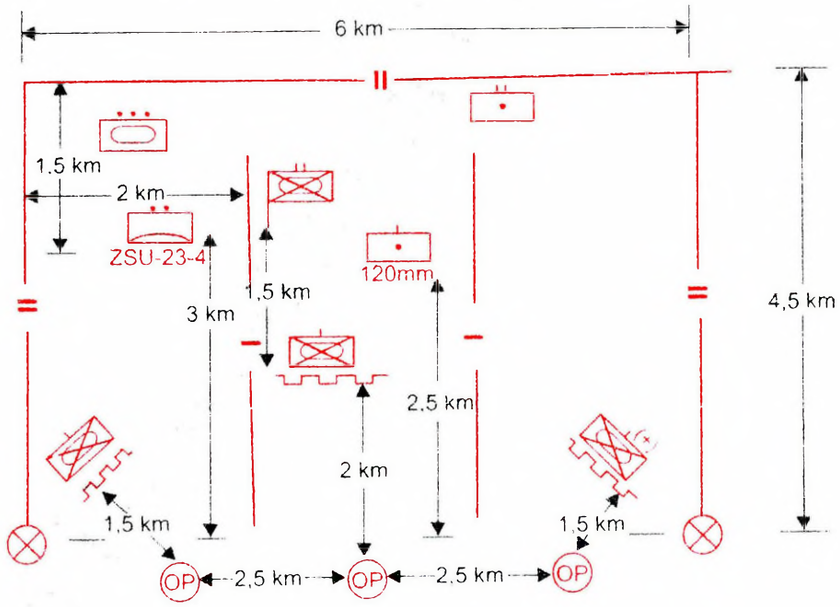

Rys.2.9. Model doktrynalny batalionu w obronie (wariant)

Kolorystyka oleaty jest ujednolicona, siły przeciwnika przedstawiane są znakami taktycznymi w barwie czerwonej, natomiast normy taktyczne na czarno. Jednakże, ponieważ w toku ćwiczeń wiele dokumentów /w tym i model doktrynalnych zasad działania/ jest przysłanych przez techniczne środki łączności, zdarza się, że oleata wykonywana jest ze względu na lepsze parametry technicznego przekazu kolorem czarnym.

B2) Ocena sytuacji bojowej przeciwnika

Na podstawie oleaty oceny terenu i wzorca doktrynalnych zasad prowadzenia działań przez przeciwnika powstaje ocena zagrożenia wyrażająca się w istniejącej sytuacji decyzyjnej. Zasadnicze informacje niezbędne do opracowania prawdopodobnej sytuacji w wojskach przeciwnika ilustrowane są kolorem czerwonym i obejmują:

- skład i ugrupowanie bojowe przeciwnika;
- położenie jednostek w styczności z wojskami własnymi;
- możliwości wzmocnienia wojsk przeciwnika siłami rozmieszczonymi w głębi;
- system i charakter zapór inżynieryjnych;
- rozmieszczenie jednostek wsparcia bojowego /artyleria, lotnictwo, jednostki OPL, itd./;
- lokalizację jednostek zabezpieczenia logistycznego.

Wykonanie oleaty sytuacji bojowej stanowi pomocnicze narzędzie w ręku specjalisty S2 do określenia potrzeb informacyjnych. Dla pełniejszego zobrazowania informacji o przeciwniku wszelkie wiadomości znane i uzyskane od przełożonego traktowane jako pewne, nanoszone są linią ciągłą, natomiast położenie jednostek wynikające z zasad doktrynalnego działania liniami przerywanymi. W ten sposób powstaje prawdopodobna wizja aktualnego położenia wojsk przeciwnika /fotografia sytuacji/.

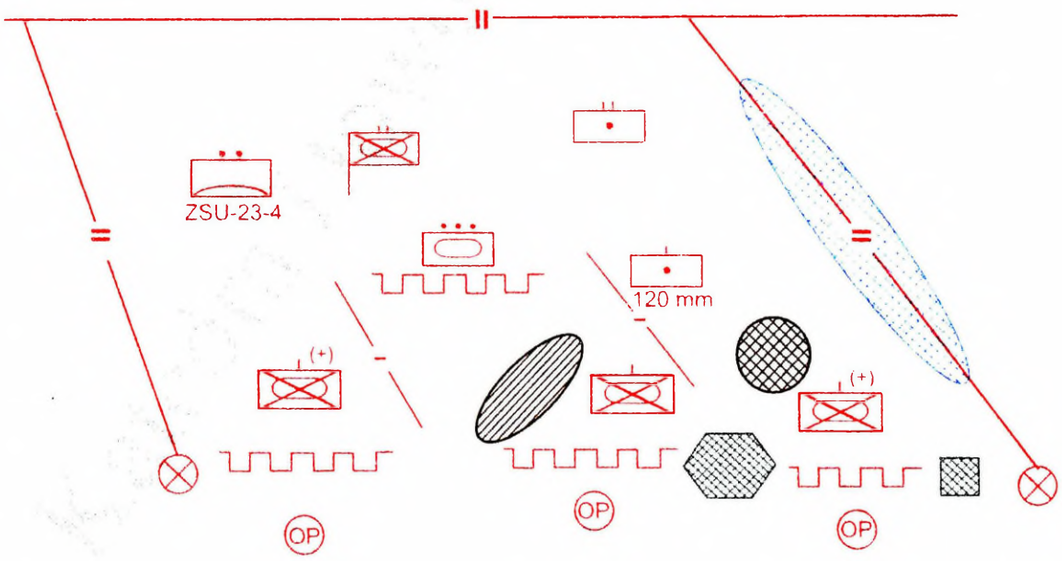

Rys. 2.10. Oleata sytuacji bojowej batalionu przeciwnika w obronie /przykład/

B3) Warianty działania przeciwnika

Kolejnym etapem pracy w grupie rozpoznania (S2) będzie wypracowanie prawdopodobnych wariantów działania przeciwnika w przewidywanej walce. Z reguły opracowuje się dwa lub trzy warianty działania przeciwnika w aktualnej sytuacji decyzyjnej. W określonej sytuacji tych wariantów może być więcej. Na podstawie możliwych wariantów działania wynikających z ustaleń doktrynalnych albo wprowadzonych do wyposażenia wojsk nowych jednostek sprzętu bojowego lub też innych od dotychczasowych struktur organizacyjnych tworzona jest oleata zdarzeń stanowiąca wizję prawdopodobnego charakteru przyszłych działań bojowych przeciwnika.

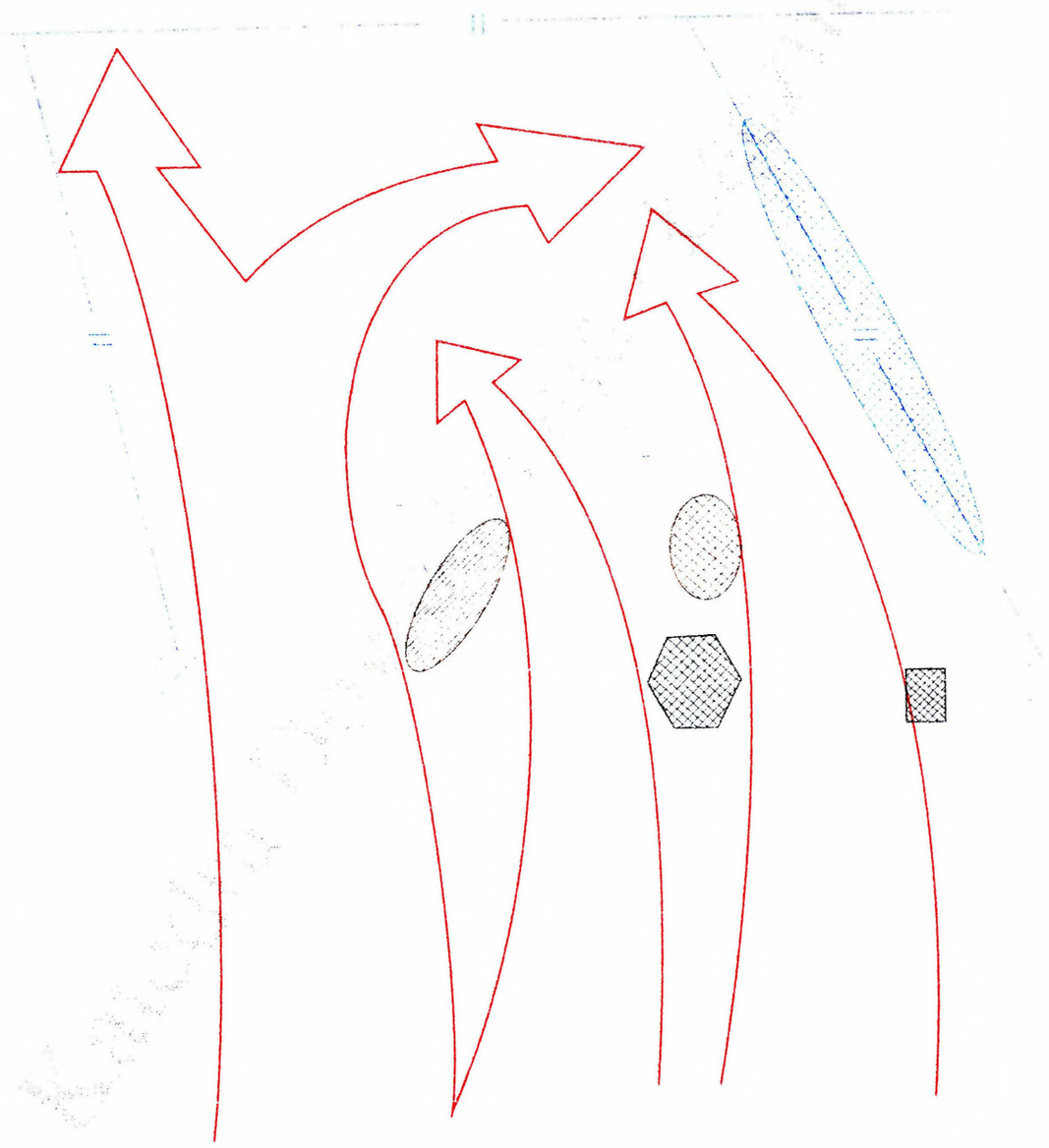

Rys. 2.11. Wariant działań przeciwnika /przykład/

Oleata zdarzeń sporządzana jest po wyborze jednego najbardziej prawdopodobnego wariantu działania przeciwnika. Położenie wojsk przeciwnika, w zależności od szczebla na jakim się rozpatruje stopień zagrożenia, oceniane bywa co godzina lub co dwie a nawet co cztery godziny.* Nowe położenie przeciwnika zaznaczone jest przewidywaną rubieżą w terenie i niekiedy rubież ta otrzymuje nazwę własną. Linie czasowe nanoszone są na oleatę tak, aby ujmowały wszystkie drogi podejścia i korytarze manewru.

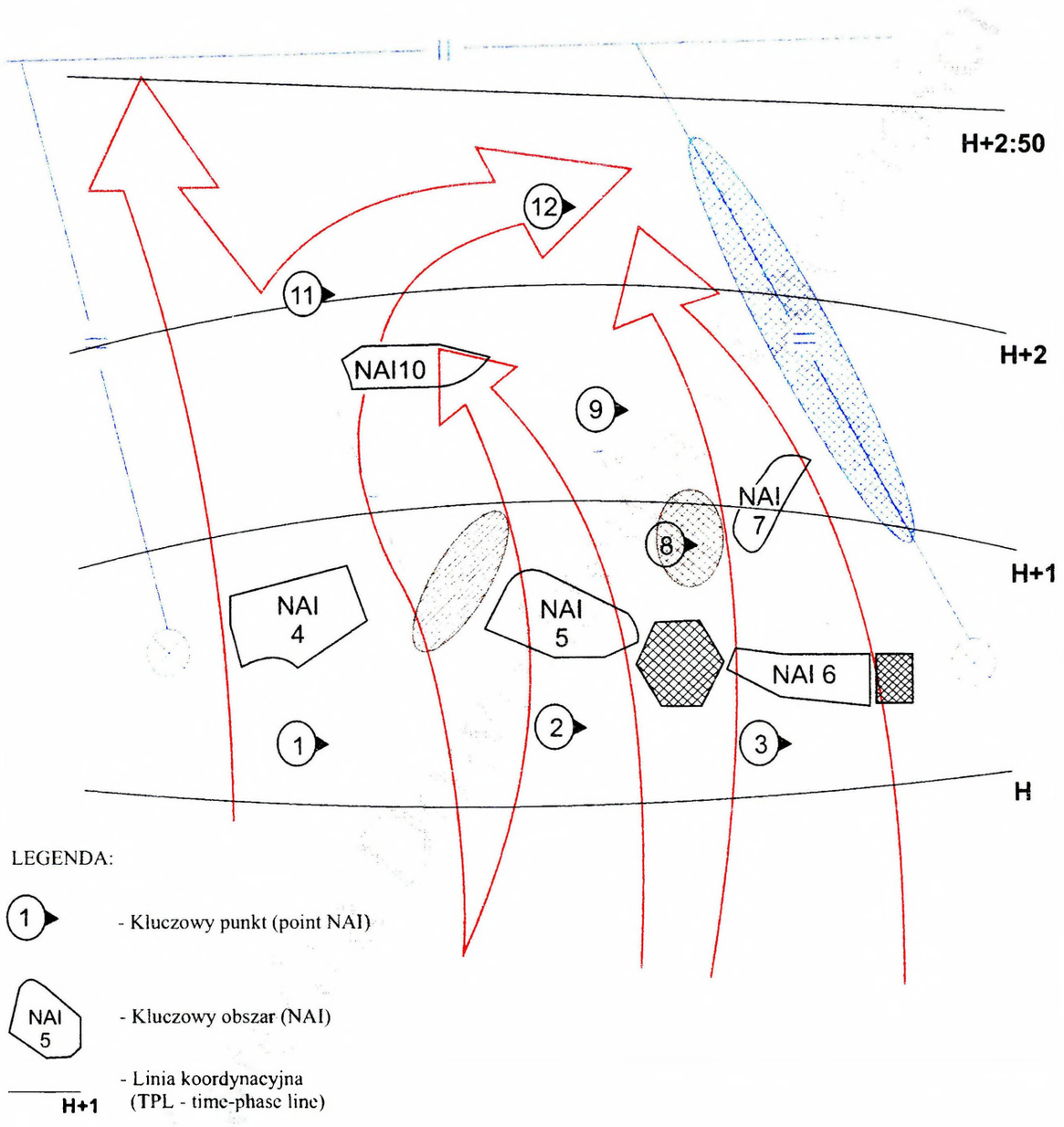

Rys. 2.12. Oleata zdarzeń (wariant)

* W armii amerykańskiej co godzinę, a w armii niemieckiej ilość czasu określana jest wg. zasięgu środków ogniowych.

Na oleacie zdarzeń zaznaczone są także obszary szczególnego zainteresowania /NAI/.* Są to z zasady takie obszary, w których elementy rozpoznania są w stanie określić sposób działania przeciwnika. Stopień nasycenia informacyjnego z poszczególnych obszarów potwierdza lub zaprzecza przyjęty wariant rozwiązania w zakresie prawdopodobnego charakteru działania przeciwnika. W ramach obszarów NAI wyznaczane są punkty rozpoznawcze - „kontrolne" /Point NAI/, gdzie rozmieszczane bywają elementy rozpoznawcze. Punkty NAI mogą być lokalizowane poza rejonami szczególnej uwagi. Pełnią wówczas rolę „dozorowania pasywnych kierunków" działania przeciwnika, oraz zapobiegają przenikaniu wrogich elementów rozpoznawczych i oddziałów wydzielonych.

2.2.3.2. Centrum Zabezpieczenia Działań (S4 i S1) SD batalionu

Ocena czynników wpływających na wykonanie zadania i określenie wariantów działania prowadzona przez szefa CZDz powinna składać się z dwóch zasadniczych części:

A. W pierwszej, rozpatruje on wpływ sytuacji operacyjnej na procesy zabezpieczenia logistycznego i personalnego batalionu;
B. W drugiej, dokonuje oceny sytuacji logistycznej i personalnej, biorąc pod uwagę czynniki miejsca i czasu.

Rozpatrywanie wpływu sytuacji operacyjnej na procesy zabezpieczenia logistycznego i personalnego wojsk powinno zawsze rozpoczynać się oceną warunków terenowych i atmosferycznych pod względem:

- możliwości (podatności) do rozmieszczenia kompanii logistycznej oraz rozwinięcia urządzeń logistycznych batalionu;
- zapewnienia dobrych warunków funkcjonowania /pracy/ urządzeń logistycznych rozwijanych w batalionie;
- układu i rozwinięcia sieci drogowej (komunikacyjnej);
- możliwości pozyskiwania (wydobywania) wody;
- sposobu dostarczenia zaopatrzenia pododdziałom batalionu;
- ewakuacji rannych i chorych z kompanijnych gniazd rannych do batalionowego punktu opatrunkowego oraz uszkodzonego uzbrojenia i sprzętu wojskowego /UiSW/ do dróg ewakuacji;
- sposobu i zakresu organizacji obrony i ochrony kompani logistycznej i urządzeń logistycznych batalionu, w tym szczególnie maskowania pojazdów, ubezpieczenia kolumn zaopatrzeniowych itp.

Ocenę warunków terenowych Centrum Zabezpieczenia Działań prowadzi na podstawie mapy oraz współpracując w tym zakresie z S2, a następnie precyzuje je analizując

* Named Area of Interested.

informacje napływające z rozpoznania sieci dróg samochodowych (patroli rozpoznania i pomocy technicznej itp.).

W ocenie wpływu warunków atmosferycznych na funkcjonowanie (pracę) kompanii logistycznej i urządzeń logistycznych batalionu uwzględniane są przede wszystkim takie czynniki jak: wielkość i rodzaj opadów, siła wiatru, temperatura, widoczność (pora dnia i nocy) itp. Centrum Zabezpieczenia Działań dokonuje tego na podstawie aktualnych warunków meteorologicznych oraz na podstawie wpływających na SD batalionu komunikatów „Meteo"

Ocena sytuacji logistycznej batalionu powinna prowadzić do ustalenia ogólnych danych dotyczących:

- bilansu zaopatrzenia z uwzględnieniem aktualnego stanu zapasów środków bojowych i materiałowych /ŚBiM/ w pododdziałach batalionu, planowanych dowozów /dostarczania/ zaopatrzenia przez brygadę oraz nakazanych w rozkazie operacyjnym norm zużycia i nakazanych wielkości posiadania tych zapasów przez batalion na koniec dnia walki;
- czasu zgromadzenia zapasów zaopatrzenia niezbędnych do wykonania przez batalion zadania bojowego;
- bilansu uzbrojenia i sprzętu wojskowego batalionu, obejmującego jego aktualny stan zdatności technicznej, planowany odzysk z remontu, ewentualne uzupełnienie dostawami nowego UiSW oraz prognozowane straty;
- liczebności rannych i chorych w batalionowym punkcie opatrunkowym, czasu niezbędnego na ich ewakuację oraz prognozowanych strat sanitarnych jakie batalion może ponieść w czasie walki;
- bilansu potrzeb i możliwości transportowych kompanii logistycznej batalionu.

Oceniając możliwy do przewidzenia scenariusz działań wynikający z otrzymanego zadania szef CZDz (S4) powinien dążyć do otrzymania ogólnych odpowiedzi na następujące pytania:

- jakie potrzeby mogą wystąpić - w jakim miejscu i w jakim czasie?
- gdzie powinny znajdować się wtedy jednostki (oddziały, pododdziały) logistyczne?

Szef CZDz (S4) etap oceny sytuacji powinien zakończyć generalnym wnioskiem dotyczącym możliwości zabezpieczenia logistycznego i personalnego batalionu w planowanej walce.

Wymiana informacji podczas prowadzenia przez szefa CZDz oceny czynników wpływających na wykonanie zadania zachodzi przede wszystkim pomiędzy elementami składowymi stanowiska dowodzenia batalionu, szczególnie pomiędzy Centrum Zabezpieczenia Działań i Centrum Dowodzenia. Może jednak pojawić się konieczność kontaktu szefa S4 z dowódcą kompanii logistycznej w sferze ustaleń roboczych dotyczących jej możliwości wykonawczych (transportowych, remontowych itp.) i szefem CZDz (S4) brygady w zakresie przydziału dodatkowych sił i środków logistycznych, zmian w wykorzystaniu transportu itp. Zasadnicze kierunki wymiany informacji w fazie oceny

czynników wpływających na wykonanie zadania, w tym przede wszystkim oceny sytuacji logistycznej i personalnej batalionu przedstawiono w tabeli 2.15.

Tabela 2.15.

Czynności	Wykonawca		Potrzeby informacyjne	Źródło	Forma Informacji
	SSzt. S3/plan	S4/S1			
	miejsce	miejsce			objętość
Ocena warunków terenowych i ich wpływu na realizację zadań zabezpieczenia logistycznego batalionu		CZDz	Informacje na temat wpływu terenu na działania wojsk własnych i przeciwnika	S2	Oleata oceny terenu 4 arkusze dokumentu graficznego
Ocena warunków meteorologicznych i ich wpływu na realizację zadań zabezpieczenia logistycznego batalionu		CZDz	Komunikat „Meteo"	S3 plan	Dokument tekstowy 1/2 strony tekstu
Ocena możliwości oddziaływania przeciwnika na system logistyczny batalionu		CZDz	Informacje na temat prawdopodobnych sposobów działania przeciwnika	S2	Oleata zagrożeń 4 arkusze dokumentu graficznego
Ocena sytuacji logistycznej: - bilans zasadniczych środków bojowych i materiałowych		CZDz	Stany ŚBiM w pododdziałach batalionu	Meldunki dowódców kompanii	Dokument tabelaryczny 1 strona
			Awizowane źródła zaopatrzenia, dostawy ŚBiM do batalionu oraz normy ich zużycia w walce	Rozkaz operacyjny dowódcy brygady	Dokument tekstowo–graficzny do 20 stron tekstu, do 10 stron grafiki
- bilans podstawowego uzbrojenia i sprzętu wojskowego		CZDz	Aktualny stan zdatności technicznej podstawowego UiSW w pododdziałach batalionu	Meldunki dowódców kompanii S3 plan	Dokument tabelaryczny 1/2 strona
			Możliwości remontowe kompanii logistycznej	Meldunek dowódcy klog	Dokument tabelaryczny 1/2 strona
			Prognoza strat w UiSW	CZDz	Dokument tabelaryczny 1strona
- bilans prognozowanych strat sanitarnych i bezpowrotnych stanu osobowego		CZDz	Prognoza strat sanitarnych i bezpo-powrotnych w stanie osobowym batalionu	CZDz	Dokument tabelaryczny 1strona
			Możliwości uzupełnienia stanu osobowego batalionu	S1	Dokument tabelaryczny 1strona

2.2.3.3. Centrum Wsparcia Działań SD batalionu

Oficer wsparcia ogniowego (OWO)

Oprócz wytycznych dowódcy batalionu oraz innych informacji uzyskanych podczas informowania operacyjnego, OWO pogłębia swą wiedzę o przeciwniku i terenie, ściśle współpracując ze specjalistami S2 i S3, ponieważ właśnie informacje dotyczące rozwoju sytuacji, rozpoznania celów oraz terenu przyszłych działań są najważniejsze dla oceny czynników wpływających na wykonanie zadania. Działanie to wymaga zmiany miejsca pracy OWO, który przechodzi do rejonu Centrum Dowodzenia, zabierając wykonane dotychczas dokumenty (oleaty, zestawienia, itp.) W miejscu pracy Centrum Wsparcia Działań (na stanowisku pracy OWO w WD) musi pozostać dowódca kwsp, zapewniając w ten sposób ciągłość dowodzenia.

Szczegółowe rozważania OWO batalionu podczas oceny czynników wykonania zadania, z uwzględnieniem wiadomości uzyskanych z informowania operacyjnego przedstawiono w tabeli 2.16.

Tabela 2.16.

Rozważania OWO batalionu w toku oceny czynników wpływających na wykonanie zadania (wariant)

PRZEDMIOT	ROZPATRYWANE CZYNNIKI
Zadanie bojowe	Jaka jest myśl przewodnia dowódcy batalionu oraz schemat manewru? Co jest celem działań? Jakie drogi marszu wykorzysta batalion i jakie drogi są możliwe do wykorzystania przez kompanię wsparcia? Jakie są wytyczne dowódcy co do koncepcji wsparcia ogniowego?
Przeciwnik	Jaki jest przewidywany sposób działania? Jaki jest prawdopodobny sposób działania artylerii przeciwnika? Jaka jest wrażliwość przeciwnika na ogień własnych środków wsparcia ogniowego? Czy istnieje możliwość zastosowania przez przeciwnika amunicji chemicznej? Gdzie będą znane, oczekiwane i prawdopodobne obiekty (cele) w ugrupowaniu przeciwnika?
Teren i pogoda	Gdzie znajdują się przeszkody (przygotowane zawczasu i naturalne) w rejonie (pasie)? Gdzie występują dogodne drogi manewru dla przeciwnika? Jaka jest prognoza pogody oraz jaka będą przewidywane możliwości manewrowe i widzialność? Jaki wpływ ma teren na możliwości manewrowe zarówno wojsk własnych, jak i przeciwnika? Gdzie można urządzić zasadzki, strefy niszczeń, strefy ognia? W jaki sposób teren oddziałuje na koordynację wsparcia ogniowego? Jaką amunicję (nastawę zapalnika) najlepiej użyć w istniejącym terenie i warunkach atmosferycznych?
Dostępne siły i środki	Jakimi środkami wsparcia ogniowego dysponuję (etatowe, przydzielone, wyznaczone do wzmocnienia ogniem)? Jakie są możliwości bojowe, w tym przede wszystkim możliwości ogniowe kompanii wsparcia? Jakie zadania wykonuje na korzyść batalionu przełożony i jakie ustalił priorytety wsparcia? Jakie istnieją ograniczenia w wykorzystaniu przydzielonego wysiłku wzmocnienia ogniem? Jakie elementy rozpoznania artyleryjskiego przełożonego działają w rejonie obrony batalionu? Jakie są aktualne możliwości bojowe kwsp batalionu, poziom wyszkolenia i morale? Jakie istnieją środki obniżenia wrażliwości (słabych stron) własnych środków wsparcia ogniowego od ognia przeciwnika (manewr, maskowanie, ochrona, sposób ugrupowania bojowego)? Jakie są możliwości realizacji zabezpieczenia logistycznego? Jak teren wpływa na organizację łączności opraz rozmieszczenie elementów ugrupowania bojowego środków wsparcia ogniowego?
Czas	Ile czasu przewidziano na wykonanie *Planu wsparcia ogniowego*? Ile czasu potrzeba na koordynację wsparcia ogniowego? Jak czas wpłynie na organizację dowodzenia i kontrolę gotowości? Ile czasu zajmie realizacja zadania bojowego?

Jako ekspert wsparcia ogniowego w sztabie batalionu OWO odgrywa ważną rolę w procesie wypracowania wariantów działania. W momencie, jak sztab rozpoczyna wypracowywanie wariantu działania, OWO rozpoczyna proces integracji środków wsparcia z wymogami wypracowywanego wariantu działania. Z tego też powodu uwzględniając wsparcia ogniowe każdego z wariantów OWO powinien dokonać analizy:

- sposobu działania pododdziałów walczących;
- ich ugrupowania bojowego i manewru;
- punktów ciężkości (rejonów kluczowych).

Następnie wspólnie z dowódcą kwsp analizuje poszczególne warianty i uwzględniając wnioski z analizy zadania i oceny czynników wpływających na wykonanie zadania określa sposób wsparcia ogniowego oraz nanosi elementy wsparcia ogniowego na oleaty poszczególnych wariantów.

2.2.4. Rozważanie i porównanie wariantów działania.

Większość przedsięwzięć realizowanych w ramach rozważenia i porównania wariantów działania ma miejsce w ramach SD batalionu i na tym etapie nie wymagają one przesyłania informacji do przełożonego i podwładnych. Ze względu na fakt, iż czynności te odbywają się zazwyczaj w jednym pomieszczeniu (wozie sztabowym) nie występują tu również specjalne powiązania informacyjne pomiędzy poszczególnymi elementami SD.

2.2.4.1. Centrum Dowodzenia SD batalionu

Dowódca batalionu z grupą dowodzenia Centrum Dowodzenia SD.

W zależności od przyjętej metody pracy dowódca batalionu może brać udział w rozważeniu i porównaniu wariantów działania lub realizować w tym czasie inne czynności, na przykład kierować realizacja poprzedniego zadania wraz z grupą dowodzenia CD SD.

Szef sztabu batalionu z grupą planowania Centrum Dowodzenia SD.

Szef sztabu koordynuje pracę sztabu podczas rozważenia i porównania wariantów działania. Określa wariant rekomendowany. Natomiast grupa planowania we współdziałaniu z S2 na SD batalionu konfrontuje przygotowane warianty działania wojsk własnych z prawdopodobnym działaniem przeciwnika. Uczestniczy w porównaniu wariantów ze sobą i wyborze wariantu rekomendowanego.

Grupa rozpoznania (S2) Centrum Dowodzenia SD.

Momentem, w którym następuje przedstawienie prawdopodobnych wariantów działania przeciwnika może być **odprawa / odprawy/ koordynacyjna.** Należy jednak zaznaczyć już wcześniejszą ścisła współpracę specjalistów S2 ze specjalistami S3 przy opracowaniu działań wojsk własnych i przeciwnika. Warianty działania wojsk własnych i przeciwnika nie mogą bowiem być tworzone niezależnie od siebie. Z reguły przyjmuje się, że w działaniach obronnych wojsk własnych /przeciwnik ma inicjatywę/ najpierw powstają warianty działań przeciwnika i w stosunku do nich tworzy się warianty przeciwdziałania wojsk własnych. W działaniach zaczepnych ta kolejność jest odwrotna.

Szef grupy rozpoznania (S2) referuje warianty działania przeciwnika według kolejności:

1. Ocena środowiska:
   - teren i przeszkody terenowe;
   - wpływ terenu na działanie przeciwnika;
   - warunki pogodowe;
   - wpływ pogody na działanie przeciwnika;
   - demografia;
   - infrastruktura;
   - media.
2. Ocena wojsk przeciwnika:
   - sytuacja przeciwnika;
   - prawdopodobny cel, zamiar i zadania;
   - warianty sposobów realizacji zadań;
   - słabe i silne strony wariantu działania;
   - potencjał;
   - działania wykraczające poza wzorce i modele doktrynalne.

Ocena środowiska będzie w zasadzie taka sama w każdym z wariantów działania przeciwnika, dlatego nie ma potrzeby powtarzania jej. Nie zawsze też może ją przygotowywać i referować zespół rozpoznania. Może to czynić między innymi S3 z saperem, przede wszystkim wtedy jeżeli my będziemy prowadzić działania zaczepne.

Kolejność i ogólną treść wniosków z procesu RPPW referowanych na odprawie koordynacyjnej przedstawia poniższy schemat:

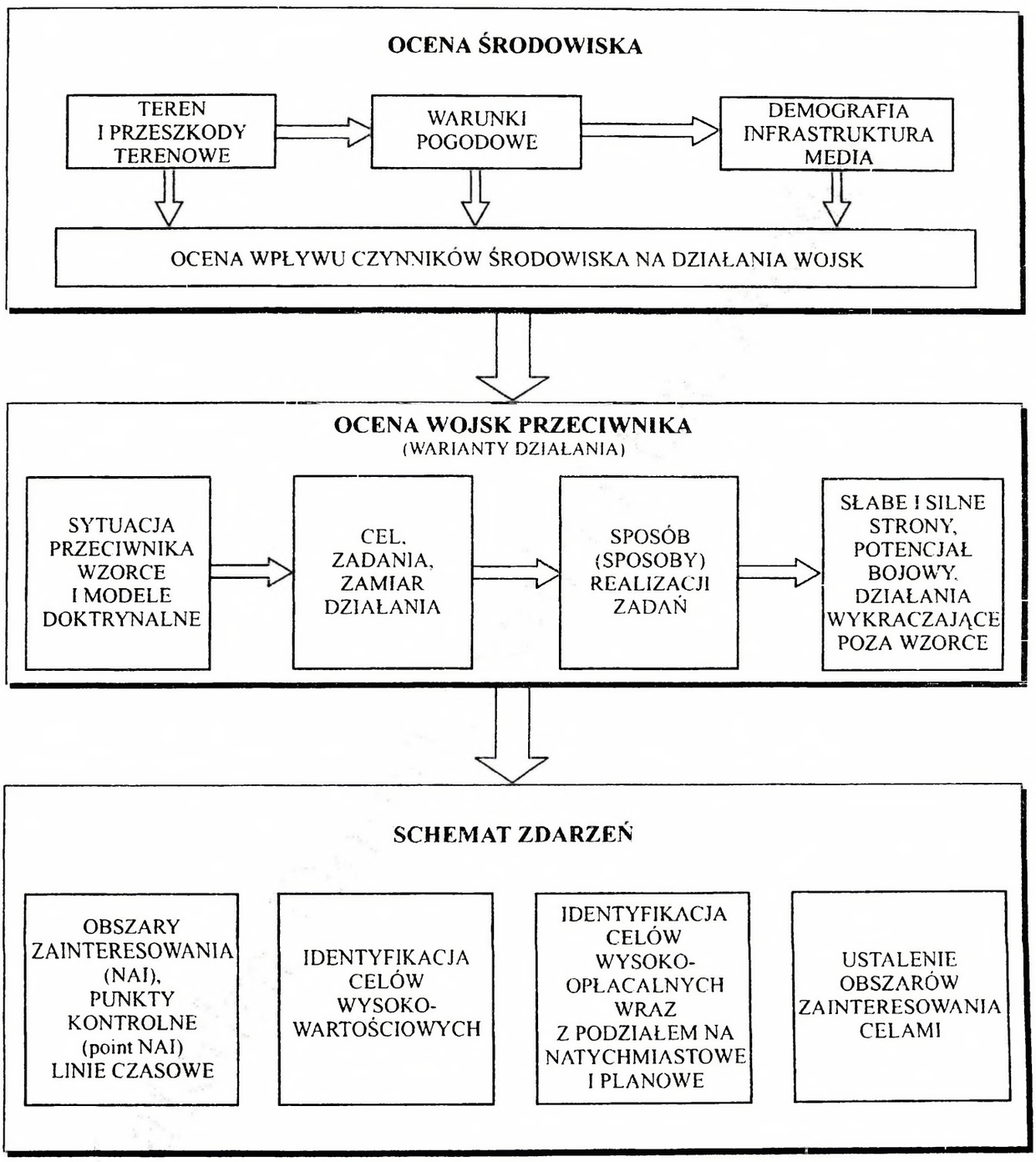

W dalszej kolejności oficer S3 porównuje warianty i ocenia prawdopodobieństwo zaistnienia każdego z nich. Pomocna w tym działaniu może być tabela możliwości działań, której przykładowy układ przedstawiono poniżej. (Tabela 2.17).

Tabela 2.17.

Porównanie wariantów działania przeciwnika

KRYTERIA OCENY / WARIANTY	WIELKOŚĆ SIŁ	PRAWDOPODOBIEŃSTWO. WYKONANIA ZADANIA	.....	MOŻLIWE STRATY	PROSTOTA	CZAS	UWAGI (SUMA OCEN)
WARIANT 1							
WARIANT 2							
WARIANT 3							
OCENA CAŁOŚ-CIOWA							

Kryteria oceny poszczególnych wariantów winny być **dobierane każdorazowo do konkretnej sytuacji taktycznej**. Do liczenia możliwości spełnienia każdego kryterium można przyjąć skalę np.: od 0 do 10 punktów.

Podczas porównywania możliwych wariantów działania przeciwnika ważne jest, aby do każdego z nich mieć przygotowaną kalkulację ilości sił i środków, które przeciwnik może zaangażować w walce.

Kolejność referowania S2 czy S3 podczas odprawy koordynacyjnej może być niekiedy zmieniona, zwłaszcza, gdy treścią zadania własnego jest natarcie. W takiej sytuacji w pierwszej kolejności S3 referuje wypracowane warianty własnego działania, do których S2 referuje przewidywane przez siebie warianty działań przeciwnika.

O wyborze najbardziej prawdopodobnego wariantu działania strony przeciwnej decyduje zwykle szef sztabu /wariantu który będzie rekomendowany dowódcy/, przy czym uwzględnia argumenty specjalisty S2.

Przyjęty wariant oceny zagrożenia staje się podstawą sformułowania żądań rozpoznania, które stają się priorytetowymi żądaniami rozpoznania

Priorytetowe żądania rozpoznania sformułowane są w takiej ilości, ile wariantów działania wojsk własnych przyjęto do zarekomendowania dowódcy podczas odprawy decyzyjnej.

2.2.4.2. Centrum Zabezpieczenia Działań (S4 i S1)

W czasie wynikającym z planu pracy dowództwa szef CZDz udaje się na **odprawę koordynacyjną** prowadzoną w CD, podczas której zostaje zapoznany z wariantami realizacji zadania przygotowanymi przez Zespół Planowania (S3 plan). Po powrocie z tej odprawy szef CZDz wraz z podległym zespołem dokonuje oceny proponowanych przez S3 plan wariantów działania wojsk i przystępuje do ich opracowania pod względem zabezpieczenia logistycznego i personalnego. Wszystkie warianty działania wojsk powinny być przygotowane w postaci graficznej (oleat nakładanych na plany walki podczas prezentowania ich w czasie odprawy decyzyjnej) oraz niezbędnych kalkulacji w postaci opisowej (tabelarycznej).

Precyzując warianty zabezpieczenia logistycznego i personalnego batalionu szef CZDz powinien określić do każdego z nich:

- wielkość potrzeb ŚBiM (w jakim miejscu i w jakim czasie mogą one wystąpić z największym natężeniem?);
- ugrupowanie kompanii logistycznej i urządzeń logistycznych batalionu;
- słabe i mocne punkty danego wariantu (gdzie istnieje największe ryzyko?).

Centrum Zabezpieczenia Działań (S4 i S1) opracowuje tyle planów zabezpieczenia logistycznego wojsk ile zostało wypracowanych wariantów ich użycia przez pion operacyjny. Opracowany plan (w tym etapie pracy) jest ogólny i zawiera tylko podstawowe dane logistyczne. Szef CZDz batalionu powinien mieć również przygotowane do każdego z rozważanych wariantów, niezbędne informacje do aneksów logistycznych i wstępnych zarządzeń operacyjnych.

Wiele zagadnień i problemów zabezpieczenia logistycznego batalionu wypracowywanych przez CZDz musi być zsynchronizowanych z planem walki. Wymagają one więc szeregu uzgodnień z poszczególnymi zespołami SD (wyznaczonymi osobami funkcyjnymi) oraz z przedstawicielami władzy terenowej. Wymaga to szczególnie w tym okresie zapewnienia Centrum Zabezpieczenia Działań stabilnej łączności zarówno z osobami funkcyjnymi pozostałych centr SD batalionu jak i szefem S4 brygady oraz dowódcą kompanii logistycznej batalionu

Precyzowanie wariantów zabezpieczenia logistycznego i personalnego batalionu powinno zakończyć się ich porównaniem oraz opracowaniem wniosków i propozycji logistyczno-personalnych rekomendowanych dowódcy podczas odprawy decyzyjnej. Zasadnicze kierunki wymiany informacji w fazie opracowywania i precyzowania koncepcji zabezpieczenia logistycznego i personalnego wariantów działania batalionu przedstawiono w tabeli 2.18.

Tabela 2.18.

Czynności	Wykonawca		Potrzeby informacyjne	Źródło	Forma Informacji
	SSzt./ S3 plan	S4/S1			
	miejsce	miejsce			objętość
Zapoznanie osób funkcyjnych CZDz z wariantami działania pododdziałów batalionu		Szef CZDz / CZDz	Warianty działania pododdziałów batalionu	S3 plan	Dokument graficzny (oleata) / do 3 stron
Wstępne uzgodnienie norm zużycia ŚBiM przez poszczególne pododdziały batalionu	* / SD	* / CZDz	Informacje dotyczące norm zużycia ŚBiM przez poszczególne pododdziały batalionu dla każdego wariantu działania	S3 plan	Dokument tabelaryczny / 1 strona
Wstępne uzgodnienie miejsc, terminów i wielości dowozów ŚBiM do poszczególnych pododdziałów batalionu	* / SD	* / CZDz	Informacje dotyczące okresów największego zużycia środków materiałowych. Dokonanie uzgodnień	S3 S2 Oficer Wsparcia Ogniowego	Dokument tabelaryczny / 4 strony
Uzgodnienie rejonów rozwinięcia kompanii logistycznej i urządzeń logistycznych batalionu.	* / SD	* / CZDz	Proponowanie rejonów rozwinięcia kompanii logistycznej i urządzeń logistycznych batalionu.	CZDz	Dokument graficzny (oleata)
Uzgodnienie przebiegu batalionowych dróg dowozu i ewakuacji technicznej.	* / SD	* / CZDz	Proponowanie przebiegu batalionowych dróg dowozu i ewakuacji technicznej.	CZDz	Dokument graficzny (oleata)
Uzgodnienie organizacji przyjęcia ŚBiM dowożonych do batalionu transportem przełożonego.	* / SD	* / CZDz	Proponowanie organizacji przyjęcia ŚBiM dowożonych do batalionu transportem przełożonego.	CZDz	Dokument tabelaryczny / 2 strony
Uzgodnienie sił i środków logistycznych wydzielanych do ORE.	* / SD	* / CZDz	Informacja o składzie ORE.	S3 plan	Dokument tekstowy / 1/2strony

2.2.4.3. Centrum Wsparcia Działań SD batalionu

Oficer wsparcia ogniowego (OWO)

Po określeniu wariantów działania dowódca batalionu lub S3 określa różne możliwe sytuacje, które mogą się pojawić podczas ich realizacji. Mogą one zawierać kilka sposobów działania, które należy rozpatrzyć. Na tej podstawie OWO wspólnie z innymi oficerami sztabu batalionu (wskazane jest również uczestnictwo dowódcy kwsp) określa sposób wsparcia ogniowego i dokonuje konfrontacji przyjętych wariantów z prawdopodobnym sposobem działania przeciwnika. Podstawowym obowiązkiem oficera S3 plan jest określenie oficerowi wsparcia ogniowego batalionu: *kiedy* i *gdzie* chce on wsparcia ogniowego oraz *jaki* bezpośredni ogień będzie wykonywany przez środki ogniowe kompanii zmechanizowanych. Natomiast OWO musi w pełni zrozumieć *czego* żąda się od środków wsparcia ogniowego, aby móc uzupełnić system ognia batalionu. W ten sposób OWO dąży do określenia silnych i słabych stron wsparcia ogniowego każdego wariantu. Podczas rozważenia wariantów OWO powinien:

- przewidzieć wykonanie zadań ogniowych na prawdopodobne cele przez najbardziej efektywne w danych warunkach środki wsparcia ogniowego;
- określić ich zadania ogniowe i zadania strzelania;*
- rozważyć ugrupowanie bojowe kompanii wsparcia i położenie elementów rozpoznania artyleryjskiego;
- przewidzieć manewr kwsp w celu zapewnienie w możliwie największym zakresie ciągłości wsparcia ogniowego;
- rozważyć dowóz (ewakuację) amunicji;
- dokonać synchronizacji zadań wykonywanych przez poszczególne środki wsparcia z manewrem pododdziałów walczących, a ich wyniki zilustrować w *Tabeli realizacji wsparcia ogniowego*;**
- opracować zarysu planu ognia zawierającego: priorytety wsparcia i priorytety wykonania zadań ogniowych***, kolejność wykonania zadań ogniowych i ich wykonawców oraz zadania dla elementów rozpoznania artyleryjskiego.

Dla prawidłowego przebiegu planowania wsparcia ogniowego istotne jest, aby w trakcie realizowanych rozważań ustalić odpowiednie kryteria, które następnie będą ukierunkowywać zbieranie danych o celach w fazie wykrywania. Decyzje podjęte w tej fazie powinny umożliwić sprecyzowanie:

- które obiekty w ugrupowaniu bojowym przeciwnika powinny być rażone środkami pododdziałów walczących, a które rażone środkami wsparcia ogniowego;
- gdzie i kiedy najprawdopodobniej pojawią się cele i kto je wykryje;

---

* Zgodnie z pkt. 4 Instrukcji strzelania i kierowania ogniem pododdziałów artylerii naziemnej cz. I, Art. 817/93

** Dokument ten może być uaktualniany w toku dalszego planowania (lub w dynamice działań) w miarę napływu informacji rozpoznawczej od S2 lub bezpośrednio od pododdziałów prowadzących rozpoznanie na polu walki.

- w jaki sposób i z jakim skutkiem cele te powinny być rażone;
- czy po wykonaniu zadania ogniowego konieczna będzie ocena skutków rażenia, a jeśli tak - to kto to wykona.

Na tej podstawie możliwym stanie się określenie optymalnego sposobu i czasu rażenia wytypowanych celów oraz wyznaczenie niezbędnych środków wsparcia ogniowego do wykonania zadania. Dane te powinny być zatwierdzone przez dowódcę i zapisane w *Tabeli kryterium wyznaczania celów do rażenia,* ponieważ od przyjętego stopnia rażenia zależy zużycie amunicji i w konsekwencji ilość możliwych do wykonania zadań ogniowych.

W toku rozważenia i porównania wariantów działania OWO formułuje listę dodatnich i ujemnych stron każdego wariantu z punktu widzenia wsparcia ogniowego. Takie działanie powinno pozwolić wszystkim funkcyjnym sztabu batalionu zrozumieć sposób rozegrania walki w stosunku do prawdopodobnego sposobu działania przeciwnika. Efektem końcowym pracy OWO w tym etapie jest wybór najlepszego z punktu widzenia wsparcia ogniowego wariantu działania i sformułowanie jego koncepcji wsparcia ogniowego. W wyniku rozważenia i porównania wariantów działania następuje:

- uściślenie zadań dla pododdziałów walczących oraz wymogów wsparcia ogniowego;
- sprecyzowanie punktów ciężkości wsparcia ogniowego;
- określenie rejonów rażenia ogniowego dla kwsp;
- określenie ugrupowania bojowego kwsp i elementów rozpoznania artyleryjskiego oraz ich manewru;
- podział zadań ogniowych między poszczególne środki wsparcia ogniowego;
- położenie celów opłacalnych (planowanych do rażenia).
- określenie zadań rozpoznawczych;
- synchronizacja wsparcia ogniowego z manewrem pododdziałów walczących oraz ustalenie sposobów koordynacji wsparcia ogniowego;
- ocena czasu trwania walki;
- ocena strat (zysków) terenu w wyniku prowadzonych działań;
- prognoza przewidywanych strat przeciwnika w najistotniejszych momentach walki;

W stosunku do każdego z rozpatrywanych wariantów* OWO powinien być przygotowany do przedstawienia dowódcy koncepcji wsparcia ogniowego. Koncepcja ta może zawierać:

1. Sposób wsparcia ogniowego, w tym priorytet wsparcia;
2. Przydział kwsp (i innych sił w przypadku przydzielenie ich do batalionu);
3. Proponowane zadania taktyczne i ogniowe środków wsparcia ogniowego;
4. Propozycję zadań ogniowych dla środków wykonujących wzmocnienie ogniem, których priorytet wsparcia jest na korzyść batalionu;

*** W dynamice działań, jeżeli zajdzie potrzeba dokonania zmiany priorytetów, dokonuje tego OWO w uzgodnieniu z Zespołem Dowodzenia w Centrum Dowodzenia SD batalionu.

* W przypadku braku czasu tylko dla wariantu rekomendowanego dowódcy przez sztab

5. Propozycję wykorzystania skutków ognia OPpanc z rubieży ogniowej znajdującej się w rejonie obrony batalionu;
6. Organizację dowodzenia i sterowania ogniem;
7. Propozycję podziału amunicji i wykorzystania amunicji specjalnej (dymnej, oświetlającej);
8. Sposoby koordynacji wsparcia ogniowego;
9. Sposób zabezpieczenia logistycznego.

Końcowym przedsięwzięciem OWO podczas porównania wariantów działania jest udział w wyborze najlepszego wariantu działania. Postępując zgodnie z wytycznymi szefa sztabu (organizatora porównania wariantów) OWO ocenia poszczególne warianty, dając największą z przyznanego limitu punktów wariantowi przez siebie rekomendowanemu, w którym z punktu widzenia realizacji wsparcia ogniowego, wsparcie to wykorzystane jest najbardziej racjonalnie efektywniej w relacji koszt (straty własne, zużycie amunicji) – efekt (zadane przeciwnikowi straty, stopień realizacji nakazanych zadań taktycznych).

Wraz z rozwojem etapu porównania wariantów działania OWO określa ogólny zarys *Planu wsparcia ogniowego batalionu*, w tym zwłaszcza planowanie ognia i manewru.* Wskazane jest, aby wykorzystując możliwości zautomatyzowanego systemu dowodzenia i sterowania ogniem artylerii, OWO mógł zrealizować planowanie ognia w każdym wariancie działania. Takie działanie umożliwi sprawdzenie, jak wsparcie ogniowe faktycznie wpłynie na działanie pododdziałów walczących oraz umożliwi w krótkim czasie od chwili podjęcia decyzji przez dowódcę sfinalizowanie *Planu wsparcia ogniowego.* Zakres przedstawionego poniżej planowania wsparcia ogniowego batalionu jest bowiem tak duży, że w przeciwnym wypadku OWO nie zdąży z zrealizować wszystkich przedsięwzięć, co może spowodować że *Plan wsparcia ogniowego* będzie przypadkowy lub z opóźnieniem (w stosunku do rozkazu operacyjnego dowódcy batalionu) przesłany wykonawcom.

Planowanie wsparcia ogniowego obejmuje: planowanie ognia (realizowanego zarówno przez kompanię wsparcia, jak również przez przełożonego w ramach wzmocnienia ogniem), planowanie manewru kwsp, planowanie rozpoznania artyleryjskiego oraz planowanie zabezpieczenia bojowego kwsp obejmujące określenie niezbędnych wytycznych dla dowódcy kwsp.

Planowanie ognia obejmuje:

- określenie zakresu zadań ogniowych*;
- porównanie zakresu zadań z obliczonymi wcześniej możliwościami ogniowymi** kwsp i pododdziałów realizujących wzmocnienie ogniem;

---

* Najpierw określa się rejon rażenia, potem cele dla kompanii wsparcia i stosownie do nich, uwzględniając techniczne możliwości sprzętu, amunicji oraz warunki terenowe określa się ugrupowanie bojowe kwsp

* Zakres zadań ogniowych określa się liczbą celów, które dany pododdział artylerii (środek wsparcia ogniowego) powinien zburzyć, zniszczyć lub obezwładnić z ustalonym stopniem porażenia. Zależy on od składu i charakteru działań przeciwnika, zadań taktycznych, oraz przydzielonego wysiłku wsparcia i wzmocnienia ogniem

** Możliwości ogniowe pododdziału artylerii (środka wsparcia ogniowego) charakteryzuje liczba obiektów (celów), które może on zburzyć, zniszczyć, obezwładnić, zadymić, oświetlić lub oślepić, a także szerokością

- podziału zadań między wykonawców;
- opracowanie planu ognia:
- wykazu celów;
- tabeli ognia;
- oleaty celów;
- części opisowej.

Zadania ogniowe planuje się według sprecyzowanych przez S3 zadań taktycznych oraz według koncepcji wsparcia ogniowego określonej przez szefa zespołu artylerii (dowódcę artylerii) brygady i wynikających z niej etapów wsparcia ogniowego batalionu.*** W pierwszej kolejności OWO planuje ogień do celów rażonych według planu przełożonego, po czym rozszerza planowanie o cele rażone ogniem kompanii wsparcia. Na podstawie przewidywanego sposobu i charakteru działań przeciwnika, warunków terenowych (pól martwych), systemu ognia kompanii, systemu zapór inżynieryjnych i innych czynników, planuje się zadania ogniowe do wybranych z mapy odcinków i punktów terenowych.**** Podczas planowania zadań ogniowych należy uwzględnić to, że zadania ogniowe nie mogą być wykonane w przez ten sam pododdział w tym samym czasie, a więc gdy nacierający przeciwnik znajduje się na określonej rubieży terenowej. Wymaga to odpowiedniego planowania ognia od linii skoordynowanego ognia brygady (CFL), aż do rubieży bezpiecznego oddalenia od wybuchów własnej artylerii.

W pierwszej kolejności nadaje się celom określony priorytet, precyzując w jakie cele opłacalne i w jakim czasie będą zwalczane środkami wsparcia ogniowego. Na tej podstawie stosownie do posiadanych możliwości bojowych określa się jakie środki ogniowe będą angażowane do wykonania zaplanowanych zadań ogniowych. Wykorzystując listę celów, tabelę ognia i oleat celów OWO przesyła wyniki planowania do szefa zespołu artylerii (dowódcy artylerii) brygady. Ten porównuje zaplanowane przez poszczególnych OWO batalionów cele, eliminuje cele dublujące się, uwzględnia cele zaplanowane wg decyzji dowódcy brygady, nadaje celom odpowiedni priorytet i ostateczną wersję powstałej w ten sposób tabeli ognia artylerii brygady przesyła z powrotem OWO batalionów oraz wykonawcom zadań ogniowych – dywizjonowi artylerii wsparcia bezpośredniego i dywizjonom wykonującym zadania w ramach wzmocnienia ogniem. Na podstawie otrzymanej od szefa zespołu artylerii (dowódcy artylerii) brygady tabeli ognia OWO batalionu dokonuje korekty w tabeli ognia kompanii wsparcia i opracowuje *Tabelę realizacji*

---

odcinków ognia zaporowego. Zależą one od posiadanej (wydzielonej) ilości oraz rodzaju dział (moździerzy) i amunicji, reżimu i czasu prowadzenia ognia oraz charakteru zwalczanych celów (np. ukryty lub odkryty, opancerzony lub nieopancerzony)

*** Określone przez dowódcę artylerii brygady okresy wsparcia ogniowego nie pokrywają się bezpośrednio z okresami wsparcia batalionu. Najczęściej jeden z okresów wsparcia ogniowego brygady (np. ogniowe odparcie ataku, które realizowane jest na głębokość obrony batalionu) całkowicie pokrywa się z zdaniem batalionu. Wymaga to określenia przez dowódcę (S3) etapów wsparcia ogniowego

**** Ponieważ planowanie realizowane jest na SD w późniejszym etapie planowania podczas kontroli (rekonesansu) następuje uściślenie zadań ogniowych i dostosowanie ich położenia do faktycznych warunków terenowych i innych elementów systemu obrony

wsparcia ogniowego batalionu. Planowanie ognia kończy się oszacowaniem założonych skutków ognia.

Poniżej przedstawiono przykład planowania wsparcia ogniowego 2 bz:

Dowódcy 2 bz zamierza stworzyć warunki, aby dowódca brygady mógł wykonać kontratak odwodem brygady - 1 bcz. W związku z tym wsparcie ogniowe 2 bz przez 2 kompanię wsparcia może być realizowane ***w następujących etapach****: przed przednim skrajem obrony, podczas walki o utrzymanie przedniego skraju, w którym w razie zaistnienia dogodnych warunków może być wykonany kontratak 1 bcz oraz podczas walki w głębi dla ostatecznego załamania natarcia przeciwnika całością sił.*

W tej sytuacji ***podział amunicji*** *może być następujący:*

- *- wsparcie ogniowe przed przednią linią obrony - 0,5 jo;*
  (w tym ogień wg planu dowódcy artylerii brygady 0,2 jo)
- *- wsparcie ogniowe walki na przedniej linii obrony - 0,7 jo;*
- *(w tym udział we wsparciu ogniowym kontrataku 1 bcz 0,3 jo)*
- *- ogniowe wsparcie pododdziałów broniących się w głębi - 0,3 jo;*
- *- rezerwa dowódcy batalionu - 0,1 jo.*

Uwzględniając przyjęty podział amunicji ***możliwości ogniowe*** *kompanii wsparcia są następujące:*

Pododdział	***Możliwości ogniowe***			
2 kompania wsparcia	*przed przednią linią obrony 0,4 jo = 192 poc.*	*walka o przednią linię obrony 0,4 jo = 192 poc.*	*walka w głębi 0,7 jo = 336 poc.*	*rezerwa dowódcy 0,1 jo = 48 poc.*
Potrzeby	***Możliwości ogniowe***			
SOZ 10 poc./M (80 poc.)		*3*	*3*	
Odkryta siła żywa i środki ogniowe 6 ha (120 poc.)	*1*		*1*	
SD batalionu (120 poc)				
poj. cel nieopanc obserwow. (wstrzeliwanie + ogień skuteczny 2-4 poc./M) = 6+18 = 24 poc.	*3*			*2*
st. radiolok. art. cel obs. (24 poc.)				

Wynika stąd, że kompania wsparcia może:

- *obezwładnić trzy obserwowane PO artylerii;*
- *zniszczyć 12 ha odkrytej siły żywej i środków ogniowych;*
- *wykonać sześć SOZ każdy o szerokości 300 m;*
- *zużywając rezerwę amunicji obezwładnić dwa nieopancerzone obserwowane cele pojedyncze (np. gniazda km).*

Uwzględniając powyższe możliwości ogniowe, zadania taktyczne dla 2 kompanii wsparcia mogą być następujące:

- *podczas zwalczania przeciwnika przed przednią linią obrony: dezorganizować system rozpoznania wzrokowego i radiolokacyjnego (stacji nadzorowania pola walki) przed frontem obrony batalionu obezwładniając wykryte PO i stanowiska stacji*

radiolokacyjnych; na kierunku obrony lewoskrzydłowe kompanii zdezorganizować wyjście przeciwnika na rubież ataku;

- *podczas walki o przednią linię obrony wzbraniać atak przeciwnika na kierunku obrony prawoskrzydłowej kompanii; osłonić zapory minowe i wzbraniać ich rozgradzania;*
- *podczas walki w głębi osłonić lewe skrzydło batalionu oraz wzbraniać rozprzestrzeniania się przeciwnika i nie dopuścić do przełamania pozycji ryglowych kompanii;*
- *we wszystkich okresach być w gotowości do oślepiania atakującego przeciwnika, zadymiania podczas zajmowania pozycji ryglowych przez kompanie, a w nocy do oświetlania terenu i obiektów w ugrupowaniu przeciwnika.*

Ponieważ dowódca batalionu określił, że główny wysiłek obrony zamierza skupić w rejonie: KOLONIA STAWISKA, KOLONIA TRZCIANKA STARA, KÓZKI, na tym kierunku należy wyznaczyć rejon rażenia ogniowego kwsp. W związku z tym uwzględniając zasięg ognia, zadania taktyczne oraz warunki terenowe, 2 kwsp powinna rozwinąć się w następującym ugrupowaniu bojowym:

- *główne SO (9163 B), SDO 2 kwsp 166,2, wysunięty PO 167,2;*
- *zapasowe SO nr 1 kol. OGRÓDEK (9263 A), SDO 2 kwsp zabudowania JABŁONNA.*

Na podstawie sformułowanych zadań taktycznych, możliwości ogniowych, określonego przez dowódcę 2 bz rejonu kluczowego obrony oraz po uwzględnieniu zadań ogniowych wykonywanych na korzyść batalionu środkami przełożonego, OWO zaplanował dla 2 kwsp następujące zadania ogniowe:

- *podczas zwalczania przeciwnika przed przednią linią obrony na kierunku obrony 2 kz: SOZ KLON, LIPA, BRZOZA, OZ 21, obserwowane cele pojedyncze 11, 12, 13;*
- *podczas walki o przednią linię obrony na kierunku obrony 1 kz SOZ ŚLIWA, na kierunku obrony 2 kz SOZ GRUSZA, WIŚNIA;*
- *podczas wsparcia ogniowego kontrataku 1 bcz OZ 31*
- *w razie braku możliwości kontrataku trzy SOZ wg. decyzji dowódcy 2 bz*

Wyniki planowania ognia zestawiono w *Tabeli realizacji wsparcia ogniowego.* Przedstawia ona zadania ogniowe, jakie są wykonywane w rejonie obrony batalionu przez określone środki wsparcia ogniowego z podaniem rodzaju i nazwy (numeru) ognia, wskazaniem pododdziału posiadającego priorytet wsparcia oraz sprecyzowaniem organu (osoby funkcyjnej) wywołującej ogień.

Zasady jej opracowania są następujące:

- w pierwszej lewej kolumnie tabeli umieszcza się nazwy pododdziałów walczących oraz organ (osobę funkcyjną) koordynacji wsparcia ogniowego, zaś nad pierwszym (górnym) wierszem tabeli - umowne linie faz walki;
- priorytet wsparcia dla danego pododdziału (w określonej fazie walki) przedstawia się poprzez zapisanie nazwy pododdziału ogniowego w lewym górnym rogu odpowiedniej kratki tabeli;

- zmianę priorytetu wsparcia ogniowego według decyzji dowódcy zapisuje się skrótem O/O POF w kratce pododdziału na korzyść którego wykonywany będzie ogień;*
- planowe odcinki ogni zaporowych zapisuje się w środkowej części odpowiedniej kratki; poprzedza się je kalibrem (nazwą) środka wsparcia ogniowego (np. 122 SOZ);
- cele priorytetowe oznakowuje się skrótem PRI TGT poprzedzonym nazwą środka wsparcia ogniowego wykonującego zadanie (np. ART PRI TGT AC 0034);
- cele do których ogień wywołuje organ (osoba funkcyjna) koordynacji wsparcia ogniowego danego szczebla dowodzenia, zapisuje się w jego kratce w kolumnie odpowiadającej danej fazie walki;
- ewentualne Obszary Koordynacji Przestrzeni Powietrznej OKPP (ang. ACA) zapisuje się w kratce organu (osoby funkcyjnej) koordynacji wsparcia ogniowego w kolumnach odpowiadających fazom walki, w jakich będą realizowane zadania bezpośredniego wsparcia lotniczego – DWL (CAS)**; oprócz skrótu ACA i jego zakodowanej nazwy określa się czas uderzenia (sygnał wywołania lotnictwa) jako TOT*** (np. ACA TĘCZA CAS TOT 0630);
- inne informacje umieszcza się w pisemnej części rozkazu operacyjnego.

Przykład „Tabeli realizacji wsparcia ogniowego 2 bz" przedstawiono w tabeli 2.19.
Układ tabeli należy rozumieć następująco:

2 bz organizuje obronę na od linii FEBA do linii CZEWRONA, dążąc do załamania natarcia przed przednią linią obrony. W przypadku braku możliwości dąży do stworzenia warunków do kontrataku odwodu brygady z linii KRZAK lub w razie braku takiej możliwości ostatecznego załamania natarcia przeciwnika na linii CZERWONA. W pierwszym rzucie batalionu broni się 1 i 2 kz, w drugim rzucie 3 kz.

Tabela 2.19.

Tabela realizacji wsparcia ogniowego 2 bz

	PL. ZIELONA	FEBA	PL KRZAK	PL CZERWONA
1 kz	18 das: SOZ DĄB 1/3 pa PLATAN-1 1/1 pa OZ 101	2 kwsp SOZ ŚLIWA		4
2 kz	18 das: SOZ BUK 2 kwsp SOZ KLON, LIPA, BRZOZA, OZ 21, 11, 12, 13	2 kwsp SOZ GRUSZA, WIŚNIA	2 kwsp OZ 31	3
3 kz				2
18 BZ	18 das: SOZ DĄB, BUK 1/3 pa PLATAN-1 1/1 pa OZ 101		18 das: OZ 202 2 kwsp OZ 31 18 dappanc TATRY-1, TATRY-2	1
	A	B	C	D

* On Order Priority of Fire (O/O POF)
** Close Air Support (CAS)
*** Time on target (TOT)

Oprócz organicznej 2 kwsp, w tabeli uwzględniono zadania ogniowe brygadowego 18 das zaplanowane przez przełożonego na korzyść batalionu, użycie odwodu przeciwpancernego brygady w składzie 18 dappanc oraz zadania ogniowe dywizjonów realizujących wzmocnienie ogniem artylerii brygady (1/1 pa amunicją odłamkowo-burzącą) i 1/3 pa amunicją minową).

Końcowym etapem planowania wsparcia ogniowego jest przygotowanie rekonesansu podczas którego OWO sprecyzuje zadania ogniowe, rejony ugrupowania bojowego i drogi manewru oraz dokona organizacji współdziałania, podczas której sprecyzuje sygnały dowodzenia i sposób działania.

2.2.5. Odprawa decyzyjna

2.2.5.1. Centrum Dowodzenia SD batalionu

Dowódca, szef sztabu, grupa dowodzenia i grupa planowania CD.

Po zakończeniu przez sztab oceny czynników wpływających na wykonanie zadania, ustaleniu wariantów działania wojsk własnych, ich rozważeniu i porównaniu (oraz ustaleniu wariantu rekomendowanego) organizowana jest **odprawa decyzyjna**. Odbywa się ona na SD batalionu i na rozpatrywanym szczeblu ma zwykle skrócony (w porównaniu do wyższych szczebli dowodzenia) przebieg. Uczestniczą w niej zazwyczaj:

- Dowódca;
- Szef sztabu;
- Szefowie centr i dowódcy grup stanowiska dowodzenia batalionu;
- Oficer naprowadzania lotnictwa (jeśli występuje).

Układ odprawy decyzyjnej w batalionie może być następujący:

- Zadanie, zamiar i myśl przewodnia dowódcy brygady oraz dowódcy batalionu – szef sztabu;
- Wpływ terenu na działania wojsk własnych i przeciwnika, prawdopodobny sposób (sposoby) działania przeciwnika - S2;
- Warianty działania wojsk własnych – S3;
- Wskazanie wariantu rekomendowanego - szef sztabu;
- Ewentualne pytania dowódcy do oficerów sztabu przed podjęciem decyzji;
- Podjecie decyzji i ogłoszenie zamiaru działania – dowódca batalionu;
- Dodatkowe wytyczne dowódcy dotyczące:
  - sporządzenia planu działania;
  - ewentualnego sporządzenia wstępnego zarządzenia operacyjnego;
  - sporządzenia rozkazu operacyjnego;
  - metody stawiania zadań;

  jeżeli sytuacja wymusiła zmiany w stosunku do wcześniejszych ustaleń.

Określając **zamiar działania**, dowódca batalionu podaje:

- swoją myśl przewodnią;
- sposób wykonania zadania, w tym punkt ciężkości / rejon kluczowy;
- ugrupowanie bojowe;
- priorytety wykorzystania sił i środków wsparcia i zabezpieczenia działań.

Wygłoszony zamiar dowódcy batalionu zostaje zapisany przez oficera S3 plan i stanowi podstawę do sporządzenia punktu 3.a. batalionowego rozkazu operacyjnego - „zamiar działania".

Grupa rozpoznania (S2) Centrum Dowodzenia SD.

Decyzja i zamiar jest następstwem odprawy decyzyjnej, podczas trwania której oficer S2 plan przedstawia najbardziej prawdopodobną ocenę zagrożenia nie pomijając ocen alternatywnych, a w dalszej kolejności również propozycje zabezpieczenia wariantów działania własnego przez potencjał rozpoznania.

Referat specjalisty S2 powinien zawierać: skład przeciwnika, prawdopodobny cel i zadanie, możliwe sposoby (warianty) działania (realizacji zadania), najbardziej prawdopodobny wariant przyjęty podczas odprawy koordynacyjnej, silne i słabe strony wariantu, potencjał bojowy, jakim przeciwnik może realizować zadanie, możliwe odstępstwa od przyjętych wzorców i modeli doktrynalnych.

2.2.5.2. Centrum Zabezpieczenia Działań (S4 i S1) SD batalionu

Zgodnie z planem przebiegu odprawy decyzyjnej w nakazanym czasie szef CZDz (S4) prezentuje sposoby użycia jednostek i urządzeń logistycznych oraz realizacji zabezpieczenia logistycznego i personalnego wojsk w poszczególnych wariantach ich użycia w walce.
W końcowej fazie odprawy dowódca podejmuje decyzję, a po jej ogłoszeniu może być sporządzone (przez Grupę Planowania) Wstępne Zarządzenie Operacyjne (WZO). Do tego zarządzenia, w razie potrzeby, może być opracowany aneks logistyczny.

W trakcie odprawy decyzyjnej szef CZDz przebywa na CD SD batalionu i w tym etapie pracy na zachodzi potrzeba przesyłania informacji do przełożonego i podwładnych.

2.2.5.3. Centrum Wsparcia Działań SD batalionu

Oficer wsparcia ogniowego (OWO).

W trakcie odprawy decyzyjnej OWO na żądanie dowódcy może w trakcie krótkiego wystąpienia wskazać zasadnicze punkty koncepcji wsparcia ogniowego Następnie ustosunkowuje się do pozostałych wariantów przedstawiając krótko ich wady i zalety w zakresie wsparcia ogniowego. OWO musi być przygotowany do udzielenia dowódcy odpowiedzi na wszelkie powstałe pytania i wątpliwości. Informacje jakie w ten sposób uzyskuje dowódca są podstawą do świadomego podjęcia decyzji.

Po podjęciu przez dowódcę decyzji i ogłoszeniu zamiaru, sposób wsparcia staje się integralną częścią zamiaru i zapisywany jest w rozkazie operacyjnym w punkcie 3a ustęp 2.

Natychmiast po podjęciu przez dowódcę batalionu decyzji OWO przekazuje dowódcy kwsp ustne wstępne zarządzenie operacyjne, które zapisuje w Dzienniku Działań Bojowych. Wcześniejsze postawienie zadań jest niezbędne dla osiągnięcia przez system rozpoznania artyleryjskiego gotowości do rozpoznania oraz terminowe osiągnięcie gotowości do strzelania przez kwsp.

2.2.6. Sporządzanie planu działania i rozkazu operacyjnego

2.2.6.1. Centrum Dowodzenia SD batalionu

Dowódca batalionu.

Po sporządzeniu przez sztab, na podstawie wybranego przez dowódcę wariantu działania wojsk własnych, planu działania i rozkazu operacyjnego dowódca sprawdza rozkaz, zwracając szczególną uwagę na punkt 3. (zamiar działania i zadania dla wykonawców) i podpisuje go. W ten sposób umożliwia formalne rozpoczęcie trzeciej fazy cyklu decyzyjnego procesu dowodzenia – stawianie zadań.

Szef sztabu batalionu.

Koordynuje sporządzanie planu działania i rozkazu operacyjnego w ramach sztabu batalionu, sprawdza go, szczególnie w zakresie zgodności zapisów w części głównej i aneksach oraz przedstawia dowódcy rozkaz do podpisu.

Grupa planowania (S3 plan) Centrum Dowodzenia SD.

Sporządza plan działania i na jego podstawie część główną (punkty 1 – 5) rozkazu operacyjnego oraz aneks „Plan działania". Pomimo, iż głównym wykonawcą rozkazu operacyjnego jest S3 plan, to w pracy nad nim biorą udział, zasilając informacjami, pozostałe osoby funkcyjne SD batalionu. Cześć informacji (niezbędne dane dotyczące przeciwnika oraz problematyki wsparcia ogniowego) będzie zazwyczaj przekazywana osobiście przez określonych specjalistów. Niektóre jednak, zwłaszcza pochodzące z Centrum Zabezpieczenia

Działań i S6 powinny być (ze względu na uwarunkowania wynikające z zasad rozmieszczenia elementów SD w terenie) przekazywane z wykorzystaniem środków technicznych.

Tabela 2.20. przedstawia zasadnicze kierunki wymiany informacji w trakcie sporządzania rozkazu operacyjnego batalionu. Załącznik 3 zawiera przykład takiego rozkazu.

Tabela 2.20

Czynności	Wykonawca		Potrzeby informacyjne	Źródło / Adresat	Forma Informacji / Objętość	Priorytet
	D-ca batalionu / miejsce	S3 plan / miejsce				
Punkt 1.a. Przeciwnik		*	Dane o sytuacji i prawdopodobnych działaniach przeciwnika	S2 / -	Dokument tekstowy / 1/3 strony	
Punkty 1.b. Wojska własne i 1.c. zmiany w podporządkowaniu		SD	Rozkaz operacyjny dowódcy brygady, zamiar dowódcy batalionu	Dowódca batalionu / CD/S3 plan	Zamiar dowódcy – tekst zapisany podczas odprawy decyzyjnej. / Maksymalnie ½ strony	
Punkt 3. Podpunkt dotyczący zadania pododdziału wsparcia			Zadanie dla pododdziału wsparcia ogniowego	Oficer wsparcia ogniowego	Dokument tekstowy niesformalizowany / ¼ strony	
Punkt 4. Zabezpieczenie logistyczne		*	Informacje na temat zabezpieczenia logistycznego i personalnego	CZDz S4, S1 / CD/S3 plan	Dokument tekstowy niesformalizowany / 1 strona	
Punkt 5. Dowodzenie i łączność		SD	Informacje na temat organizacji dowodzenia i łączności	S6 / CD/S3 plan	Dokument tekstowy niesformalizowany / max. ½ strony Oleata 1 strona	

Grupa rozpoznania (S2) Centrum Dowodzenia SD

Opracowanie planu operacji (walki) wymaga również posiłkowania się ustaleniami procesu RPPW. Specjalista S2 który jest odpowiedzialny za stronę przeciwną, wrysowuje „decyzję" /wariant działania/ przeciwnika dającą podstawy do wykonania wzorca wsparcia decyzji.

Informacyjne przygotowanie pola walki akcentuje swój udział we wzorcu wsparcia decyzji poprzez następujące dane:

- drogi podejścia, korytarze ruchu i manewru;
- przeszkody terenowe i ich ocena;
- punkty kontrolne i obszary zainteresowania NAI;
- punkty /rejony, obszary/ zainteresowania celami;
- punkty decyzyjne.

Układ wzorca wsparcia decyzji jest więc podobny do treści zawartych na oleacie zdarzeń z dodatkowo naniesionymi w porozumieniu z oficerem S3 plan i wsparcia ogniowego elementami.

ZNAKI NANOSZONE NA OLEATĘ WSPARCIA DECYZJI

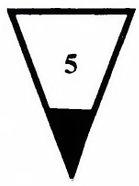	**PUNKT ZAINTERESOWANIA CELAMI**
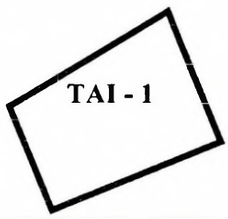	**OBSZAR ZAINTERESOWANIA CELAMI**
	PUNKT KONTROLNY /point NAI/
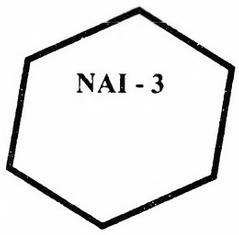	**OBSZAR ZAINTERESOWANIA /Named Areas of Interested (NAI)/**
	PUNKT DECYZYJNY /Decision point (DP)/

W etapie tym wykonywany jest również przez specjalistę S2 na podstawie oleaty zdarzeń plan zbierania informacji. Plan zbierania informacji opracowywany jest w formie tabelarycznej. Zasadnicze części planu obejmują:

- zadania rozpoznania;
- podział zadań między siły i środki wyznaczone do ich realizacji;
- rejony i punkty zainteresowania z których pozyskiwane będą informacje;
- terminy zdobywania informacji rozpoznawczych;
- wykaz jednostek przeciwnika podlegających rozpoznaniu.

Załącznikiem do tego planu jest mapa sytuacyjna grupy rozpoznania (S2) Centrum Dowodzenia.

2.2.6.2. Centrum Zabezpieczenia Działań (S4 i S1) batalionu

Centrum Zabezpieczenia Działań sporządza „Plan Zabezpieczenia Logistycznego i Personalnego batalionu, który stanowi integralną część planu walki, a jednocześnie stanowi podstawę do opracowania części logistycznej w dokumentach rozkazodawczych wydawanych przez dowódcę. Na jego podstawie opracowuje się punkt 4 rozkazu operacyjnego i aneks logistyczny do tego rozkazu.

W toku opracowania planu zabezpieczenia logistycznego oraz przygotowywania danych logistycznych do rozkazu operacyjnego zachodzi potrzeba szeregu uzgodnień (uściśleń) i wymiany informacji pomiędzy Zespołem Zabezpieczenia Działań a pozostałymi elementami SD, przełożonym [szefem CZDz (S4) brygady] i dowódcą kompanii logistycznej batalionu. W tabeli 2.21. przedstawiono zasadnicze kierunki wymiany informacji w trakcie opracowywania planu zabezpieczenia logistycznego, punktu rozkazu operacyjnego i aneksu logistycznego do rozkazu operacyjnego. Załącznik 4 zawiera przykład opracowania aneksu logistycznego do rozkazu operacyjnego dowódcy batalionu.

Tabela 2.21.

Czynności	Wykonawca: SSzt./ S3 plan / miejsce	Wykonawca: S4/ S1 / miejsce	Potrzeby informacyjne	Źródło	Forma Informacji / objętość
Zapoznanie osób funkcyjnych CZDz z decyzją dowódcy i wytycznymi szefa sztabu do szczegółowego planowania		S4 / CZDz	Decyzja dowódcy batalionu	S3 plan	Dokument tekstowy / 1 strona Dokument graficzny (oleata)
Opracowanie punktu 4 rozkazu operacyjnego dowódcy	* / SD	S4/S1 / CZDz	Informacje dotyczące norm zużycia ŚBiM przez poszczególne pododdziały batalionu	S3 plan	Dokument tabelaryczny / 1 strona
Udokładnienie miejsc, terminów i wielości dowozów ŚBiM do poszczególnych pododdziałów batalionu	* / SD	S4/S1 / CZDz	Informacje dotyczące okresów największego zużycia środków materiałowych. Dokonanie uzgodnień z osobami funkcyjnymi sztabu batalionu	S3 plan S2 Oficer Wsparcia Ogniowego	Dokument tabelaryczny / 4 strony
Uzgodnienie miejsc przyjęcia ŚBiM i przekazanie informacji do S4 brygady	* / SD	CZDz / SD	Propozycje dotyczące miejsc przyjęcia ŚBiM	CZDz	Dokument tekstowy / 1/4 strony

Załącznik 6 zawiera przykład opracowania apendyksu „A" do aneksu „Zabezpieczenie Logistyczne" rozkazu operacyjnego „Normy zużycia środków bojowych i materiałowych". Załącznik 7 zawiera przykład opracowania apendyksu „C" do Aneksu „Zabezpieczenie Logistyczne" rozkazu operacyjnego „Plan zabezpieczenia logistycznego batalionu". Przykład

opracowania „Legendy do Planu Zabezpieczenia Logistycznego Batalionu" przedstawiono w załączniku 8. Obszar informacji logistycznych wytwarzanych w batalionie zobrazowano na rys. 2.13.

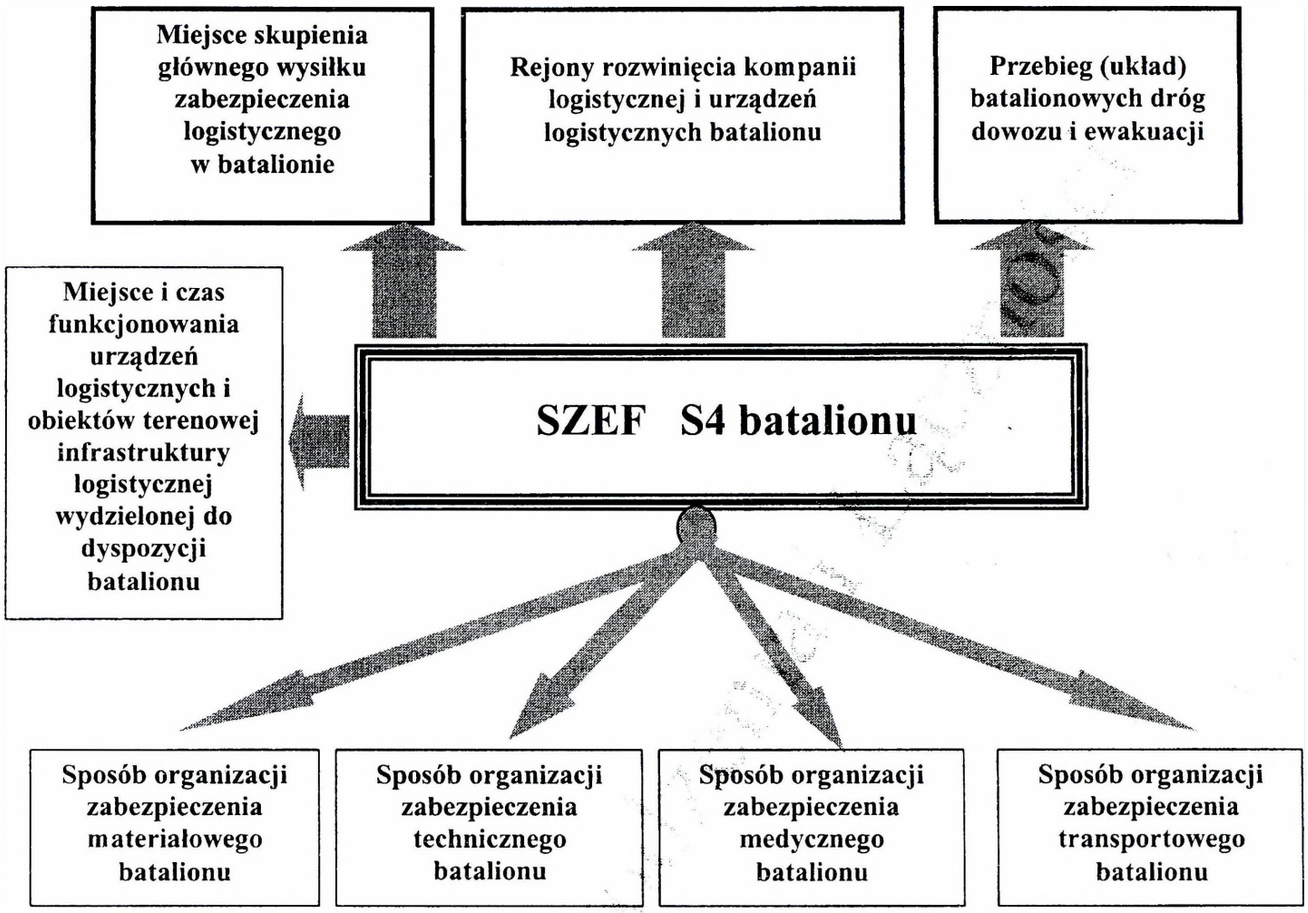

Rys. 2.13. Logistyczne informacje wytwarzane w batalionie.

2.2.6.3. Centrum Wsparcia Działań SD batalionu

Oficer wsparcia ogniowego (OWO).

Opracowanie *Planu wsparcia ogniowego* finalizuje etap planowania. OWO odpowiada za opracowanie:

I. **Punktów rozkazu operacyjnego** dotyczących problematyki wsparcia ogniowego:
   3a. Zamiar walki
      (2) Ogólna koncepcja wsparcia ogniowego
   3c. Zadania dla jednostek wsparcia bojowego
      (b) Wsparcie przez artylerię:
         - zadania artylerii brygady realizującej wsparcie bezpośrednie batalionu;
         - zadania kompanii wsparcia;
         - skupienie głównego wysiłku wsparcia i rozpoznania, priorytet wsparcia;
         - ugrupowanie bojowe kompanii wsparcia;

- zastrzeżenia dotyczące użycia artylerii;
- zużycie amunicji.

3d. Wytyczne koordynujące

- terminy czasowe;
- przedsięwzięcia koordynacji wsparcia ogniowego.

II. **Aneksu „Wsparcie Ogniowe"** (patrz załącznik 4).

III. **Apendyksów do aneksu** „Wsparcie ogniowe".

- ***Plan wsparcia ogniowego batalionu*** (część graficzna wykonana na folii w skali mapy lub w skrajnie ograniczonym czasie na kalce bez zachowania skali powinien zawierać następujące informacje:
  - zadania ogniowe wykonywane środkami przełożonego na korzyść batalionu;
  - rejony zastrzeżone dla artylerii znajdujące się w rejonie odpowiedzialności batalionu
  - zadania ogniowe,
  - ugrupowanie bojowe kompanii wsparcia:
    - pas ognia i granice zasięgu ognia dla każdego rejonu SO;
    - SDO, rubieże PO grup rozpoznania artylerii działające w ugrupowaniu batalionu, sektory rozpoznania, RSU, kodowanie terenu, dozory;
    - elementy logistyczne (punkty amunicyjne, BPM, drogi ewakuacji itp.);
    - drogi manewru w toku walki i parametry czasowe;
  - przedsięwzięcia koordynacyjne (linie faz, linie i obszary koordynacji wsparcia ogniowego, rubieże bezpieczeństwa);
  - Kz strzelania;
- ***Tabela realizacji wsparcia ogniowego batalionu*** (patrz tabela 2.19);
- ***Plan ognia kompanii wsparcia*** (obejmujący tabelę ognia i listę celów – patrz załącznik 4a i 4 b);

Aneks „Wsparcie ogniowe" oraz apendyks *„Plan wsparcia ogniowego batalionu"* zawierają wyniki planowania ognia i manewru kwsp batalionu. W ich opracowaniu uczestniczy dowódca kwsp, ponieważ dokument ten jest podstawą do planowania działań bojowych kompanii wsparcia. OWO batalionu planuje zadania ogniowe, które będą realizowane w ramach wsparcia ogniowego w trakcie wykonania zadania bojowego zgodnie z koncepcja dowódcy oraz planem walki. Zadania ogniowe, które są planowane poza rejonem obrony (strefą odpowiedzialności) batalionu są koordynowane z przełożonym i sąsiadami. Zadania ogniowe planowane w głębi ugrupowania bojowego batalionu koordynowane są z S3 plan i szefem CZDz SD batalionu. (C4).

2.3. W fazie– STAWIANIE ZADAŃ

2.3.1. Centrum Dowodzenia SD batalionu

Dowódca, szef sztabu, grupa dowodzenia i grupa planowania CD SD.

Na szczeblu batalionu przejście od fazy planowania do stawiania zadań jest zwykle płynne i faza trzecia cyklu decyzyjnego procesu dowodzenia rozpoczyna się równolegle do trwania fazy planowania. Typowym rozwiązaniem jest udział dowódców kompanii w odprawie decyzyjnej, na koniec której otrzymują oni od dowódcy batalionu zadania postawione ustnie. W takiej sytuacji podczas odprawy decyzyjnej, po podjęciu przez dowódcę batalionu decyzji i określeniu zamiaru, stawia on dowódcom kompanii zadania, podając:

- Kto;
- Co;
- Gdzie;
- Kiedy;
- W jakim celu ma wykonać.

W ten sposób dowódca batalionu niejako „wypełnia" treścią punkt 3. rozkazu operacyjnego. Ponadto określa niezbędne dane w zakresie synchronizacji działań oraz sprawdza zrozumienie zadania przez podległych dowódców. Następnie uczestniczący w odprawie szef CZDz wyjaśnia zasadnicze problemy zabezpieczenia logistycznego (punkt 4. rozkazu) zaś S6 przedstawia problematykę organizacji dowodzenia (punkt 5. rozkazu). Tak postawione zadanie jest z formalnego punktu widzenia ustnym Wstępnym Zarządzeniem Operacyjnym.

Ukończony następnie przez grupę planowania (S3 plan) – tak szybko jak to możliwe bez szkody dla jakości dokumentu - rozkaz operacyjny (wraz z niezbędną ilością aneksów) jest pisemnym potwierdzeniem postawionego wcześniej ustnie zadania. Oznacza to konieczność posiadania możliwości doprowadzenia tych dokumentów do dowódców kompanii z wykorzystaniem technicznych środków przekazywania informacji.

Grupa rozpoznania (S2) Centrum Dowodzenia SD.

Proces Rozpoznawczego Przygotowania Pola Walki zaznacza swoją obecność w tej fazie procesu dowodzenia głównie poprzez to, że zasila informacyjnie poszczególne punkty rozkazu operacyjnego (WZO). I tak, w punkcie 1 **SYTUACJA** daje dane do podpunktu 1a **Przeciwnik.** Jego treść jest co prawda dość ogólna, ogranicza się bowiem do zasygnalizowania składu przeciwnika, jego rozmieszczenia i przypuszczalnego zamiaru. Odsyła również do właściwego załącznika (aneksu B), w którym znajduje się rozwinięcie sytuacji przeciwnika.

Uproszczony przykład aneksu B

ANEKS B (ROZPOZNANIE) DO ROZKAZU OPERACYJNEGO Nr 1 2 bz

Dokumenty odniesienia: Mapa 1:25 000 arkusze N - 34 - 140-B-a, b, c, d; D-a, b, c, d;
N - 31 - 141-A-a, c; C-a, c, wydanie SGWP 1984 r.
Strefa czasowa: ALFA

1. Położenie przeciwnika

patrz: apendyks nr 1

2. Zasadnicze problemy rozpoznania

- określić gotowość przeciwnika do rozpoczęcia działań;
- itp.

3. Zadania rozpoznania

a/ zadania dla podwładnych:

- plrozp prowadzić działania rozpoznawcze w pasie: itp.

b/ potrzeby informacyjne w stosunku do przełożonego, sąsiadów, sił współdziałających, jednostek OT i innych - proszę o dostarczenie następujących danych: itp.

4. Postępowanie z jeńcami wojennymi, wykorzystanie zdobytych dokumentów i sprzętu.

- według dotychczasowych zasad

5. Dokumentacja i wyposażenie

Mapy do działania: 1 : 25 000, wydanie 1984.
Punkty dowiązania /przyłożenia/ graficznych dokumentów rozpoznawczych:
nr 1 - 9255, nr 2 - 7268

6. Przeciwdziałanie rozpoznaniu

- realizować przedsięwzięcia biernej obrony radioelektronicznej, itp.

7. Sposób meldowania i przekazywania informacji

- składanie meldunków dobowych o 20.00 z sytuacji na 19.00, okresowe co 4 godziny, ważne natychmiast, w meldunku ujmować: położenie wykrytych jednostek przeciwnika i rozmieszczenie własnych elementów,
- meldunki o stanie ukompletowania przesyłać do komórki kadrowo-mobilizacyjnej codziennie o 15.00,

8. Inne dane:
gotowość systemu rozpoznania osiągnąć do 291900 Wrzesień

Apendyksy:

Nr 1 - przewidywane warianty działania przeciwnika
Nr 2 - model doktrynalny działania brygady przeciwnika w natarciu
Nr 3 - wariant ugrupowania bojowego artylerii przeciwnika w natarciu

Aneksami tymi zazwyczaj są „Rozpoznanie" i „Walka radioelektroniczna". Ponadto mogą wystąpić takie aneksy jak: „Działania psychologiczne", „Bezpieczeństwo".

Podstawowe znaczenie ma jednak aneks „Rozpoznanie", i to on zawiera najwięcej danych z procesu RPPW. Już w pierwszym punkcie „Położenie przeciwnika" ujmuje się wszystkie dane i informacje, które nie znalazły się w podpunkcie 1a rozkazu operacyjnego, czyli:

- skład, położenie, ugrupowanie i dotychczas realizowane zadanie;
- poniesione straty;
- przyszłe zadanie, cel działania i zamiar;
- możliwe warianty przyszłego działania.

Oceny rozpoznawcze oraz inne dane będące wynikiem procesu RPPW nie mieszczące się w tym punkcie, mogą być rozwinięte w załącznikach (apendyksy) do aneksu „Rozpoznanie".

Podstawowe apendyksy to:

- Wojska przeciwnika;
- Teren i warunki pogodowe;
- Bezpieczeństwo.

Przyjmuje się, że apendyksy mogą mieć formę tekstową, graficzną lub tekstowo – graficzną.

Apendyks **„Wojska przeciwnika"** zawiera: doktrynę przeciwnika, zasady i sposoby prowadzenia działań taktycznych oraz operacyjnych, wszelkie zmiany w sposobach walki zaobserwowane w dotychczasowym działaniu a nie ujęte w zasadach teoretycznych, sposoby wykorzystania nowych rodzajów uzbrojenia i systemów walki, ogólną dotychczasową sytuację przeciwnika z podziałem na rodzaje wojsk. W formie graficznej opracowuje się: strukturę organizacyjną oraz skład przeciwnika (identyfikator), wzorce doktrynalne, ocenę rozpoznawczą.

2.3.2. Centrum Zabezpieczenia Działań (S4, S1) SD

Szef CZDz (S4) nie posiada kompetencji stawiania zadań dowódcom kompanii, ale może uczestniczyć podczas ich stawiania przez dowódcę batalionu po zakończeniu odprawy decyzyjnej. Jest to bardzo pożądane bowiem w bezpośrednim kontakcie szef CZDz (S4) ma możliwość wyjaśnienie przyjętego sposobu realizacji priorytetowych przedsięwzięć zabezpieczenia logistycznego. Szczególnie ważny jest kontakt z dowódcą kompanii logistycznej, który będzie realizował wypracowane przez Centrum Zabezpieczenia Działań zadania logistyczne. Może on w tym okresie mieć dużo wątpliwości i szereg zapytań do S4 batalionu. Jeżeli zadania przekazywane są podwładnym przez techniczne środki łączności w postaci wstępnych zarządzeń operacyjnej szef S4 i Centrum Zabezpieczenia Działań opracowują treści logistyczne do tych zarządzeń. Przykład opracowania punktu 4 „Zabezpieczenie logistyczne" do wstępnego zarządzenia operacyjnego dowódcy batalionu przedstawiono w załączniku 9.

2.3.3. Centrum Wsparcia Działań SD

W tej fazie cyklu decyzyjnego w celu szybszego osiągnięcia gotowości kompanii wsparcia do działań dowódca batalionu stawia dowódcy kwsp zadania ustnie, zapisywane w *Dzienniku działań bojowych.* Natomiast wszelkie rejony ugrupowania bojowego, drogi manewru, rubieże rozpoznania OWO osobiście wrysowuje na mapę sytuacyjną dowódcy kompanii wsparcia.

We wstępnym zarządzeniu operacyjnym batalionu w zakresie WO podaje się:

- krótkie wnioski z oceny przeciwnika, w tym obiekty rażenia i kierunki zagrożenia pancernego;
- zadania batalionu;
- zasadnicze zadania wykonywane na korzyść batalionu przez siły i środki przełożonego i sąsiadów;
- myśl przewodnia dowódcy batalionu oraz ogólną koncepcję użycia artylerii;
- zmiany w składzie bojowym;
- zadania kompanii wsparcia;
- strefy rozpoznania i odpowiedzialności ogniowej;
- rejony zastrzeżone;
- priorytet wsparcia ogniowego;
- kierunek zasadniczy strzelania;
- zabezpieczenie logistyczne oraz wielkość przydziału amunicji (rakiet);
- czas osiągania gotowości do działań;
- miejsce rozwinięcia i czas gotowości stanowisk i punktów dowodzenia oraz inne niezbędne dane.

Ze względu na zyski czasowe wskazane jest, aby stawianie zarządzeń przygotowawczych mogło odbywać się w formie transmisji depesz z wykorzystaniem komputera będącego na wyposażeniu stanowiska pracy OWO oraz komputera dowódcy kompanii wsparcia znajdującego się na wyposażeniu ZSKO.

Zatwierdzenie przez dowódcę batalionu planu walki i podpisanie rozkazu operacyjnego finalizuje proces opracowania *Plan wsparcia ogniowego 2 bz.* W razie otrzymania nowych danych od szefa zespołu artylerii (dowódcy artylerii) brygady, OWO batalionu aktualizuje *Tabelę realizacji wsparcia ogniowego*, w której są przedstawione zadania ogniowe środków wsparcia ogniowego realizowane na korzyść kompanii batalionu. Na szczeblu batalionu zazwyczaj rozkaz operacyjny stawia ustnie dowódca batalionu. Pozwala to dowódcy udzielić podwładnym odpowiedzi na ewentualne pytania. Nowe możliwości techniczne zautomatyzowanego systemu dowodzenia pozwolą na szybkie przesyłanie rozkazu w sieci komputerowej i jego natychmiastowe zobrazowanie na stanowiskach pracy. Gotowy *Plan wsparcia ogniowego 2 bz* stanowiąc załącznik rozkazu operacyjnego 2 bz przesyłany jest dowódcy kwsp i dla celów koordynacji wsparcia ogniowego do Centrum Wsparcia Działań na SD brygady. Dowódcy kompanii otrzymują wyciąg z planu - *Tabelę realizacji wsparcia ogniowego.*

2.4. W fazie - KONTROLA

2.4.1. Centrum Dowodzenia SD batalionu

Dowódca batalionu i grupa dowodzenia SD.

Dla dowódcy batalionu faza czwarta cyklu decyzyjnego procesu dowodzenia – kontrola – oznacza przede wszystkim dowodzenie podczas wykonywania zadania. W trakcie kontroli dowódca znajduje się zwykle w swoim wozie dowodzenia wraz z oficerami S3 dow, tworząc w ten sposób **punkt dowodzenia** dowódcy batalionu. Wykorzystując informacje o bieżącej sytuacji monitorowane przez sztab (oraz własną obserwację pola walki z punktu dowodzenia) dowódca batalionu porównuje stan rzeczywisty (sytuację na polu walki) z zaplanowanym (naniesionym na mapę sytuacyjną planem działania), i w razie stwierdzenia zaistnienia problemu decyzyjnego (rozbieżności pomiędzy stanem zaplanowanym i rzeczywistym) rozwiązuje go, podejmując odpowiednie decyzje. Jest w tym wspomagany przez oficerów sztabu, którzy zobowiązani są na żądanie dowódcy przedstawiać propozycje rozwiązania problemów decyzyjnych. Decyzje te przekazuje podwładnym dowódcom kompanii wykorzystując **zarządzenia operacyjne** w postaci krótkich zadań (komend) przekazywanych podwładnym dowódcom z wykorzystaniem technicznych środków łączności.

Oznacza to, iż w trakcie fazy kontroli zasadnicze informacje **wychodzące** z SD batalionu to **zarządzenia operacyjne** kierowane do dowódców kompanii oraz **meldunki** składane dowódcy brygady. Analogicznie informacje **wchodzące** obejmować będą **zarządzenia operacyjne dowódcy brygady** oraz **meldunki** składane przez **dowódców kompanii**.

Szef sztabu batalionu i grupa planowania (S3 plan) CD SD.

Pozostaje na SD batalionu i koordynuje jego pracę. Prowadzi ciągły nasłuch w sieci dowódcy batalionu. Przygotowuje i przesyła (osobiście lub nadzoruje takie czynności jednego z oficerów S3) meldunki sytuacyjne do dowódcy brygady. Nadzoruje prowadzenie dziennika działań batalionu.

Tabela 2.23.

Czynności	Wykonawca: D-ca batalionu / miejsce	Wykonawca: SSzt. S3 plan / miejsce	Potrzeby informacyjne	Źródło / Adresat	Forma Informacji / objętość	Priorytet
Przyjmowanie meldunków od dowódców pododdziałów	* / PDO		Sytuacja, działania i potrzeby pododdziałów zmechanizowanych, czołgów, wsparcia ogniowego i zabezpieczenia logistycznego	Dowódcy kompanii / CD	Meldunek ustny, pisemny lub graficzny (szkic) / 1-2 strony tekstu i/lub 1 strona grafiki	4 (meldunki doraźne) 5 (meldunki terminowe)
Wydawanie zarządzeń operacyjnych				Dowódca S3 dow Dowódcy kompanii	Dokument tekstowy / Do 1 strony	3
Przygotowanie meldunku dla dowódcy brygady		* (lub szef sztabu) SD	Informacje o położeniu i sytuacji wojsk własnych i przeciwnika, w tym sytuacja logistyczna	Dowódca batalionu na PDO; Dowódcy kompanii; Centrum Zabezpieczenia Działań	Dokumenty tekstowe lub graficzne / Około 2 stron każdy	
Składanie meldunków dowódcy brygady				SD / Dowódca brygady	Dokument tekstowy / 1 – 2 strony dokument graficzny / 1 strona	4 (meldunki doraźne) 5 (meldunki terminowe)

Przykład batalionowego meldunku o sytuacji zawarto w załączniku 8.

Grupa rozpoznania (S2) Centrum Dowodzenia SD.

Kontrola stanowi ostatnią fazę cyklu dowodzenia. Zamyka ona jednocześnie etap pierwszy cyklu rozpoznawczego „ukierunkowanie". Kolejne etapy cyklu rozpoznawczego /„gromadzenie", „przetwarzanie", „rozpowszechnianie"/ służą pozyskiwaniu /zdobywaniu/

nowych danych o sytuacji i do uaktualniania już posiadanych. W procesie dowodzenia pozwalają więc na bieżące ustalanie położenia.

Celem kontroli prowadzonej przez specjalistów S2 grupy rozpoznania SD batalionu jest sprawdzenie efektów (skutków) dotychczasowego planowania działań rozpoznawczych i realizacji postawionych zadań przez siły i środki rozpoznania.

W fazie tej specjaliści S2 kładą szczególny nacisk na potwierdzenie przyjętych w toku procesu decyzyjnego wariantów działania przeciwnika.

W tym celu ewidencjonuje się i analizuje wszystkie napływające informacje oraz dba o to by dotarły one do osób nimi zainteresowanych, że jest w gotowości w każdej chwili do meldowania dowódcy aktualnej sytuacji rozpoznawczej. Jednocześnie wykonuje niezbędne meldunki /terminowe, doraźne/ rozpoznawcze do sztabu brygady.

Wskazane jest by specjaliści S2 w tej fazie, tak często jak to możliwe, zapoznawał się osobiście z polem walki i monitorował działanie własnych elementów rozpoznawczych.

Informacje o aktualnej sytuacji i działalności rozpoznawczej specjalista S2 nanosi na mapę sytuacyjną oraz notuje w dokumentach pomocniczych (zestawienia, tabele, szkice itp.). Informacje pochodzące od przełożonego, podwładnych i sąsiadów oraz innych źródeł zapisuje się w dzienniku działań bojowych oraz w dzienniku wiadomości o przeciwniku. Na bieżąco uaktualnia również swoją bazę danych.

W przypadku konieczności, jeżeli własne elementy rozpoznawcze nie są wstanie zdobyć określonej informacji, składa na nią zapotrzebowanie do przełożonych /np. zdjęcia lotnicze/.

W toku prowadzenia walki, ze względu na trudną do przewidzenia szybko zmieniającą się sytuację, grupa S2 zmuszona będzie do częstego korygowania własnego systemu rozpoznania poprzez stawianie dodatkowych zadań lub zmianę już postawionych. Skrajnym tego przykładem może być sytuacja gdy przypuszczenia odnośnie przebiegu walki nie potwierdzą się ze względu na niekonwencjonalne działania przeciwnika. Wówczas proces rozpoznawczego przygotowania pola walki i planowania rozpoznania musi rozpocząć się praktycznie od nowa.

2.4.2. Centrum Zabezpieczenia Działań (S4 i S1) SD batalionu

W tej fazie Centrum Zabezpieczenia Działań uczestniczy na pozór biernie, bowiem jego działanie sprowadza się w zasadzie do monitorowania rozwoju sytuacji logistyczno-personalnej. Dokonuje tego śledząc meldunki dowódców kompanii składane do CD SD batalionu, daje mu to możliwość oceny postępu w osiąganiu założonych celów i wykrycie dostatecznie wcześnie odstępstw od planu zabezpieczenia logistycznego batalionu, a następnie podjęcie działań korygujących. Powinno zatem CZDz mieć możliwość zapoznawania się z takimi meldunkami przebywając w swoim wozie dowódczo-sztabowym w czasie rzeczywistym tzn. z chwilą ich złożenia na SD batalionu.

Zakłada się, że w tym okresie czasu dowódca swoje decyzje przekazywał będzie podwładnym w postaci wychodzących z SD Zarządzeń Operacyjnych, a zatem szef CZDz powinien w każdym momencie być gotowym do przygotowania treści dotyczących zabezpieczenia logistycznego. Ponieważ dowódca będzie często przebywał wraz z oficerami operacyjnymi S3 dow na PD batalionu, powinien mieć zapewnioną łączność z szefem S4 (Centrum Zabezpieczenia Działań).

W fazie kontroli sztab batalionu będzie składał meldunki dowódcy brygady zawierające również treści logistyczne dotyczące stanu środków bojowych i materiałowych, stanu uzbrojenia i sprzętu wojskowego batalionu itp. Natomiast raz na dobę dowódca batalionu jest zobowiązany do złożenia dowódcy brygady pełnego meldunku o sytuacji logistycznej batalionu. Za jego przygotowanie odpowiada S4 batalionu, a przygotowuje je Centrum Zabezpieczenia Działań. W meldunku o sytuacji logistycznej batalionu zawiera się następujące informacje:

- rozmieszczenie kompanii logistycznej i urządzeń logistycznych batalionu;
- przebieg batalionowych dróg dowozu i ewakuacji, w tym ewakuacji technicznej;
- stan zapasów środków bojowych i materiałowych batalionie;
- stan transportu kompanii logistycznej, w tym sprzętu wymagającego remontu;
- stan środków remontowych i ewakuacyjnych oraz ilość sprzętu wymagającego ewakuacji do PZUS brygady;
- liczbę rannych i chorych;
- prośby, wnioski, propozycje.

W tabeli 2.24. przedstawiono zasadnicze kierunki wymiany informacji w trakcie opracowywania meldunku logistycznego batalionu.

Tabela 2.24.

Czynności	Wykonawca SSzt./S3 miejsce	Wykonawca S4/S1 miejsce	Potrzeby informacyjne	Źródło	Forma Informacji objętość
Opracowanie meldunku o sytuacji logistycznej batalionu		* CZDz	Rozmieszczenie kompanii logistycznej i urządzeń logistycznych batalionu;	Meldunek dcy klog; S3; CZDz	Dokument graficzny (oleata)
			Przebieg batalionowych dróg dowozu i ewakuacji, w tym ewakuacji technicznej	S3 CZDz	
			Stan zapasów środków bojowych i materiałowych batalionie	Meldunki dowódców kompanii S3	Dokument tabelaryczny 2 strony
			Stan transportu kompanii logistycznej, w tym sprzętu wymagającego remontu	Meldunek dcy klog S3 CZDz	Dokument tabelaryczny 1 strona
Opracowanie meldunku o sytuacji logistycznej batalionu		* CZDz	Stan środków remontowych i ewakuacyjnych oraz ilość sprzętu wymagającego ewakuacji do PZUS brygady	Meldunek dcy klog S3 CZDz	Dokument tabelaryczny 1 strona
			Liczba rannych i chorych;	Meldunki dowódców kompanii S3	Dokument tekstowy 1/2 strony
			Prośby, wnioski, propozycje	CZDz	Dokument tekstowy 1/2 strony
Podpisanie i wysłanie meldunku o sytuacji logistycznej batalionu do sztabu brygady	* SD		Meldunek o sytuacji Logistycznej batalionu	CZDz	Dokument graficzny (oleata) + 6 stron

2.4.3. Centrum Wsparcia Działań SD batalionu

Oficer wsparcia ogniowego (OWO).

Dla osiągnięcia założonych celów i niezakłóconej realizacji planu walki OWO batalionu uczestniczy w synchronizacji działań batalionu oraz koordynacji wsparcia ogniowego brygady. W sytuacji dysponowania czasem wraz z dowódcą kompanii wsparcia dokonuje koordynacji wsparcia ogniowego batalionu. W zależności od metody synchronizacji działań, OWO może uczestniczyć w rekonesansie prowadzonym przez dowódcę batalionu lub w składzie sztabu realizować ją na SD batalionu. W jej wyniku następuje sprawdzenie znajomości zadań dla wykonawców (dodatkowe ich sprecyzowanie), znajomości sygnałów dowodzenia i współdziałania, uściślenie zadań lub korekta organizacji rozpoznania artyleryjskiego oraz ostateczne ustalenia w zakresie dowodzenia, zabezpieczenia bojowego i logistycznego. Biorąc udział w synchronizacji działań, OWO musi być przygotowany do precyzyjnego i krótkiego prezentowania założonego w planie przebiegu wsparcia ogniowego.

Wytyczne i meldunki przedstawia według kolejności, sposobów i czasu użycia pododdziałów artylerii. Dane dotyczące synchronizacji wraz z sygnałami przekazuje się pododdziałom artylerii w formie wytycznych - ustnie lub pisemnie.

ISTOTA KOORDYNACJI I SYNCHRONIZACJI

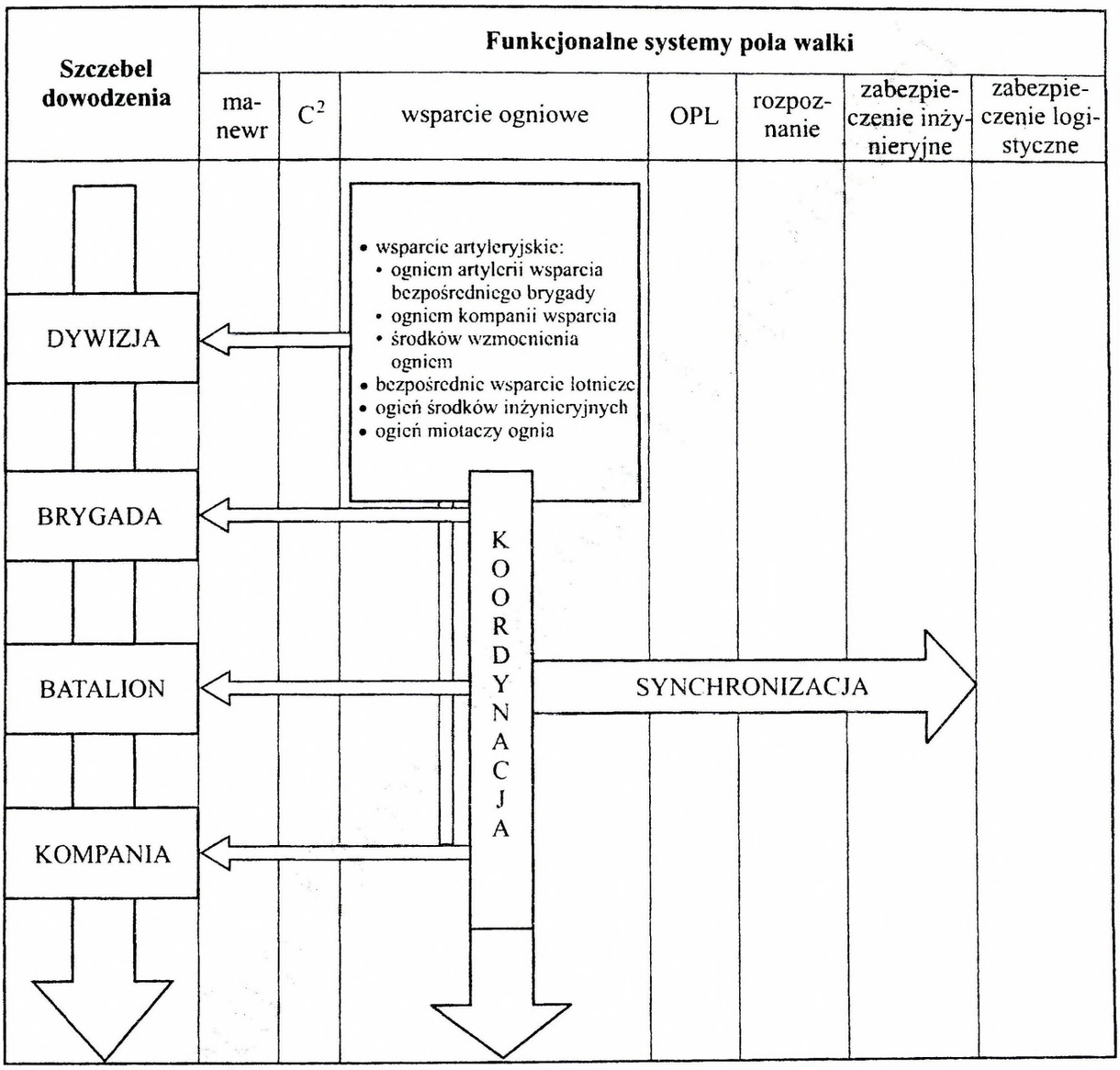

Koordynacja wsparcia ogniowego brygady ma na celu sprawdzenie, czy wszyscy jednolicie zrozumieli koncepcję wsparcia ogniowego, zadania bojowe, sposoby i czas ich wykonania oraz czy znają ustalone sygnały. Pozwala to sprawdzić, czy opracowany plan będzie funkcjonalny.

Z kolei koordynacja wsparcia ogniowego batalionu za zgodą dowódcy batalionu może mieć miejsce na PDO dowódcy kompanii wsparcia. Jej celem jest również dokonanie oceny sytuacji oraz udokładnienie w terenie działania artylerii w stosunku do działania zaplanowanego na stanowisku dowodzenia. OWO sprawdza gotowość ogniową kwsp

oraz czy informacje zawarte w „Planie wsparcia ogniowego" znajdują swoje odbicie w jej dokumentach bojowych. Sprawdzeniu może podlegać:

- poprawność „Tabeli realizacji wsparcia ogniowego";
- zgodność Mapy Sytuacyjnej dowódcy kwsp z danymi zawartymi w apendyksie „Plan wsparcia ogniowego 2 bz";
- przygotowanie do realizacji zadań ogniowych, w szczególności:
  - sporządzenie Tabeli nastaw obliczonych do strzelania baterii (sprawdzenie współrzędnych celów do ogni planowych, wydruków komputerowych);
  - zgodność numeracji celów, sygnałów dowodzenia itp.;
  - zgodność przedsięwzięć koordynacji wsparcia ogniowego,
  - sprawdzenie sieci radiowych i zapasowych sposobów łączności;
  - sprawdzenie poprawności współrzędnych środków rozpoznania celów;
  - sprawdzenie gotowości do kierowania ogniem artylerii;
  - porównanie zegarków.

Katedra Dowodzenia

ZAKOŃCZENIE

Państwa członkowskie NATO uzgodniły, że naturalne i oczywiste różnice w procedurach pracy sztabowej nie mogą mieć negatywnego wpływu na zdolność do prowadzenia wspólnych działań w wielonarodowym składzie i pod wielonarodowym dowództwem. W sytuacji SZ RP, a szczególnie Wojsk Lądowych gdzie trwa permanentna reorganizacja i restrukturyzacja, trudno wypracować podstawy teorii organizacji i funkcjonowania organów dowodzenia w oparciu o jakiekolwiek stałe ustalenia. W tej sytuacji w opracowaniu przyjęto pewne standardowe metody i treści, które nie powinny, mimo koniunkturalnych zmian w wojskach, same ulegać zmianom.

Stąd też materiał nie jest pełny, często uogólniony, za co Czytelnika przepraszam, ale chyba lepiej dać do ręki nawet taki materiał niż czekać dalej i nic nie robić.

ZAŁĄCZNIKI

KLAUZULA TAJNOŚCI

Załącznik 1

ANEKS D (WSPARCIE OGNIOWE) DO ROZKAZU OPERACYJNEGO Nr 1 18 BZ

1. SYTUACJA
   a. Przeciwnik
      (1) Patrz Aneks B (ROZPOZNANIE) do Rozkazu operacyjnego nr 1
      (2) Wsparcie ogniowe działań zaczepnych 12 DZ może realizować do 6 dywizjonów artylerii
   b. Wojska własne
      (1) Ogólne przedstawienie planu walki przełożonego - Patrz pkt. 3 (a) rozkazu operacyjnego.
      (2) Na korzyść 18 BZ 3 pa realizować będzie wsparcie ogólne, zwalczając przede wszystkim baterie artylerii i moździerzy, a ponadto SD brygad oraz elementy systemu rozpoznania i Wre. W czasie ogniowego odparcia ataku 2/3 pa jest w gotowości do wykonania bateryjnego narzutowego pola minowego według decyzji dowódcy 18 BZ. 3 pappanc, jako OPpanc dywizji będzie w gotowości do zwalczania celów opancerzonych z przygotowanych lub nieprzygotowanych rubieży ogniowych. W wypadku wykonywania kontrataku 1/3 pa w gotowości do realizacji zadań wzmocnienia ogniem ze zużyciem 0,4 jo
   c. Zmiany w podporządkowaniu: bez zmian

2. ZADANIE

Realizować wsparcie bezpośrednie batalionów pierwszego rzutu brygady. Być w gotowości do wykorzystania wysiłku artylerii realizującej zadania wzmocnienia ogniem. W wypadku wykonywania kontrataku przez 1 bcz, wesprzeć go ogniem dwóch dywizjonów artylerii oraz dwóch kompanii wsparcia.

KLAUZULA TAJNOŚCI

3. REALIZACJA

a. Myśl przewodnia w zakresie wsparcia ogniowego

Zamierzam wspierać walkę obronną brygady ogniem organicznej artylerii brygady oraz dywizjonów 3. pa realizujących wzmocnienie ogniem. Główny wysiłek wsparcia ogniowego skupić przed przednim skrajem obrony, dążąc do dezorganizacji i opóźnienia wyjścia pododdziałów przeciwnika na rubież ataku. Ogniem 18. das realizować wsparcie bezpośrednie batalionu broniącego się w rejonie skupienia głównego wysiłku obrony, a na pozostałych kierunkach w miarę posiadanych możliwości. Z 18. dappanc utworzyć OPpanc brygady, którym zwalczać cele opancerzone przeciwnika z przygotowanych rubieży ogniowych. W przypadku wykonywania kontrataku odwodem brygady, zapewnić ogniowe wsparcie ogniem 18. das, 1/3 pa oraz dwóch kompanii wsparcia.

b. Wsparcie lotnicze – patrz aneks (Wsparcie lotnicze).

c. Wsparcie przez artylerię

(1) Informacje ogólne

Wsparcie ogniowe walki obronnej 18 BZ realizować w trzech okresach:

- ogniowym wzbronieniu podejścia i rozwinięcia wojsk przeciwnika (OWPiRW) od CFL 3 bz do PL ZIELONA;
- ogniowym odparciu ataku (OOA) od PL ZIELONA do tylnej granicy rejonów obrony batalionów pierwszego rzutu; w wypadku wykonywania kontrataku wsparcie ogniowe realizować w dwóch etapach: ogniowym przygotowaniu kontrataku realizowanym do rubieży bezpieczeństwa i ogniowym wsparciu kontrataku.
- ogniowym wsparciu wojsk w głębi obrony (OWWwGO) na całą głębokość obrony brygady

(2) Podział artylerii brygady i zmiany podporządkowania w toku walki: bez zmian

(3) Zadania dla artylerii:

(a) Zadania dla oddziałów (pododdziałów) artylerii brygady:

18 das:

I. Realizować bezpośrednie wsparcie ogniowe pododdziałów brygady. Priorytet wsparcia ogniowego na korzyść 2 bz (na rozkaz dowódcy zmiana na korzyść 4 bz). Podczas kontrataku na korzyść 1 bcz.

- we wszystkich okresach wsparcia ogniowego zwalczać w miarę wykrycia: baterie moździerzy, PO artylerii, elementy rozpoznania i Wre oraz SD batalionów;

KLAUZULA TAJNOŚCI

- w OWPiRW być w gotowości do wykonania trzech nieplanowych SOZ (KLON, BRZOZA, LIPA) według decyzji dowódcy 3 bz dla wzbronienia ataku przeciwnika i umożliwienia oderwania się własnych pododdziałów w trakcie opuszczania pozycji przedniej;
- w OOA być w gotowości do wykonania zadań ogniowych w zasadniczym rejonie rażenia ogniowego EA TANGO przed frontem obrony 2 bz lub zapasowym rejonie rażenia ogniowego EA POLONE przed frontem obrony 4 bz. Wzbraniać ataku przeciwnika na przedni skra obrony wykonując SOZ DĄB, BUK lub GRAB, CIS. W przypadku wykonania przez 1/3 pa narzutowego pola minowego PLATAN-1: pkt. 145,3, płn. zach. kol. BOJMIE lub PLATAN-2: płn MROCZKI płn MILEW być w gotowości do wykonania OZ 101 lub OZ 102 do przeciwnika zatrzymanego w polu minowym. W przypadku pokonania przez przeciwnika zapór inżynieryjnych być w gotowości do wykonania całością dostępnej artylerii brygady SOZ GRUSZA lub JABŁOŃ. W przypadku włamania się przeciwnika w głąb pierwszej pozycji wzbraniać rozprzestrzeniania się przeciwnika SOZ AKACJA lub JARZĘBINA, dążąc do ostatecznego załamania jego natarcia i stworzenia warunków do wykonania kontrataku.
- w ogniowym przygotowaniu kontrataku być w gotowości do wykonania 10 min NO ze zużyciem 0,2 jo z rubieży nr 1 na sygnał TAJFUN OZ 201 lub rubieży nr 2 na sygnał GROM OZ 202 do przeciwnika przechodzącego do obrony. Ogniowe wsparcie kontrataku w formie trzech OZ po 5 min (OZ 301, 302, 303 lub 304, 305, 306) na żądanie dowódcy 1 bcz ze zużyciem 0,2 jo.

II. Ugrupowanie bojowe – patrz apendyks 1
III. Pas odpowiedzialności ogniowej – patrz apendyks 1
IV. Manewr – patrz apendyks 1
V. Wykaz celów – patrz apendyks 2 (Plan ognia)
VI. Podział amunicji na okresy wsparcia ogniowego

- ogniowe wsparcie walki 3 bz na pozycji przedniej - 0,3 jo
- ogniowe odparcie ataku przeciwnika na pierwszą pozycję obrony - 0,7 jo
- ogniowe wsparcie broniących się wojsk w głębi obrony przeciwnika (w tym 0,4 jo na rażenie ogniowe przeciwnika podczas wykonywania kontrataku bcz) - 0,8 jo
- rezerwa dowódcy brygady - 0,2 jo

KLAUZULA TAJNOŚCI

KLAUZULA TAJNOŚCI

(b) Zadania dla pododdziałów artylerii przeciwpancernej:

Na korzyść 18 BZ 3 pappanc będzie w gotowości do zwalczania środków pancernych przeciwnika z planowej rubieży ogniowej TATRY 1 - patrz apendyks 1.

I. OPpanc brygady - 18 dappanc - być w gotowości do zwalczania środków pancernych przeciwnika z przygotowanych bądź nieprzygotowanej rubieży ogniowej według decyzji dowódcy brygady

II. Ugrupowanie bojowe – patrz apendyks 1

III. Manewr, planowe rubieże ogniowe, sygnały wywołania i czas zajęcia – patrz apendyks 1

(d) Zadania dla artylerii batalionów

I. Ogniem moździerzy uniemożliwiać przeciwnikowi wykonanie przejść w zaporach.

II. W OOA 2 kwsp i 4 kwsp być w gotowości do wykonania ze zużyciem 0,2 jo OZ 21 i OZ 41 do siły żywej zatrzymanej przed polem minowym. W przypadku wykonania kontrataku przez bcz 2 kwsp i 4 kwsp być w gotowości do wykonania ze zużyciem 0,3 jo 10 min NO OZ 22 i OZ 42 do przeciwnika przechodzącego do obrony. W przypadku pokonania przez przeciwnika zapór inżynieryjnych być w gotowości do wykonania całością dostępnej artylerii brygady SOZ GRUSZA lub JABŁOŃ na moją komendę.

III. Ugrupowanie bojowe wg decyzji dowódców batalionów

IV. Podział amunicji według decyzji dowódców batalionów z uwzględnieniem zadań wykonywanych według planu brygady (0,5 jo).

d. Wytyczne koordynujące

(1) Przedsięwzięcia koordynacji wsparcia ogniowego:

(a) Linie i rejony koordynacji wsparcia ogniowego – patrz apendyks 1

(b) Gotowość ogniowa 292000 WRZE

(c) Korytarze przelotu własnego lotnictwa - patrz apendyks 1

(2) Wytyczne do rozpoznania:

Główny wysiłek rozpoznania skupić w AE TANGO. Podział wysiłku rozpoznania artyleryjskiego: na okres walki 3 bz na pozycji przedniej rozpoznanie wzrokowe prowadzić będzie 9, 10, 11, 12 GR 18 das oraz dr rozp z 3 kwsp. Wszelkie informacje rozpoznawcze przekazywać natychmiast do szefa rozpoznania das na PKO dywizjonu na częstotliwości λ=23100. Po wykonaniu przez 3 bz zadań GR odtworzyć zdolność bojową po czym prowadzić rozpoznanie na korzyść 1 bcz. Pozostałe grupy: 1, 2, 3, 4 GR prowadzić rozpoznanie w ugrupowaniu 2 bz; 5, 6, 7, 8 GR w ugrupowaniu 4 bz; 9, 10, 11, 12 w odwodzie, na czas kontrataku w ugrupowaniu 1 bcz. Pasy rozpoznania grup według decyzji oficerów wsparcia ogniowego batalionów. Na sygnał „OKO" być w gotowości do obsługiwania strzelań według decyzji dowódcy brygady. Gotowość do rozpoznania 291500 WRZE

(3) Wytyczne do kierowania ogniem

Przygotowanie nastaw do strzelania na podstawie pełnych danych. W wypadku wykonywania SOZ na komendę dowódcy artylerii brygady miejsce pododdziałów artylerii następujące: od lewego skraju odcinka 1 bas, 2 bas, 3 bas, 2 kwsp, 4 kwsp. Kierunek zasadniczy strzelania 29-00.

e. Przedsiewziecia zabezpieczenia bojowego

(1) Przygotowanie meteorologiczne

Komunikaty „meteośredni" nadaje stacja promień z rejonu ROWISKA (1555) na częstotliwości 380 kHz od 291700 WRZE co dwie godziny.

(2) Przygotowanie geodezyjne

Dowiązanie za pomocą GPS zakończyć do 291500 WRZE. Azymuty topograficzne kierunków orientacyjnych określać sposobem giroskopowym. Kontrolę prac geodezyjnych przeprowadzić we własnym zakresie.

(3) Przygotowanie balistyczne – jak dotychczas

(4) Przygotowanie techniczne – jak dotychczas

4. ZABEZPIECZENIE LOGISTYCZNE

a. Szczegóły – patrz aneks (Zabezpieczenie logistyczne)

b. Normy zużycia amunicji dla pododdziałów artylerii.

- 122 mm HS - 2 jo
- 120 mm M - 1,6 jo + 120 szt. amunicji dymnej i 100 szt. oświetlającej;
- 82 mm M - 1,8 jo;
- PPK - 1,5 jo
- 85 mm odłamk. - 0,4 jo

KLAUZULA TAJNOŚCI

5. DOWODZENIE I ŁĄCZNOŚĆ

a. Dowodzenie

(1) Miejsce dowódcy na SD brygady, na czas kontrataku na PDO

b. Łączność

(1) Szczegóły - patrz aneks „Łączność i Informatyka"

(2) Cisza radiowa do 291500 WRZE

(3) Kody, hasła, szyfry – bez zmian

Apendyksy:

1. Plan wsparcia ogniowego 18 BZ (część graficzna)
2. Plan ognia (Tabela ognia i lista celów)*

KLAUZULA TAJNOŚCI

Kolekcja Dariusza Kaliszuka

* Patrz załącznik 2.

KLAUZULA TAJNOŚCI

Załącznik 2

Przykład zarządzenia przygotowawczego dowódcy batalionu
(żadnych zmian w stosunku do rozkazów ustnych)

Egz. nr 3 z 10
2 bz
BRZEŹNIK /0052/
290930 WRZESIEŃ
Bx - 14/ 99

ZARZĄDZENIE PRZYGOTOWAWCZE NR 1 2 bz

Dokumenty odniesienia: mapa 1:25000, arkusze; N - 34 - 140-B-a, b, c, d; -D-a, b, c, d; N - 31 - 141-A-a, c; -C-a, c; wydanie Szt. Gen WP 1983 r.

1. 3 DZ „Południowych" prowadzi natarcie w kierunku: WODYNIE /6865/, WIERZBNO /9758/ dążąc do opanowania obszaru na południowy-wschód od MIŃSKA MAZOWIECKIEGO i WARSZAWY. Z głębi przegrupowywany jest kolejny związek taktyczny - 12 DZ, który prawdopodobnie po odtworzeniu zdolności bojowej w godzinach nocnych przejdzie w dniu jutrzejszym do natarcia w kierunku: LATOWICZ /6655/, KAŁUSZYN /8655/, WIERZBNO.
2. Batalion przejdzie do organizacji obrony w godzinach popołudniowych dnia dzisiejszego.
3. Zadanie dla dowódców pododdziałów zostaną postawione na SD 2 bz. Termin stawiania zadań zostanie przekazany później.
4. Do 291200 złożyć doraźne meldunki o sytuacji. Przygotować się do prowadzenia fortyfikacyjnej rozbudowy terenu w godzinach nocnych.
5. Rannych i chorych przekazać do szpitala w WIERZBNO /9859/.

Potwierdzenie

KOWALSKI
Ppłk

Za zgodność:
S3

KLAUZULA TAJNOŚCI

KLAUZULA TAJNOŚCI

Rozdzielnik:	
Zewnętrzny:	Egz. Nr
Do realizacji:	
1 kz	1
2kz	2
3kz	3
2 kwsp	4
2 klog	5
Do wiadomości:	
Dowódca 18 BZ	6
Wewnętrzny:	
Do wiadomości:	
Zespół Dowodzenia	7
Zespół Zabezpieczenia Działań	8
Dowódca	9
a/a	10

KLAUZULA TAJNOŚCI

KLAUZULA TAJNOŚCI

Załącznik 3

Przykład rozkazu operacyjnego dowódcy batalionu
(żadnych zmian w stosunku do rozkazów ustnych)

Egz. nr 2 z 14
2 bz
OSSÓWNO /9952/
292000 WRZESIEŃ
Px - 14/ 99

ROZKAZ OPERACYJNY Nr 1 2 bz

Dokumenty odniesienia: mapa 1:25000 arkusze N - 34 - 140-B-a, b, c, d; -D-a, b, c, d; N - 31 - 141-A-a, c; -C-a, c; wydanie Szt. Gen WP 1983 r.

Strefa czasowa: ALFA

Podział sił:

Ubezpieczenie bojowe:

3/2 kz

I rzut:

1 kz
2 kz
3 kz (+/-)
(+) 1 / 1 kcz
(+) plsap
(-) 1 / 3 kz (do 1 kcz)

Odwód:

1 / 4 bcz (+/-)
(+) 1 / 3 kz
(-) 1 / 1 kcz

Artyleria do ognia pośredniego:

2 kwsp

Logistyka:

2 klog

1. SYTUACJA
   a. Przeciwnik.
      (1) 3 DZ „Południowych" nacierając dwoma brygadami w pierwszym rzucie do 15.00 29.09 opanowała rubież: płn. KŁÓDZIE /7571/, MARYSIN /7866/, BORKI /7462/, TROJANÓW /7758/, DWORSZCZYZNA /7754/.

KLAUZULA TAJNOŚCI

KLAUZULA TAJNOŚCI

(2) Z głębi przegrupowuje kolejny związek taktyczny - 12 DZ, którym prawdopodobnie po odtworzeniu zdolności bojowej w godzinach nocnych przejdą w dniu 30.09 do natarcia w kierunku: LATOWICZ /6655/, KAŁUSZYN /8655/, WIERZBNO.

(3) Aneks A (ROZPOZNANIE)

b. Wojska własne.

(1) 17 BZ skutecznie powstrzymuje natarcie przeciwnika i nie dopuszcza do przerwania się go w kierunku: WODYNIE /6865/, SUCHODÓŁ /9864/. Część sił wyprowadza z walki organizując obronę na dogodnych rubieżach terenowych.

(2) 18 BZ wykonywała marsz do rejonu działań czołem JAWOREK /9555/ w gotowości do wejścia do walki zgodnie z decyzją dowódcy dywizji.

(3) Celem walki 18 BZ jest zadanie przeciwnikowi strat uniemożliwiających kontynuowanie natarcia i utrzymanie rejonu : GÓRY /8849/, SŁUCHOCIN /8966/, SULKI /0057/.

(4) Na prawo 4 bz przejchodzi do obrony rejonu: WITY,1km płn. TRZEBUCZA (8960),płd. CIERPIĘTA, z zadaniem załamania natarcia przeciwnika i niedopuszczenia do przerwania się w kierunku: KUFLEW /7556/, CIERPIĘTA /9457/.

(5) Na lewo wzdłuż drogi KAŁUSZYN – BROSZKÓW przechodzi do obrony bz ze składu 6 DZ.

c. Zmiany w podporządkowaniu.

Patrz: ANEKSY

2. ZADANIE

2 bz z kcz, plsap przechodzi do obrony nakazanego rejonu. Przejmuje walkę od 3 bz na linii ZIELONA, zabezpiecza jego przejście przez własne ugrupowanie po trzech drogach, i we współdziałaniu z 4bz załamuje natarcie przeciwnika. Batalion jest w gotowości do zwrotu zaczepnego wspólnie z kontratakiem odwodu brygady w celu rozbicia przeciwnika w rejonie włamania i odtworzenia przedniego skraju obrony.

KLAUZULA TAJNOŚCI

KLAUZULA TAJNOŚCI

3. REALIZACJA

a. Zamiar walki.

(1) Myślą przewodnią dowódcy batalionu jest przejęcie walki na linii ZIELONA siłami ubezpieczeń bojowych i ognia artylerii, a następnie prowadzenie zdecydowanej obrony siłami głównymi batalionu od linii FEBA w celu zatrzymania przeciwnika nie dalej niż na linii CZERWONA i stworzenia w ten sposób warunków do kontrataku odwodu 18 BZ.

(2) W tym celu batalion częścią sił pierwszorzutowych kompanii przejmuje walkę na linii ZIELONA, następnie trzema kz w pierwszym rzucie prowadzi walkę obronną. Rejon kluczowy w centrum ugrupowania. Kompania czołgów w odwodzie batalionu w gotowości do wykonania zwrotu zaczepnego wspólnie z odwodem 18 BZ.

(3) Ugrupowanie bojowe. Patrz: Podział sił.

(4) Priorytety wsparcia ogniowego w kolejności:

(a) Wsparcie ubezpieczeń bojowych.

(b) Wsparcie kompanii w rejonie głównego wysiłku obrony.

(c) Wsparcie ewentualnego kontrataku odwodu batalionu.

b. 1 kz.

(1) Bronić wskazanego punktu oporu.

(2) Załamać natarcie przeciwnika najpóźniej na linii CZERWONA.

(3) Być w gotowości do zabezpieczenia częścią sił kontrataku odwodu brygady.

(4) Wyznaczyć przewodników, nawiązać kontakt z oficerem łącznikowym 3 bz oraz ustalić sygnały i znaki rozpoznawcze.

(5) Być w gotowości do przepuszczenia przez swoje ugrupowanie części sił 3 bz.

(6) Aneks B (PLAN OBRONY)

c. 2 kz.

(1) Bronić wskazanego punktu oporu.

(2) Załamać natarcie przeciwnika najpóźniej na linii CZERWONA.

(3) Aneks B (PLAN OBRONY)

d. 3 kz.

(1) Bronić wskazanego punktu oporu.

(2) Załamać natarcie przeciwnika najpóźniej na linii CZERWONA.

(3) Być w gotowości do zabezpieczenia częścią sił kontrataku odwodu brygady.

(4) Wyznaczyć przewodników, nawiązać kontakt z oficerem łącznikowym 3 bz oraz ustalić sygnały i znaki rozpoznawcze.

(5) Być w gotowości do przepuszczenia przez swoje ugrupowanie części sił 3 bz.

(6) Aneks B (PLAN OBRONY)

KLAUZULA TAJNOŚCI

e. 1 kcz.

(1) Odwód batalionu.

(2) Być w gotowości do wykonania kontrataku wspólnie z odwodem brygady.

(3) Aneks B (PLAN OBRONY).

f. 2 kwsp.

(1) SO: główne SO (9163 B), zapasowe SO nr 1 kol. OGRÓDEK (9263 A).

(2) Podczas zwalczania przeciwnika przed przednią linią obrony dezorganizować system rozpoznania wzrokowego. Na kierunku obrony lewoskrzydłowe kompanii zdezorganizować wyjście przeciwnika na rubież ataku.

(3) Podczas walki o przednią linię obrony wzbraniać atak przeciwnika na kierunku obrony prawoskrzydłowej. W przypadku pokonania przez przeciwnika zapór inżynieryjnych być w gotowości do wykonania całością dostępnej artylerii brygady SOZ GRUSZA na komendę dowódcy artylerii brygady.

(4) Podczas walki w głębi osłonić lewe skrzydło batalionu oraz wzbraniać rozprzestrzeniania się przeciwnika.

(5) W przypadku wykonywania kontrataku odwodem brygady być w gotowości do wykonania NO OZ 22 wg. planu dowódcy artylerii brygady;

(6) We wszystkich okresach być w gotowości do oślepiania atakującego przeciwnika, zadymiania podczas zajmowania pozycji ryglowych przez kompanie, a w nocy do oświetlania terenu i obiektów w ugrupowaniu przeciwnika.

(7) Aneks C (WSPARCIE OGNIOWE).

g. 2 klog.

(1) Do czasu osiągnięcia gotowości bojowej rozwinąć batalionowe elementy logistyczne.

(2) Aneks D (ZABEZPIECZENIE LOGISTYCZNE).

h. Wytyczne koordynujące.

(1) Gotowość systemu ognia - 29193000 WRZESIEŃ.

(2) Gotowość prac inżynieryjnych pierwszej kolejności - 300430 WRZESIEŃ.

(3) Zmiany w podporządkowaniu zakończyć do 291400 WRZESIEŃ.

(4) Gotowość do obrony -300445 WRZESIEŃ.

4. ZABEZPIECZENIE LOGISTYCZNE

Aneks D (ZABEZPIECZENIE LOGISTYCZNE).

KLAUZULA TAJNOŚCI

KLAUZULA TAJNOŚCI

5. DOWODZENIE I ŁACZNOŚĆ

a. Dowodzenie.

(1) SD KOLONIA STAWSKA /9060/ od 300200 WRZESIEŃ.

b. Łączność.

(1) TDR - 87/ Tabela 5050 / Dane radiowe nr 511, 512, 534, 548,551.

(2) Cisza radiowa - LAS.

Potwierdzenie odbioru

KOWALSKI
MJR

Za zgodność:
S3

Aneksy: A (ROZPOZNANIE) – nie wykonano
B (PLAN OBRONY)
C (WSPARCIE OGNIOWE);
D (ZABEZPIECZENIE LOGISTYCZNE)

Rozdzielnik:

Zewnętrzny:	Egz. Nr
Do realizacji:	
1 kz	1
2kz	2
3kz	3
1 kcz	4
2 kwsp	5
2 klog	6
Do wiadomości:	
Dowódca 18 BZ	7
4 bz	8
Wewnętrzny:	
Do realizacji:	
Zespół Dowodzenia	9-10
Zespół Zabezpieczenia Działań	11
Do wiadomości:	
Dowódca	12
a/a	13
zapasowe	14

KLAUZULA TAJNOŚCI

ANEKS B (PLAN OBRONY) DO ROZKAZU OPERACYJNEGO NR 1 2 bz
Dokumenty odniesienia: mapa 1;25 000 arkusze N-34-140-B-a,b,c,d,
N-34-141-A-a,c, wydanie SG WP 1983 r.

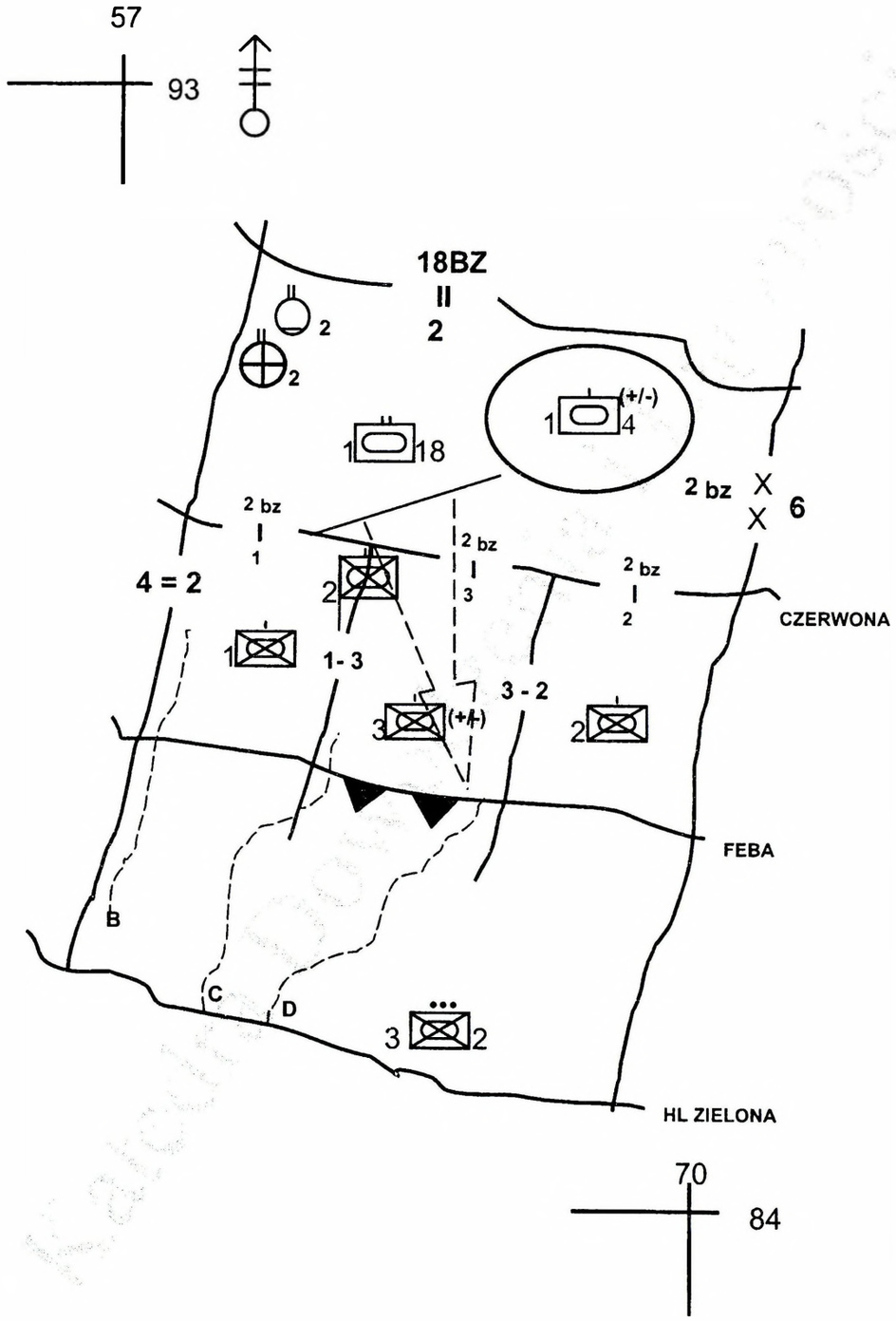

KLAUZULA TAJNOŚCI

KLAUZULA TAJNOŚCI

Załącznik 4

ANEKS E (WSPARCIE OGNIOWE) DO ROZKAZU OPERACYJNEGO Nr 1 2 bz.

Dokumenty odniesienia - patrz rozkaz operacyjny

Strefa czasowa

1. STUACJA

a. Przeciwnik

(1) Patrz Aneks B (ROZPOZNANIE) do Rozkazu operacyjnego nr 1.

(2) Wsparcie ogniowe natarcia 122 BZ może realizować do 3 dywizjonów artylerii oraz trzy baterie moździerzy.

b. Wojska własne

(1) Patrz pkt. 3 (a) rozkazu operacyjnego.

(2) Na korzyść 2 bz 18 das realizować będzie bezpośrednie wsparcie ogniowe, zwalczając przede wszystkim atakujące kompanie zmechanizowane i czołgów przeciwnika, a ponadto SD batalionów oraz elementy systemu rozpoznania i Wre. W czasie ogniowego odparcia ataku 18 das jest w gotowości do wykonania trzech SOZ (patrz lista celów), natomiast 2/3 pa jest w gotowości do wykonania bateryjnego narzutowego pola minowego PLATAN-1 według decyzji dowódcy 18 BZ na kierunku obrony 2 w rejonie: pkt. 145,3, płn. zach. kol. BOJMIE lub 4 bz.. Podczas walki w głębi obrony OPpanc brygady będzie w gotowości do zwalczania celów opancerzonych z przygotowanych rubieży ogniowych.

c Zmiany w podporządkowaniu: bez zmian

2. ZADANIE

Realizować wsparcie bezpośrednie kompanii batalionu. Być w gotowości do wykorzystania wysiłku artylerii realizującej zadania wzmocnienia ogniem. W wypadku wykonywania kontrataku prze 1 bcz, wesprzeć go 2 kompanię wsparcia wg planu artylerii brygady.

KLAUZULA TAJNOŚCI

KLAUZULA TAJNOŚCI

3. REALIZACJA

a. Myśl przewodnia w zakresie wsparcia ogniowego

Wykorzystując skutki ognia artylerii przełożonego oraz ogniem kompanii wsparcia wzbraniać ataku przeciwnika na przednią linię obrony, osłonić zapory minowe i wzbranianiać ich rozgradzania, osłonić lewe skrzydło batalionu i luki między kompaniami. Główny wysiłek wsparcia ogniowego skupić przed przednim skrajem obrony, dążąc do dezorganizacji i opóźnienia wyjścia pododdziałów przeciwnika na rubież ataku. Ogniem kompanii wsparcia poprzez zadymianie i oślepianie dezorganizować systemu rozpoznania wzrokowego i radiolokacyjnego przeciwnika oraz oświetlać teren i cele przeciwnika podczas walki w nocy.

b. Wsparcie lotnicze - odwołanie do właściwego Aneksu

c. Wsparcie przez artylerię

(1) Informacje ogólne

Wsparcie ogniowe walki obronnej 2 bz realizować w trzech etapach:

- Przed przednią linią obrony od CFL 18 BZ do FEBA;
- W trakcie walki o przednią linię obrony od FEBA do PL KRZAK;
- Podczas walki w głębi od PL KRZAK do PL CZERWONA.

(2) Podział artylerii i zmiany podporządkowania w toku walki – bez zmian

(3) Zadania dla kompanii wsparcia:

I. 2 kwsp realizować następujące zadania taktyczne:

- podczas zwalczania przeciwnika przed przednią linią obrony: dezorganizować system rozpoznania wzrokowego i radiolokacyjnego (stacji nadzorowania pola walki) przed frontem obrony batalionu obezwładniając wykryte PO i stanowiska stacji radiolokacyjnych; na kierunku obrony lewoskrzydłowe kompanii zdezorganizować wyjście przeciwnika na rubież ataku; być w gotowości do wykonania ze zużyciem 0,2 jo OZ 21 do siły żywej zatrzymanej przed polem minowym.
- podczas walki o przednią linię obrony wzbraniać atak przeciwnika na kierunku obrony prawoskrzydłowej kompanii; osłonić zapory minowe i wzbraniać ich rozgradzania; W przypadku pokonania przez przeciwnika zapór inżynieryjnych być w gotowości do wzięcia udziału w SOZ GRUSZA na komendę dowódcy artylerii brygady.

KLAUZULA TAJNOŚCI

KLAUZULA TAJNOŚCI

- podczas walki w głębi osłonić lewe skrzydło batalionu oraz wzbraniać rozprzestrzeniania się przeciwnika i nie dopuścić do przełamania pozycji ryglowych kompanii;
- w przypadku wykonywania kontrataku odwodem brygady być w gotowości do wykonania ze zużyciem 0,3 jo 10 min NO OZ 22 wg. planu dowódcy artylerii brygady;
- we wszystkich okresach być w gotowości do oślepiania atakującego przeciwnika, zadymiania podczas zajmowania pozycji ryglowych przez kompanie, a w nocy do oświetlania terenu i obiektów w ugrupowaniu przeciwnika.

II. Ugrupowanie bojowe: główne SO (9163 B), SDO 2 kwsp 166,2, wysunięty PO 167,2; zapasowe SO nr 1 kol. OGRÓDEK (9263 A), SDO 2 kwsp zabudowania JABŁONNA – patrz apendyks 1.

III Sektor ognia – patrz apendyks 1

IV. Manewr – patrz apendyks 1

V. Wykaz celów (ognie planowe) – patrz apendyks 3

VI. Podział amunicji na etapy wsparcia ogniowego:

- wsparcie ogniowe przed przednią linią obrony -0,5 jo;
  (w tym ogień wg planu dowódcy artylerii brygady 0,2 jo)
- wsparcie ogniowe walki na przedniej linii obrony -0,7 jo;
  (w tym udział we wsparciu ogniowym kontrataku 1 bcz 0,3 jo)
- ogniowe wsparcie pododdziałów broniących się w głębi -0,3 jo;
- rezerwa dowódcy batalionu -0,1 jo.

d. Instrukcje koordynujące

(1) Przedsięwzięcia koordynacji wsparcia ogniowego

(a) Linie i rejony koordynacji wsparcia ogniowego – patrz apendyks 1

(b) Gotowość ogniowa 292000 WRZE

(c) Korytarze przelotu własnego lotnictwa - patrz apendyks 1

(2) Wytyczne do rozpoznania:

(a) Główny wysiłek rozpoznania skupić w AE TANGO. W ugrupowaniu batalionu działać będą 1, 2, 3 i 4 GR das. Wszelkie informacje rozpoznawcze przekazywać natychmiast do mnie w sposób jak dotychczas oraz szefa rozpoznania das na PKO dywizjonu na częstotliwości λ=23100. Na sygnał „OKO" być w gotowości do obsługiwania strzelań według decyzji dowódcy brygady. Gotowość do rozpoznania 291500 WRZE

KLAUZULA TAJNOŚCI

(3) Wytyczne do kierowania ogniem

Przygotowanie nastaw do strzelania na podstawie pełnych danych. W wypadku wykonywania SOZ na komendę dowódcy artylerii brygady miejsce 2 kwsp na prawym skraju odcinka 18 das przez 4 kwsp. Kierunek zasadniczy strzelania 29-00.

e. Przedsiewzięcia zabezpieczenia bojowego

(1) Przygotowanie meteorologiczne

Komunikaty „meteośredni" nadaje stacja promień z rejonu ROWISKA (1555)na częstotliwości 380 kHz od 291700 WRZE co dwie godziny.

(2) Przygotowanie geodezyjne

Dowiązanie za pomocą GPS zakończyć do 291500 WRZE. Azymuty topograficzne kierunków orientacyjnych określać sposobem giroskopowym. Kontrolę prac geodezyjnych przeprowadzić we własnym zakresie.

(3) Przygotowanie balistyczne – jak dotychczas

(4) Przygotowanie techniczne – jak dotychczas

4. ZABEZPIECZENIE LOGISTYCZNE

a. Szczegóły – patrz aneks (Zabezpieczenie logistyczne)

b. Normy zużycia amunicji dla kwsp

- 120 mm M - 1,6 jo + 120 szt. amunicji dymnej i 100 szt. oświetlającej;

5. DOWODZENIE I ŁĄCZNOŚĆ

a. Dowodzenie

(1) Miejsce dowódcy artylerii na SD brygady, na czas kontrataku na PDO

b. Łączność

(1) Szczegóły - patrz aneks „Łączność"

(2) Cisza radiowa do 291500 WRZE

(3) Kody, hasła, szyfry – bez zmian

Apendyksy:

1. Plan wsparcia ogniowego 2 bz (część graficzna) – nie wykonany
2. Tabela realizacji wsparcia ogniowego 2 bz (patrz tabela 3)
3. Plan ognia 2 kompanii wsparcia (Tabela ognia i lista celów)

KLAUZULA TAJNOŚCI

KLAUZULA TAJNOŚCI

Odniesienia:
(1) Wykaz celów nr .....
(2) Oleata celów nr .....
(3) Rozkaz operacyjny nr .....

Egz. dla .....
Sztab wydający.....
Zmiany dokonane przez .....
Miejsce wydania (może być kodowane).....
Grupa data/czas i podpis .....
Numer wychodzący .....
Strona..... z .....

TABELA OGNIA 2 kwsp (PRZYKŁAD)
PLAN OGNIA GODZINA G 1036 (nie przekazywać)

Lp.	SKŁAD / FORMACJA		CELE PLANOWANE	CELE NA WEZW A-NIE	UWAGI
	(a)	(b)	(c)	(d)	(e)
	SKŁAD / FORMACJA	JEDNOSTKA STRZELAJĄCA	-20 -10 H +10 +20		
1	2 kwsp (120mm)	A	AA0120 36 (a) / AY1007 36 / AA1006 36 (b)		(a) 50% Zbliżeniowy /VT (b) 50% Ze zwłoką
2	2 kwsp (120mm)	A i B	AA1005 60 (c) / AY0125 60 / AA1002 60		(c) 50% Ze zwłoką
3	2 kwsp (120mm)	B	AA1001 36 (a) / AA2002 36 (d) / AA0019 36		(d) 1 działo zadymia
*	- -	-	- - / - - / - - / - -	-	-
6	2 kwsp (120mm)	B	AA2002 16	AA0010 20 (e)	(e) 50% Zbliżeniowy /VT

Potwierdzenie odbioru:
Za zgodność:
Rozdzielnik:

Nazwisko dowódcy:
Stopień:

KLAUZULA TAJNOŚCI

Załącznik 4 a

Odniesienia:
(1) Mapy, Tabele i stosowne dokumenty
(2) Użyty system współrzędnych (określenie użytego rodzaju systemu odniesienia, np. siatka UTM, siatka współrzędnych prostokątnych, itp.)

Egz. dla ...
Sztab wydający ...
Zmiany dokonane przez ...
Miejsce wydania (może być zakodowane) ...
Grupa data / czas i podpis ...
Numer wychodzący ...
Wykaz celów nr ...
Strona ... z ...

Lista celów

Załącznik 4 b

Lp	Numer	Opis	Współrzędne	Wysokość	Wymiary		Położenie		Źródło i/lub dokładność	Uwagi
					Długość	Szerokość				
	(a)	(b)	(c)	(d)	(e)		(f)		(g)	
1	AA1001	Pozycja obronna	NO 11004280	45	300	100	4500			Grupa celówA1H
2	AA0010	Skrzyżowanie dróg	NO 11304720	48						Wyznaczony 1FA Bn
3	AZ1002	Rejon ześrodkowania	NO 12804990	55	Promień	200				
*	-	-	-	-	-	-	-		-	-
7	AA2002	Piechota w okopach	NO 14404250	51	100		1800			Grupa celów A2G
8	AY1007	Punkt obserwacyjny	NO 13504310	74						Grupa celów A2G
9	AA0125	Gniazdo karabinu maszynowego	NO 11304210	62	Promień	100				Grupa celów A1H
*	-	-	-	-	-	-	-		-	-
12	AA0132	Las	NO 15404820	45	300	200	4500			
13	AA1005	Linia okopów	NO 14204510	60	300		1600			
14	AA1006	Ukryty punkt obserwacyjny	NO 13104650	80						
*	-	-	-	-	-	-	-		-	-

Potwierdzenie odbioru:
Za zgodność:
Rozdzielnik:

Nazwisko dowódcy:
Stopień:

KLAUZULA TAJNOŚCI

Załącznik 5

UKŁAD I TREŚĆ ANEKSU ZABEZPIECZENIA LOGISTYCZNEGO DO ROZKAZU OPERACYJNEGO BATALIONU

(Przykład opracowania)

ANEKS I (ZABEZPIECZENIE LOGISTYCZNE) DO ROZKAZU OPERACYJNEGO 01 / 99

1. INFORMACJE OGÓLNE

a. Urządzenia logistyczne brygady działające na korzyść 31 bz:

(1) BPZ rozwinięty w KOSZEWNICA (0060) od 051900;
(2) PZUS rozwinięty w WYCZÓŁKI (0061) od 052000;
(3) BPO rozwinięty w WIERZBNO (9858) od 051930.

b. Siły i środki logistyczne przydzielone 31 bz:

(1) drem (warsztat remontu pojazdów – WRP) z 3 blog od 051800;
(2) drewak (ciągnik ewakuacyjny – WPT „Mors") z 3 blog od 051800;
(3) samochód sanitarny z 3 blog od 052300.

c. Zadanie

Do czasu rozpoczęcia obrony zgromadzić w pododdziałach batalionu następujące zapasy zaopatrzenia:

(1) Środki bojowe - jak tabela 1;
(2) Pozostałe zaopatrzenie - wg obowiązującego urzutowania.

Odtworzyć zdatność techniczną podstawowego UiSW oraz wyewakuować rannych i chorych z 1 i 2 kz. W toku obrony zapewnić pododdziałom batalionu niezbędne dostawy zaopatrzenia oraz usługi specjalistyczne i gospodarczo-bytowe.

d. Rejon logistyczny 1 bz w obronie: Apendyks 1.

e. Koncepcja działania jednostek i urządzeń logistycznych 31 bz w toku obrony:

(1) 31 klog od 052200 rozwija bpz w m. GRĘBKÓW (9365), rejon zapasowy PODSUSZE (9465) oraz dowozi zaopatrzenie dla 1kz, 2kz i kwsp. Pozostałe pododdziały zaopatrzenie (z wyznaczonych źródeł) pobierają własnym transportem;

(2) 31 klog od 060300 organizuje GER własnymi i przydzielonymi z 3 blog siłami i środkami oraz rozwija pośredni rejon gromadzenia funduszu ewakuacyjnego w m. Kol. GRĘBKÓW (9365), rejon zapasowy BORKI (9366);

KLAUZULA TAJNOŚCI

(3) 31 klog od 052300 rozwija bpo w m. JABŁONNA (9263), rejon zapasowy POTOK (9364) oraz ewakuuje rannych i chorych z pododdziałów I rzutu i kwsp. Pozostałe pododdziały swoich rannych i chorych do bpo ewakuują własnym transportem;

(4) Drogi dowozu i ewakuacji

(a) DDiE nr 1 „CIS": GRĘBKÓW (9365), JABŁONNA (9263), Kol. JABŁONNA (9163);

(b) DDiE nr 2"MODRZEW": GRĘBKÓW OSADA (9364), LEŚNICA (9263), STAWISKA (9161);

(c) DR nr 1 „DĄB": STAWISKA (9161), JABŁONNA OSADA (9163), ZAGOŹDZIE (9066);

(d) DET nr 1 : „ŚWIERK": Kol. GRĘBKÓW (9365), GROSZKI (9265), RUDA (9164.

2. ZABEZPIECZENIE MATERIAŁOWE I TECHNICZNE

a. Zaopatrzenie

(1) Wielkość zapasów środków bojowych gromadzonych w 31 bz

Tabela 1.

Lp.	Pododdziały	Środki bojowe			
		am. strz.	am. możdz.	am. bwp	am. pokł.
		jo	jo	jo	jo.
1	**Pododdziały I rzutu**				
	1kz, 2kz	0,6	-	1,0	1,0
2	**Odwód**				
	3kz	0,5	-	1,0	1,0
3	**Pozostałe**				
	kwsp	0,5	1,0	-	-
	klog	0,5	-	-	-
	plł	0,5	-	-	-

Pozostałe środki bojowe i materiałowe wg obowiązującego urzutowania.

KLAUZULA TAJNOŚCI

KLAUZULA TAJNOŚCI

(2) Organizacja zaopatrywania:

(a) klasa I (żywność i woda)

- w 31 klog do 052400 zgromadzić po 3 rdz;
- 31 klog do 052300 dowieźć wodę konsumpcyjną dla 1kz i 2 kz. Punkt spotkania: remiza strażacka w Kol. JABŁONNA (9163);
- kwsp do 052300 pobrać własnym transportem z piekarni w JABŁONNA (9263);
- pozostałe pododdziały od 052200 pobrać z mleczarni w OGRÓDKU (9362);

(b) klasa II (przedmioty zaopatrzenia mundurowego i wyposażenia indywidualnego)

- brakujące przedmioty wyposażenia indywidualnego pobierać własnym transportem z bpz;

(c) klasa III (materiały pędne i smary)

- 31 klog o 052230 dowieźć mps do: 1 kz - 1,5 t ON punkt spotkania - dom sołtysa STAWISKA (9161) ; 2kz - 1,6 t ON punkt spotkania - żwirownia Kol. JABŁONNA (9163); kwsp - 1,0 t ON punkt spotkania - wiadukt kolejowy (9264);

(d) klasa IV (materiały budowlane i konstrukcyjne)

- 31 klog o 052100 przyjąć dostawę 10 m^3 tarcicy sosnowej. Punkt spotkania – kościół PODSUSZE (9464). Materiał złożyć w rejonie bpz;

(e) klasa V (środki bojowe)

- 31 klog o 052200 dowieźć do: 1kz am. bwp 0,8 t, am. PPK – 0,4 t, am. strz. – 0,3 t. Punkt spotkania – dom sołltysa STAWISKA (9161), 2 kz am. bwp – 0,6 t, am. PPK – 0,4 t, am. strz. – 0,2 t. Punkt spotkania – Kol. JABŁONNA (9163), kwsp am. moździerzowej – 8 t. Punkt spotkania – wiadukt kolejowy (9264);
- 3 kz uzupełnić brakujące zapasy ŚBiM do pełnych norm zapasów taktycznych z bpz własnym transportem;
- 31 klog do 052400 odtworzyć zapasy ŚBiM z 3 składu amunicji w POBRATYMACH (9567);

KLAUZULA TAJNOŚCI

KLAUZULA TAJNOŚCI

- 31 klog o 061100 dowieźć do: 1kz am. strz. - 0,3 t, am. pokł. - 0,15 t, am. bwp – 0,5 t, am. ppk – 0,15 t. Punkt spotkania – dom sołtysa STAWISKA (9161); 2 kz am. strz. – 0,3 t, am. pokł. – 0,15 t, am. bwp – 0,5 t, am. ppk – 0,15 t. Punkt spotkania – Kol. JABŁONNA (9163); kwsp am. moździerzowej – 3,2 t. Punkt spotkania – wiadukt kolejowy (9264);
- 31 klog o 0612000 odebrać transport amunicji od 3 blog w ilości: am. strz. 2 t, am. pokł. 1,2 t, am. bwp – 5 t, am. ppk – 1,5 t, am. moźdz. – 10,5 t. Być w gotowości do dokonania kolejnego dowozu do walczących pododdziałów;

(f) klasa VI (artykuły handlu wojskowego)

- 31 klog od 060200 do odwołania przerwać sprzedaż artykułów w kantynie żołnierskiej;

(g) klasa VII (uzbrojenie i sprzęt wojskowy)

- 31 klog o 051800 przyjąć ciągnik ewakuacyjny WPT „Mors" i WRP. Punkt spotkania – kościół PODSUSZE (9464);
- kwsp o 052300 dowieziony zostanie do rejonu SO moździerz M120;

(h) klasa VIII (leki, środki opatrunkowe i sprzęt sanitarno - medyczny)

- dot. wszystkich pododdziałów – zaopatrywanie w środki zaopatrzenia medycznego jak dotychczas;

(i) klasa IX (podzespoły, części zamienne oraz materiały eksploatacyjne)

- dot. wszystkich pododdziałów – do 052400 pobrać z bpz brakujące ilości materiałów eksploatacyjnych;
- 31 klog o 052400 zdać do BPZ zdekompletowane zestawy remontowe i pobrać nowe;

(j) klasa X (artykuły powszechnego użytku)

- dot. wszystkich pododdziałów – zaopatrywanie w materiały powszechnego użytku – jak dotychczas;

b. Transport

(1) dot. wszystkich pododdziałów – do 052300 przekazać do GZD potrzeby w zakresie ruchu pojazdów po drodze „CIS" i „MODRZEW";

(2) 3 kz od 060200 zorganizować 2 posterunki kontroli i regulacji ruchu na drodze "CIS";

c. Służby/obsługa

(1) 31 klog – przyjąć na zaopatrzenie drem i drewak z 3 blog;

KLAUZULA TAJNOŚCI

KLAUZULA TAJNOŚCI

d. Siła robocza

(1) 31 klog od 052200 do 060400 przydzielam 10 pracowników cywilnych do wykonywania prac przeładunkowych. Miejsce odbioru - dom sołtysa KÓZKI (9365);

e. remonty i obsługiwanie techniczne

(1) 31 klog od 060400 zorganizować PRiPT i prowadzić rozpoznanie techniczne na kierunku działania 1 i 2 kz;

(2) 31 klog do 052300 przeprowadzić rozpoznanie i oznakować DET na kierunku 1 i 2kz;

(3) 31 klog od 060400 wydzielić GER działającą w rejonie Kol. GRĘBKÓW (9365). Ewakuacje uszkodzonego UiSW prowadzić siłami i środkami GER |i PRiPT do pośredniego rejonu gromadzenia funduszu ewakuacyjnego. Dalszą ewakuacje prowadzić będą siły i środki ewakuacyjne 3 blog;

(4) 31 klog remonty uszkodzonego UiSW ograniczyć do remontu o czasie nie przekraczającym 2 godz;

3. ZABEZPIECZENIE MEDYCZNE

a. ewakuacja

(1) 31 klog od 060500 prowadzić ewakuację rannych i chorych z 1 kz, 2 kz i kwsp do bpo;

(2) 31 klog o 052300 przyjąć samochód sanitarnych z 3 blog. Punkt spotkania – kościół PODSUSZE (9464);

(3) 31 blog od 060400 ewakuację medyczną z 1 kz i kwsp prowadzić po drodze „CIS", a z 2 kz po drodze „MODRZEW";

(4) 31 klog od 060400 rannych z uszkodzeniami dróg oddechowych kierować bezpośrednio na hospitalizację do szpitala chorób płucnych w WYSZKOWIE.

4. SPRAWY PERSONALNE

a. Dot. wszystkich pododdziałów – meldunki o stanie osobowym składać do 1800, w przypadku strat masowych – natychmiast;

b. 1 kz z dniem 06 MAJ wyznaczam na stanowisko szefa kompanii sierż. Jana SŁOMSKIEGO. Ww przyjąć na zaopatrzenie z dniem przybycia;

c. 3 kz – za męstwo i odwagę w walce," Medalem za Męstwo i Odwagę" odznaczony został sierż. Jan BOGUMIŁEK;

d. Dot. jeńców wojennych – jeńców przekazywać do GZD SD;

KLAUZULA TAJNOŚCI

KLAUZULA TAJNOŚCI

e. Grzebanie poległych i zmarłych żołnierzy.
   (1) dot. wszystkich pododdziałów – od 060400 zorganizować w pododdziałach grupy oczyszczania pola walki. Ciała poległych gromadzić w pobliżu bpo;
   (2) 31 klog od 060400 wydzielić 6 żołnierzy oraz 2 samochody ciężarowo – terenowe do ewakuacji ciał poległych w rejon cmentarza w GRĘBKOWIE (9362);
   (3) 31klog o 062000 zorganizować na cmentarza w GRĘBKOWIE uroczystość pochówku poległych żołnierzy;

f. Dot. wszystkich pododdziałów - rozliczenie list żołdu zdać do 052400 do kasy batalionu.

5. WSPÓŁPRACA WOJSKOWO - CYWILNA

a. 31 blog do 052000 uszczegółowić z władzami gminy JABŁONNA terminy i zakres wykorzystania pomieszczeń szkoły podstawowej do rozwinięcia bpo.

6. INNE SPRAWY

a. Do obrony i ochrony urządzeń i pododdziałów logistycznych batalionu wyznaczam 1 dr z 3 bz.

7. DOWODZENIE I ŁĄCZNOŚĆ

a. Ograniczenia w łączności
   Jak w aneksie F – organizacja łączności;

b. Umowne sygnały dowodzenia
   Jak w Rozkazie operacyjnym 05/99;

c. Kryptonimy i numery osób funkcyjnych
   Jak w Rozkazie operacyjnym 01/99.

Apendyksy: 1. Normy zużycia zaopatrzenia na 25 MARZEC.
2. Plan zabezpieczenia logistycznego 32 bz.

KLAUZULA TAJNOŚCI

KLAUZULA TAJNOŚCI

Apendyks 1. Normy zużycia zaopatrzenia na 25MARZEC

Rodzaj zaopatrzenia	jk	1kz	2kz	3kz	kwsp	plłącz	klog
1	2	3	4	5	6	7	8
A. Amunicja							
- strzelecka	jo	0,6	0,6	0,4	0,4	0,4	0,4
- strzelecka pokł.	jo	1,2	1,2	0,8	-	-	-
- moździerzowa BWP	jo	-	-	-	1,2	-	-
- przeciwlotnicza	jo	1,3	1,3	1,0	-	-	-
- ppk	jo	-	-	-	-	-	-
	jo	1,2	1,2	1,0	-	-	-
B. Środki inż. sap.							
- miny ppanc.	szt.	120	120	60	-	-	-
- materiał wybuch.	kg	80	80	-	-	-	-
- zapory	kpl.	5	5	2	-	-	-
C. Środki wojsk opchem							
dymne:							
- RGD	szt.	54	54	-	-	-	-
- świeca DM-11	szt.	50	50	-	-	-	-
- świeca BDSz -6	szt.	-	-	-	-	-	-
D. Paliwa płynne							
- BS	jn	-	-	-	-	1,0	1,0
- On_{pk}	jn	1,0	1,0	1,0	0,8	0,8	1,1
- On_{pg}	jn	1,0	1,0	1,0	-	-	-

KLAUZULA TAJNOŚCI

KLAUZULA TAJNOŚCI

Egz. nr 2 z 8
32 bz
JANÓW (4490). POLSKA
250600A Marzec 1999

APENDYKS C DO ANEKSU I

PLAN ZABEZPIECZENIA LOGISTYCZNEGO 32bz

Dokumenty odniesienia: Mapa seria 1901 : N 33-127 C,D, NN 33-128 A,B,C N 33-129 B,C
Wydanie 1 - OTSG, skala 1: 50 000

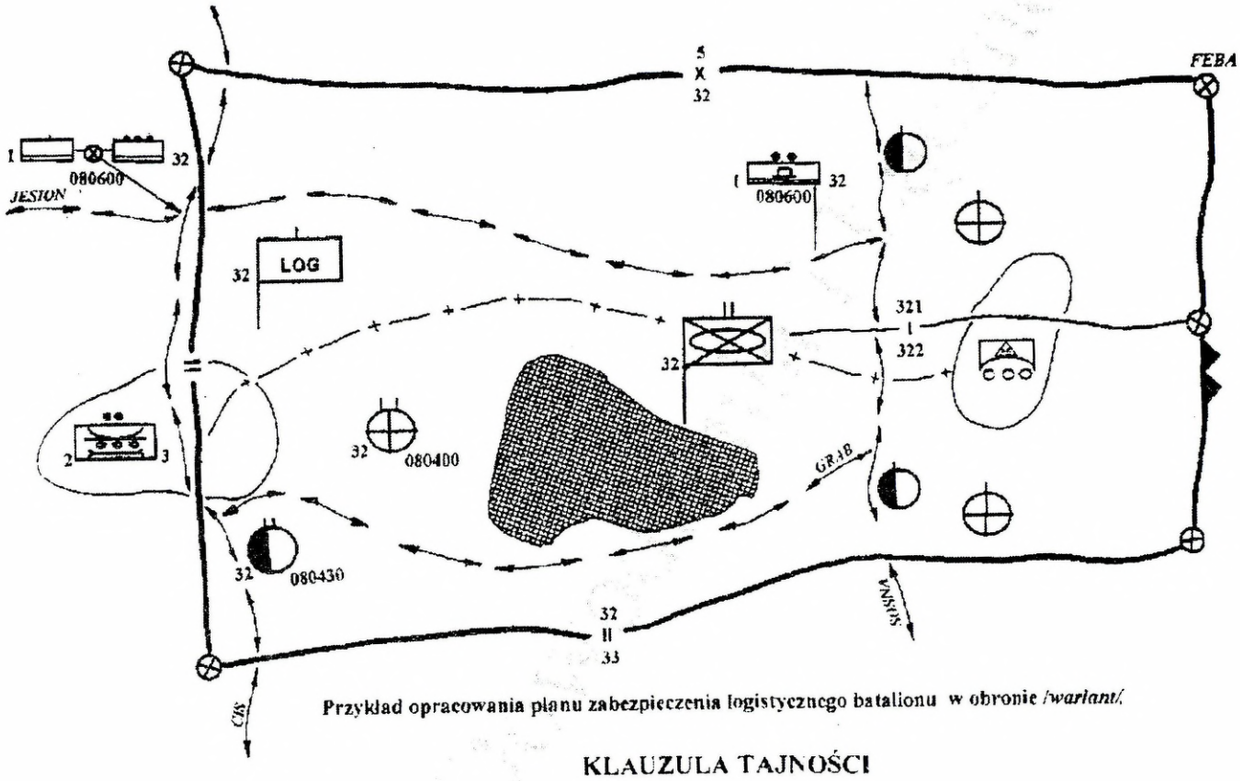

Przykład opracowania planu zabezpieczenia logistycznego batalionu w obronie */wariant/*

KLAUZULA TAJNOŚCI

Klauzula tajności

UZUPEŁNIENIA

DO PLANU ZABEZPIECZENIA LOGISTYCZNEGO 32 BATALIONU ZMECHANIZOWANEGO

(Przykład opracowania)

KLAUZULA TAJNOŚCI

Załącznik 6

1. BILANS ZASADNICZYCH ŚRODKÓW BOJOWYCH I MATERIAŁOWYCH

Wyszczególnienie	Masa (t)	Stan zapasów w okresie przygotowania obrony						W obronie			
		normatywne	faktyczne	planowane		stan na koniec dnia	brak do pełnych norm	planowane		stan na koniec dnia	brak do pełnych norm
				zużycie	uzupełnienie			zużycie	uzupełnienie		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
AMUNICJA											
strzelecka	*3,381*	*0,7*	*0,6*	*0,2*	*0,4*	*0,8*	*+0,1*	*0,8*	*0,6*	*0,6*	*- 0,2*
strzelecka pokładowa	*1,483*	*1,2*	*1,0*	*0,2*	*0,4*	*1,2*		*1,0*	*0,8*	*1,0*	*- 0,2*
moździerzowa	*8,088*	*1,4*	*1,2*	*0,1*	*0,3*	*1,4*		*1,2*	*1,3*	*1,5*	*+ 0,1*
BWP	*4,886*	*1,2*	*1,0*	*0,1*	*0,3*	*1,2*		*1,2*	*1,0*	*1,0*	*- 0,2*
PPK	*1,352*	*1,2*	*1,0*	*0,1*	*0,3*	*1,2*		*1,2*	*1,0*	*1,0*	*- 0,2*
PALIWA											
benzyna	*0,137*	*6,00*	*5,00*	*1,00*	*2,00*	*6,00*		*1,25*	-	*4,75*	*1,25*
ON do poj. kołowych	*1,436*	*6,00*	*5,00*	*1,00*	*2,00*	*6,00*		*1,25*	-	*4,75*	*1,25*
ON do poj. gąsienic.	*2,622*	*4,00*	*3,00*	*1,00*	*2,00*	*4,00*		*1,25*	-	*2,75*	*1,25*
ŻYWNOŚĆ											
Norma S-np	rdz.	*1*	*1*	*1*	*1*	*1*		*1*		*0*	*-1*
Norma N-np	rdz.	*3*	*3*	*1*	*1*	*3*		*1*		*2*	*-1*

2. BILANS PODSTAWOWEGO UZBROJENIA I SPRZĘTU WOJSKOWEGO

Wyszczególnienie	Stan uzbrojenia i sprzętu wojskowego		W okresie przygotowania obrony					W obronie				
	ewiden-cyjny	zdatny do walki	prognozo-wane straty		Planowany odzysk	uzupeł-nienie	zdatny do walki na koniec dnia	prognozowane straty		plano-wany odzysk	uzupeł-nienie	zdatny do walki na koniec dnia
			ogólne	PT				ogólne	PT			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
BWP	*30*	*29*	*1*	*1*	*1*		*29*	*8*	*2*	*2*	-	*23*
Moździerze	*6*	*5*				*1*	*6*	*1*	-	-	-	*5*
Ciągnik kołowy	*7*	*7*					*7*	*1*	-	-	-	*6*
Ciągnik pancerny	*1*	*1*					*1*	-	-	-	-	*1*
Samochody	*45*	*43*	*2*	*2*	*2*	*43*	*43*	*9*	*3*	*2*	-	*36*

3. BILANS PROGNOZOWANYCH STRAT SANITARNYCH STANU OSOBOWEGO

Wyszczególnienie	Stan osobowy		Straty		Uzupełnie-nie	Zdolni do walki na koniec dnia	Uwagi
	ewidencyjny	zdolnych do walki	ogólne	sanitarne			
W okresie przygo-towania obrony	*435*	*428*	*23*	*10*	-	*405*	
W obronie	*422*	*405*	*140*	*60*	*40*	*305*	

4. ZESTAWIENIE INFRASTRUKTURY LOGISTYCZNEJ

a) infrastruktura materiałowa

Wyszczególnienie (rodzaj obiektu)	Miejscowość (współrzędne, adres)	Środki zaopatrzenia i świadczone usługi					Uwagi
		rodzaj	jm	ilość	czas wykorzystania		
					od	do	
3 skład amunicji /4 RBM/	*POBRATYMY (9567)*	*ŚB*	*(t)*	*15*	*051730*	*062400*	
Zakłady mięsne	*GRĘBKÓW (9365)*	*półtusze wieprz.*	*(t)*	*8*	*051800*	-	
Piekarnia	*JABŁONNA (9263)*	*wypiek chleba*	*(t)*	*1*	*051600*	-	
Mleczarnia	*OGRÓDEK (9362)*	*mleko*	*(t)*	*0,5*	*051600*	-	
CPN	*PODSUSZE (9464)*	*BS ON*	*(t)*	*1 3*	*5.06 16.00*	-	

b) infrastruktura techniczna

Wyszczególnienie (rodzaj obiektu)	Miejscowość (współrzędne, adres)	Techniczne środki materiałowe i świadczone usługi					Uwagi
		rodzaj	jm	ilość	czas wykorzystania		
					od	do	
Warsztat rem.	*Kol. GRĘBKÓW (9365)*	*rem. sam.*	*szt.*	*1*	*052000*	*062400*	
POM	*BORKI (9366)*	*rem. poj. gąs.*	*szt.*	*2*	*060600*	-	
OMT	*GRĘBKÓW OSADA (9364)*	*rem. sam.*	*szt.*	*1*	*052200*	-	

c) infrastruktura medyczna

Wyszczególnienie (rodzaj obiektu)	Miejscowość (współrzędne, adres)	Środki medyczne i świadczone usługi					Uwagi
		rodzaj	jm	ilość	czas wykorzystania		
					od	do	
Szpital miejski	*WYSZKÓW (9768)*	*pomoc specjalist.*	*osoby*	*40*	*051600*	-	

Uwaga: Jeżeli do podjęcia decyzji logistycy to wszystko ustalą, to jest możliwe zrobienie takiego punkt w WZO.

KLAUZULA TAJNOŚCI

Załącznik 7

UKŁAD I TREŚĆ
Pkt. 4. ZABEZPIECZENIE LOGISTYCZNE DO WSTĘPNEGO ZARZĄDZENIA OPERACYJNEGO BATALIONU ZMECHANIZOWANEGO
(Przykład opracowania)

4. ZABEZPIECZENIE LOGISTYCZNE

a. ZABEZPIECZENIE MATERIAŁOWE I TECHNICZNE

(1) Zaopatrzenie

(a) Organizacja zaopatrywania:

(I) klasa I (żywność i woda)

- w 30 klog do 072400 zgromadzić po 3 rdz;
- 30 klog do 072300 dowieźć wodę konsumpcyjną dla 1kz i 3 kz. Punkt spotkania: dom sołtysa STRUGI (9166);
- kwsp do 072300 pobrać własnym transportem z wytwórni wód gazowanych w MOKRYM;
- pozostałe pododdziały wodę pobierać z czynnych ujęć wodnych w rejonie rozmieszczenia;

(II) klasa II (przedmioty zaopatrzenia mundurowego i wyposażenia indywidualnego)

- dot. wszystkich pododdziałów zaopatrywanie w przedmioty mundurowe jak dotychczas;

(III) klasa III (materiały pędne i smary)

- 30 klog MPS pobierać z 5 składu MPS /12 RBM/ w KOSZYCACH;

(IV) klasa IV (materiały budowlane i konstrukcyjne)

- 30 klog o 072100 przyjąć dostawę $5m^3$ tarcicy sosnowej. Punkt spotkania – masarnia w OSOWIE (9468). Materiał złożyć w rejonie bpz;

(V) klasa V (środki bojowe)

- 1 kz, 3kz, kwsp do 072300 uzupełnić zapasy ŚBiM. Dowóz tych środków realiowany będzie siłami i środkami 3 klog;
- pozostałe pododdziały do 072400 uzupełnić ŚBiM z bpz własnym transportem;
- 30 klog do 080100 odtworzyć zapasy ŚBiM z BPZ 3 BZ;

KLAUZULA TAJNOŚCI

KLAUZULA TAJNOŚCI

(VI) klasa VI (artykuły handlu wojskowego)

- dot. wszystkich pododdziałów - zaopatrywanie w artykuły handlu wojskowego jak dotychczas;

(VII) klasa VII (uzbrojenie i sprzęt wojskowy)

- 30 klog o 062100 przyjąć ciągnik ewakuacyjny WPT „Mors", 2 samochody ciężarowo-terenowe - STAR 266 oraz kuchnię polową KP-340. Punkt spotkania – kościół POPKOWICE (9567);
- 1 kz o 07200 przyjąć bwp i 2 samochody ciężarowo-terenowe STAR 266. Punkt spotkania - dom sołtysa STRUGI (9166);
- kwsp o 072300 dowieziony zostanie do rejonu SO moździerz M120;

(VIII) klasa VIII (leki, środki opatrunkowe i sprzęt sanitarno - medyczny)

- dot. wszystkich pododdziałów – zaopatrywanie w środki zaopatrzenia medycznego jak dotychczas;

(IX) klasa IX (podzespoły, części zamienne oraz materiały eksploatacyjne)

- dot. wszystkich pododdziałów – do 072400 pobrać z bpz brakujące ilości materiałów eksploatacyjnych;
- klog o 072400 zdać do BPZ zdekompletowane zestawy remontowe i pobrać nowe;

(X) klasa X (artykuły powszechnego użytku)

- dot. wszystkich pododdziałów – zaopatrywanie w materiały powszechnego użytku – jak dotychczas;

(2) Transport

(a) 30 klog o 072300 dowieźć do:

- 1kz am. bwp 0,5 t, am. PPK – 0,3 t, am. strz. – 0,4 t. Punkt spotkania – dom sołtysa STRUGI (9166),
- 3 kz am. bwp – 0,6 t, am. PPK – 0,4 t, am. strz. – 0,2 t. Punkt spotkania – Kol. WITKOWO (9168),
- kwsp am. moździerzowej – 4 t. Punkt spotkania – wiadukt kolejowy (9269);

(b) 30 klog o 0813000 odebrać transport amunicji od 3 blog w ilości: am. strz. 3 t, am. pokł. 1,5 t, am. bwp – 4 t, am. ppk – 1,5 t, am. moździ. – 8,5 t. Punkt spotkania – masarnia w OSOWIE;

(c) dot. wszystkich pododdziałów – do 072300 przekazać do GZD potrzeby w zakresie ruchu pojazdów po drodze „KLON" i „GRAB";

(d) 2 kz od 060200 zorganizować 2 posterunki kontroli i regulacji ruchu na drodze "KLON";

KLAUZULA TAJNOŚCI

KLAUZULA TAJNOŚCI

(3) Służby/obsługa

30 klog – przyjąć od 08 LIPIEC na zaopatrzenie drem i drewak z 3 blog;

(4) Siła robocza

30 klog od 072100 do 080600 przydzielam 15 pracowników cywilnych do wykonywania prac przeładunkowych na stacji wyładowania w POBRATYMACH. Miejsce odbioru - dom sołtysa DYKOWO (9370).

(5) remonty i obsługiwanie techniczne

(a) dot. wszystkich pododdziałów – do 072300 zakończyć obsługiwania techniczne UiSW;

(b) 30 klog do 072300 przeprowadzić rozpoznanie i oznakować DET na kierunku 1 kz;

(c) 30 klog remonty uszkodzonego UiSW ograniczyć do remontu o czasie nie przekraczającym 2 godz;

b. ZABEZPIECZENIE MEDYCZNE

(1) ewakuacja medyczna

(a) 30 klog od 070500 prowadzić ewakuację rannych i chorych z 1 kz, 3 kz i kwsp do bpo;

(b) ranni i chorzy z bpo ewakuowani będą do WSzR OSTRÓWEK transportem 3 blog;

(c) 30 klog o 072300 przyjąć samochód sanitarnych i salę opatrunkową na samochodzie z 3 blog. Punkt spotkania – kościół POLKÓW (9469);

KLAUZULA TAJNOŚCI

KLAUZULA TAJNOŚCI

Załącznik 8

Przykład meldunku sytuacyjnego dowódcy batalionu

Egz. nr 1 z 2
2 bz
JABŁONNA /6974/
301000 WRZESIEŃ
Px - 18/ 99

MELDUNEK O SYTUACJI Nr 8
Za okres: 300800 - 301000 WRZESIEŃ
Dokumenty odniesienia: mapa 1:25000 arkusze N - 34 - 140-B-a, b, c, d; -D-a, b, c, d; N - 31 - 141-A-a, c; -C-a, c; wydanie: Szt. Gen WP 1983 r.

1. PRZECIWNIK
   a. Jednostki (siły) będące w styczności. Aneks A (POŁOŻENIE WOJSK WŁASNYCH I PRZECIWNIKA).
   b. Odwody przeciwnika, które mogą mieć wpływ na lokalną sytuację. Aneks A (POŁOŻENIE WOJSK WŁASNYCH I PRZECIWNIKA).
   c. Działanie przeciwnika (w okresie objętym meldunkiem).

      Przeciwnik kontynuował natarcie dążąc do przerwania się na kierunku bronionym przez 3 kz. Na skrzydłach batalionu siła natarcia przeciwnika osłabła.
   d. Ocena sił przeciwnika (w tym jego sytuacja logistyczna), morale i prawdopodobna znajomość sytuacji wojsk własnych.

      Nacierające pododdziały przeciwnika są dobrze wyposażone. Schwytani jeńcy wykazują się wysokim morale i pewnością zwycięstwa. Wydaje się jednak, iż pierwszorzutowe bataliony przeciwnika są zmęczone a wydolność ich systemu logistycznego osłabiona. Intensywność ognia przeciwnika na prawym skrzydle obrony batalionu gwałtownie zmalała po 0900.

      Przeciwnik prawdopodobnie rozpoznał rejon rozmieszczenia odwodowej kcz 2 bz.

2. WOJSKA WŁASNE
   a. Przebieg przedniego skraju. Aneks A (POŁOŻENIE WOJSK WŁASNYCH I PRZECIWNIKA).

KLAUZULA TAJNOŚCI

KLAUZULA TAJNOŚCI

b. Położenie podległych jednostek, stanowisk dowodzenia i linii rozgraniczenia. Aneks A (POŁOŻENIE WOJSK WŁASNYCH I PRZECIWNIKA).

c. Położenie sąsiadów i jednostek wspierajacych.

Utracono styczność z bz ze składu 6 DZ. Utrzymywana jest styczność z 4 bz.

d. Krótki opis i wynik działań prowadzonych w okresie objetym meldunkiem.

W meldowanym okresie 2 bz kontynuował obronę rejonu obrony. W wyniku prowadzonych działań z powodzeniem powstrzymywano przeciwnika na skrzydłach rejonu. Największe powodzenie przeciwnik uzyskał uderzeniem silnej pancerno – zmechanizowanej grupy bojowej na kierunku 3 kz, która prowadziła walkę na kolejnych rubieżach obronnych. Aneks A (POŁOŻENIE WOJSK WŁASNYCH I PRZECIWNIKA).

O0930 przesunąłem swoje SD do JABŁONNA /6974/.

e. Jednostki (siły), które utraciły zdolność bojową.

3/3kz w wyniku uderzenia bronią precyzyjna utracił 2 BWP. 50% żołnierzy plutonu jest w stanie szoku spowodowanego niespodziewaną precyzją i skutecznością uderzenia.

3. ZABEZPIECZENIE LOGISTYCZNE

Istnieje pilna konieczność uzupełnienia amunicji armatniej do BWP, której zostało 0,2 j.o. i ppk.

4. INNE INFORMACJE

Brak.

5. OCENA ROZWOJU SYTUACJI

3 kz może mieć poważne problemy z zatrzymaniem przeciwnika na linii CZERWONEJ. Celowe byłoby użycie na jej kierunku OPPanc 18 BZ. Pozwoliłoby to na zachowanie odwodu batalionu do kontrataku wraz z odwodem brygadowym. Nie ma zagrożeń na skrzydłach batalionu.

Potwierdzenie.

KOWALSKI
PPŁK

KLAUZULA TAJNOŚCI

KLAUZULA TAJNOŚCI

Aneksy: A (POŁOŻENIE WOJSK WŁASNYCH I PRZECIWNIKA).

Rozdzielnik:

	Egz. nr
Dowódca 18 BZ	1
a/a	2

Katedra Dowodzenia i Taktyki

KLAUZULA TAJNOŚCI

KLAUZULA TAJNOŚCI

ANEKS B (POŁOŻENIE WOJSK WŁASNYCH I PRZECIWNIKA)
DO MELDUNKU O SYTUACJI NR 8 2 bz
Dokumenty odniesienia: mapa 1;25 000 arkusze N-34-140-B-a,b,c,d,
N-34-141-A-a,c, wydanie SG WP 1983r.

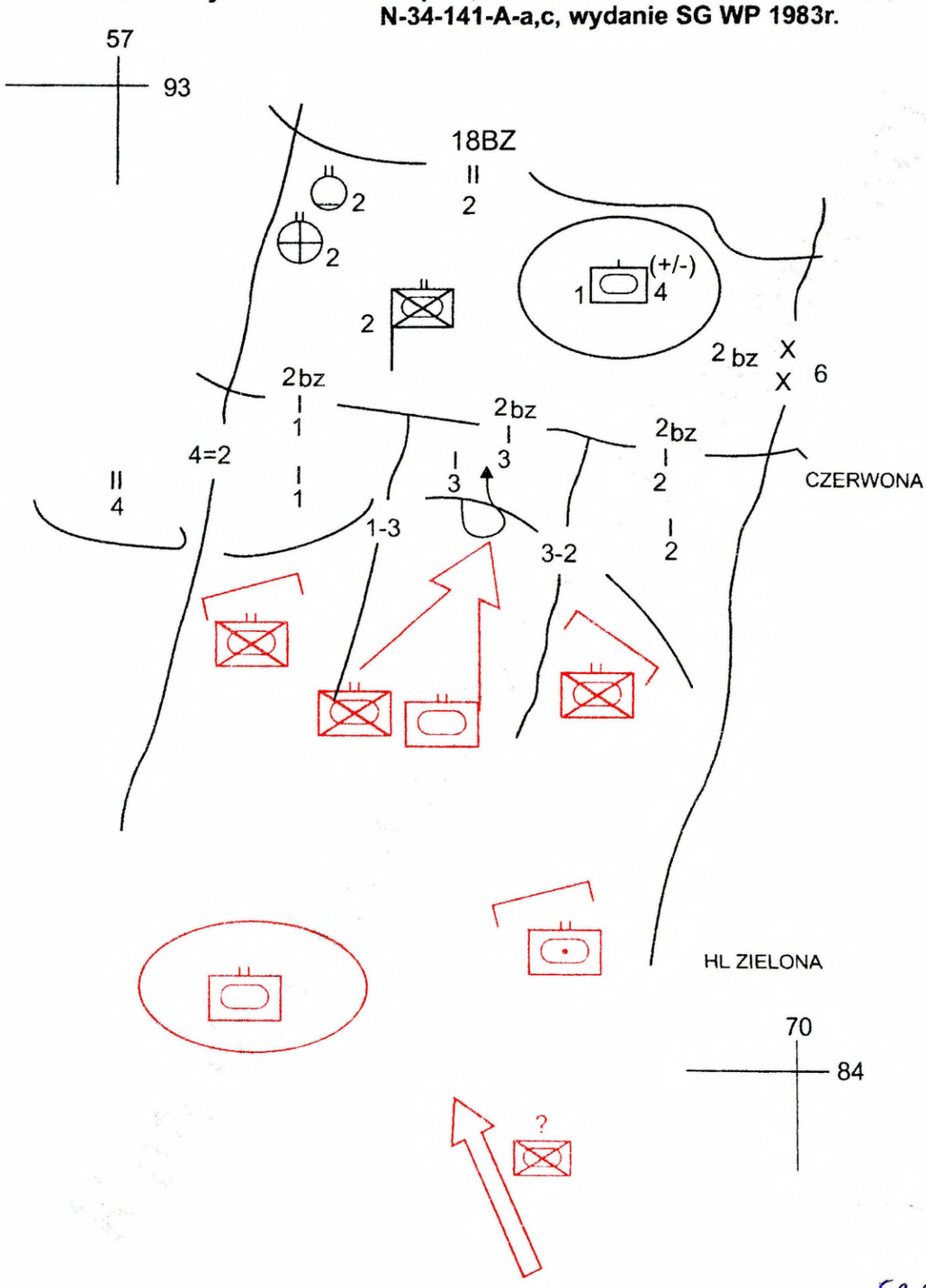

53286

KLAUZULA TAJNOŚCI